<u>ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,</u> श्री गुरुभ्यो नमः

हरिः ओं ॥

कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहिता

प्रथमं काण्डं

<u>Table of Contents</u>	
<u> 1 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमंकाण्डं</u>	19
<u> 1.1 प्रथमकाण्डे प्रथम: प्रश्न: दर्शपूर्णमासौ 19</u>	
1.2 प्रथमकाण्डे द्वितीय: प्रश्न:अग्निष्टोमे क्रयः 36	
<u> 1.3 प्रथमकाण्डे तृतीय: प्रश्न: अग्निष्टोमे पशुः ५४</u>	
<u> 1.4 प्रथमकाण्डेचतुर्थः प्रश्नः सुत्यादिने कर्तव्या ग्रहाः</u>	70
1.4.1 Annexure for 1.4 95	
<u> 1.5 प्रथमकाण्डेपञ्चम: प्रश्न: पुनराधानं 96</u>	
1.5.1 Annexure for 1.5 122	
<u> 1.6 प्रथमकाण्डे षष्ठ: प्रश्न: याजमानकाण्डं 123</u>	
<u> 1.7 प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः याजमान-ब्राह्मणं १४८</u>	3
<u> 1.8 प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः राजसूयः 174</u>	

Introduction and Notes

This Taittireeya Samhita book is being compiled for the benefit of Veda Students for learning, with no commercial purpose. There will be seven volumes, one book/volume for each Kandam (Major Section). This book is being published in Sanskrit, Tamil and Malayalam languages.

These books are strictly for learning under the guidance of a qualified Vedic Guru and not meant for self-learning.

We thank our guides, Shri Ganapathy Sharma and

Shri Subramania Sharma, with our namaskarams, who inspired us to compile this book.

We would also like to thank some well wishers who have provided the Transliterationcoding for this compilation.

Sources of reference:

We have referred the following four books extensively for the compilation:

- Taittireeya Samhita printed by Mysore Branch Press in 1894. This has the complete Krishna Yayur Veda Taittireeya Samhita work of great Scholar Shri Bhatta Bhaskara Misra.
- 2. Taittireeya Samhita printed by Anandashram Press in 1862 containing the work of great Scholar Shri Sayanacharya.

- 3. Taittireeya Samhita printed by Swadyaya Mandal containing the work of great Vedic Scholar (Padma Bhushan) Shri Damodar Satwalekar.

  (Fourth Edition year 1983)
- Taittireeya Samhita printed by Narasimha Priya Trust, Chennai containing the compilation done by great Vedic Scholars Shri Krishnamurthi Sastri and Shri Ganeshwar Dravid. (Second Edition year 2008)

There are very minor differences when we compared these books. The level of details, representation of letters, marking of avagraham and the way padams of the words are joined or split varies as they have been compiled at different period of times and also for different sets of target audience/learners.

Kindly refer to our notes/explanations given below.

Details of Taittireeya Samhita:

The Taittireeya Samhita has Seven Kandams (Major Sections), 44 Prasnas (Subjects), 651 Anuvakams (Chapters within a Subject) and a total of 2198 Panchatis. The total Padams are 109287.

The details are given in a table below:

	Prasna	Anuvakam	Panchati	Padams
Kandam 1	8	146	342	16572
Kandam 2	6	75	384	19273

Kandam 3	5	55	206	10622
Kandam 4	7	82	279	14095
Kandam 5	7	120	403	19404
Kandam 6	6	66	333	16981
Kandam 7	5	107	251	12340
Total	44	651	2198	109287

Conventions/Symbols used in this book:

We have used normal conventions for gm, gg, avagraham, Anunaasikam as in other books that have been released.

Panchatis: A Panchati ("Pancha Shati", which means a stanza consists of normally 50 padams, which may vary some times based on the combination of the padams by the composer Rishi), representing a set of Mantras. A Panchati in Samhita need not end with a Ruk-Stop symbol (|). (Vedic full-stop).

The last Padam in a Panchati may be taken together with the first Padam of the following Panchati as per the Vedic Chanting rules/conventions. Panchati end is significant for the purpose of count of the Padams in a Panchati. Each Panchati is given a number, at the beginning, with reference to its Kandam, Prasna, Anuvakam and Panchati as generally represented in four-level numbering in these books.

The end of the Panchati is marked with the symbol '[]' (square bracket) when it is rendered along with the next Panchati together. Additional '—' hyphen is also added to indicate that the Padam is split for continuous rendering.

When a Panchati ends in a Ruk, the normal separator (Ruk-Stop) symbol '|' is used. An Anuvaham will always end with a Ruk. Under each of the Prasna (Subject), the Panchati numbers are serially marked at end.

Note: The books containing the works of Bhatta Bhaskaracharya and Sayanacharya end the Panchati with the Padam.

Example: 1.1.7.1 end of the Panchati -10 is **च**ही:

This is followed by the first padam of Panchati 11, as **を**でして。

Since we need to render it to together, in this book, it is represented as

चक्षुं- [] at the end of Panchati 10 and the Panchati 11 will start as र्हंश्ह्.

The visargam of cakshu: becomes 'r'. This 'r' may be retained with cakshu,

in Tamil and Malayalam based on the convention used in the languages.

Korvai(Chain) Statement as formula:

Our Rishis, Saints and Scholars have defined methods by which the Veda Mantras are not altered. Then they have created check points/control systems in place so that the student memorises the Veda correctly/accurately. The System is different in its practical implementation in the four Vedas as per Scholars. In (Krishna Yajur Veda) Taittireeya Samhita, there is a korvai (chain) at the end of each Chapter(Anuvakam). This is represented in brackets in bold letters with the reference number of respective Anuvakam in that Prasna as **(A1) (A2)** etc. in this book. The Korvai statement helps the students with the count of the Padams in an Anuvakam and how to keep control totals of the total Padams in the Panchatis and Anuvakam.

Korvai for Anuvakam:

How Korvai provides relations of Padams in a Panchati for an Anuvakam:

- 1. If an Anuvakam has only one and one Panchati, the number of Padams may be less than 50 but not more than 75. The count is indicated in the Korvai below the Anuvakam.
  - a) Example of Single Panchati Anuvakam with less than 50 Padams: 1.1.1.1 (इपे-त्रिचंत्वारिश्शत्)(A1)

The Korvai indicates that starting with the first Padam " $\mathbf{C}$ - $\mathbf{W}\hat{\mathbf{E}}$ " there are **43** Padams in that single Panchati Anuvakam.

b) Example of Single Panchati Anuvakam with more than 50 Padams: Example: Take 1.1.3.1, the korvai is (सोमें-नाष्ट्री चं)(A3)

This is a key that indicates that there are eight padams after the word and ਦੀ ਸੀ – ; is the 50th Padam (key word). Words in mantra form that come

after the key word सोमेंन- are () त्वा ऽऽतंनुच्मीन्द्रांय दधिविष्णों हव्य र रेक्षस्व | The padam for the above part, as per Pada Paatam is

त्वा । आ (एति) । तनच्मि । इन्द्राय । दधि । विष्णो (इति) । हव्यम् । रक्षस्व । (eight in number)

Note: when '3T'is represented distinctly as a Padam, the Pada Paatam gives it as एति which is derived out of आ+इति.

Korvai hints that there should be eight padams, as per pada paatam, after सोमेंन -. Please note the wording is सोमें-नाष्ट्री चं (as in korvai) is सोमेन - +अष्टी च, in which न +अ becomes 'ना' as per vowel Sandhi. This clearly indicates that there are 58 Padams in that Anuvakam.

- 2. If the Anuvham has more than two Panchatis, the first and succeeding Panchatis will be of the Padam count of 50 only. The Last Panchati may have less than 50 Padams but generally not more than 75.
- 3. If the last Panchati of the Anuvakam has more than 50 Padams, the 50th Padam will be indicated separately, in our book it is represented as ( ) and number of Panchatis after 50 Padams will be indicated in the count with reference to the 50th Padam indicated in the Korvai.

Take the Example of 1.1.9:

This has three Panchatis, first and second has 50 Padams each and the third Panchati has 61.

(द्वेवयजंन्यै व्रजं - तमतो मा - विरिष्शुन् - नेकांदश च) (A9)

The Korvai gives the 50th Padam control of Panchati 1,2 and 3 of the Anuvakam. It Indicates the after **[at 14]**, **50th** Padam of the third Panchati, there are 11 more Padams indicating there are 50+11 = 61 Padams in the third Panchati.

4. If the last Panchati of the Anuvakam has less than 50 Padams, the count is indicated at the end.

Take the Example of 1.1.2

(सहस्रंवल्शा-अष्टात्रिंश्शच्च) (A2)

This Anuvakam has two Panchatis, first one 50 Padams and the second one 38. The Korvai below clearly gives that there are 38 Padams after the 50th Padam (end of first Panchati) giving a control of 88 Padams in that Anuvakam.

5. If the last Panchati of the Anuvakam has exactly 50 Padams, the 50th Padam is given as reference in the Korvai at the end of the Anuvakam and there will be no count of numbers mentioned.

The first four words represent the 50th Padam of the first four Panchatis as control reference. The last Panchati of the Anuvakam has exactly 50 Padams

ending with "यच्छति". Therefore no count is given but the reference to the 50th

Padam as "यच्छति" is indicated.

The Check is complete now! The Students in ancient times were compulsorily taught the Pada Paatam. Nowadays it may be restricted to Veda Paatashalas only. The Korvais have their own swarams and the Korvais were memorised by the students. The Korvais will be different for every Anuvakam with reference to different key words and the counts. The Korvai for two or more Anuvakams may be combined. A student can check his own learning in this system.

We have marked () bracket after the key word given in the Korvai, when that word occurs in the middle of the Panchati.

Anuvaka-Korvai for Prasna:

At the end of a Prasna, a Korvai is given with the first padam/word of all the Anuvakams and also indicate how many Anuvakams are there.

e.g. Anuvaka-Korvai for Prasna 1 of Kandam 1, represented as 1.1, is

डुषे त्वां - युज्ञस्य - शुन्धंध्वं - कर्मणे वां - देवो -

Sवंधूतं - धुष्टिः - सं ॰वंपा- म्या दंदे - प्रत्युंष्टं - कृष्णोंSसि-

भुवंनमस् - वाजंस्यो- भा वां - चतुंर्दश । The Korvai at the end indicates that there are 14 Anuvahams. (highlighted)

vedavms@gmail.com

Page 10 of 159

A different type of Korvai is given in short, indicating the first and last Padam of the Prasna, e.g for 1.1 is 돌회 लां - क्लपयांति ।

Special Korvai Type 1:

This korvai gives the first padam of the 1st,11th,21st Panchatis of a Prasna

(in increments of ten panchatis). This is not indicated or printed in all books.

The count number of AshtAvigmsati indicates that there are total 28 Panchatis in that Prasna.

Special Korvai Type 2:

Our Rishis/composers have given an additional method of Korvai so that the Students can keep control, memorise a set of Panchatis or Anuvakams or a Prasna. This will have the first padam and last Padam of the Anuvaham/Ruk/Chandas in that Panchati/Anuvaham depending on the coverage of this type of Special Korvai. This Korvai is used mainly when the mantra has repetitive similar statements, similar statements which may per se make it difficult to memorise.

We are giving below an example, with the known Mantra, which will make student understand the concept of this Type of Special Korvai.

vedavms@gmail.com

Page 11 of 159

The Mantra termed **Mrugaram** appears in Section 1.20 of Udaka Shanti starting with "Agner Manve" and ending with "prataraana AyuH".

This Mantra is from Taittarlya Samhita – Kandam 4 – Prasna 7. Panchatis 4.7.15.1 to 4.7.15.7.

There are Ruks/ statements ending with "Munjatvam(gm)hasaH,

MunjatamaagasaH, MunchantvenasaH and Munchatama(gm)hasaH.

We would have definitely had our own difficulties to memorise this!.

This Prasna has a normal Anuvaka Korvai. But a Special Korvai as explained above, follows at the end of Anuvakam for control. It is reproduced below:

Special Korvai for Anuvaakam A-15

(अ्ग्नेर्मन्वे - यस्येद- मिन्द्रंस्य - यः सं ग्रामिन्द्र॰ - स नी मुञ्चत्व॰ हंसः । मन्वे वान्ता नीं मुञ्चतमागंसः । यो वाँ - वायो- रुपं - रुथीतंमौ - यदयांत-मृश्विनौ - तौ नीं मुञ्चतमागंसः । मुरुताँन्- तिग्मं - मुरुतों - देवानां - ॰यदिदं ॰विश्वान् - ते नीं मुञ्चन्त्वेनंसः । अनुं न् - उर्वी - द्यावांपृथिवी ते नीं मुञ्चतम॰हंसो यत्तैं । चतुर॰ हंसः षाडागंसश्चतुरेनंसो द्विर॰हंसः ।

The Korvai gives the first part of the Ruk/Chandas that end with

मुञ्चत्व॰ हंसः, मुञ्चतुमागंसः, मुञ्चन्त्वेनंसः and मुञ्चतुम॰हंसः.

Please refer to Mrugara Mantra in Udaka Shanti. At the end it gives a control that मुश्रुल हैसः appears four times,

मुञ्चत्मार्गसः six times, मुञ्चन्त्वेनंसः four times and

मुश्रत्म॰हंसः two times. (marked in yellow).

If a Student understands this Korvai it becomes easy for his learning and also gets a control of "how to memorise". This type of Korvai may apply differently at different situations based on the complexity and the subject matter contained in that Anuvakam/Prasnam.

Kanda Korvai:

This Korvai gives first padam of all Prasnams in that Kandam. For Example, in First Kandam there are Eight Prasnams. The Korvai is starting padam of all the eight Prasnams is as follows:-

(इष-आपों-देवस्या-ऽऽ दंदे-देवासुराः-सं त्वां-पाकयुज्ञ-मनुंमत्ये ।)

Please observe from the above korvai that each word represents first padam of each prasnam till all the 8 Prasnas. This Korvai comes only after the End of the Kandam.

The various types of korvai mantras are given in a box at the end of the Prasna/Kandam clearly indicating what type of korvai it is.

Represenation of Avagraham(5) in the Book:

We find that the Avagraham symbol has been used with different meaning/indications in our source books of reference. This may not match strictly with the grammar rules that one studies; but the authors try to indicate that there is a Padam with 31 by marking 55, sometimes there is no perceived need for double avagraham since the previous letter is extended to a Dheerga letter or a single avagraham would suffice. The observations are:

- 1. Bhatta Bhaskaracharya's book uses less avagrahams. When there is a Padam , 3Π , a marking 55 is being made.
- 2. Book containing works of Sayanacharya and Satwalekar use similar styles of marking Avagraham though there are minor differences in the approach to indicate the **constituent sound.**
- 3. Book by Narasimha Priya Trust uses extra avagraham in some places selectively to indicate the the existence of letter '3f' with extra marking of avagraha symbol 5.

  We have marked the Avagraham as per the convention in the books containing the work of Sayanacharya and Satwalekar. We have checked the Pada Padam for places where the extra avagraham indicates the existence of '3f'or'3f' and marked with an* (asterisk mark).

The Student must refer to the Guru for the right extensions or extra rendering of Avagraha as per their Vedic School or branch. Our guides have specifically requested us to mark this difference in the books through an * symbol.

Expansion of Mantras given in Short form:

In certain places of the Samhita, a full mantra is indicated in a short form, which is normally its first padam. This short form needs to be expanded and rendered while reciting Samhita as per some Schools of Krishna Yajur Veda. This is similar to the short forms that we have seen in Udaka Shanti.

We have indicated the short form with a symbol '>' with a number in a raised font. At the end of Prasna, we have given a separate Annexure where we have provided the Samhita reference of the short form where it appears as such and its expanded form with reference of the expanded mantra with Source reference in Taittlreeya Samhita.

Example:

In **1.4.46.3** the short mantra form appears as "उदंग्ने शुचंयस्तव >1"

The expanded form of that mantra is "उदंग्ने शुचंयस्तवं शुका भ्राजंन्त ईरते । तव ज्योतीं ७ष्युर्चयःं" ।

And this appears in the exapanded form in (TS 1-3-14-8)

Second example is given for further understanding.

1.4.46.3 -वि ज्योतिंषा > ²

विज्योतिंषा बृह्ता भांत्यग्निरावि-र्विश्वांनि कृणुतेमहित्वा ।

प्रादेवी-र्मायाः संहते-दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षंसे विनिक्षे । (TS 1-2-14-7)

These are given in the Annexure at the end of 1.4 that is Fourth Prasna of first Kandam. Please note that if any expansion is there, that expansion is given at the end of that Prasnam as Annexure.

Additional Information:

- The Book by Shri Satwalekar provides details of the Rishi, Chandas,
   Devata for the Taittireeya Samhita which is rarely found in other books.
   This book indicates the 50th Padam of Panchatis used in Korvai which is not found in other books.
- 2. The Books containing the works of Shri Bhatta Bhakaracharya and Shri Sayanacharya give the Pada Paatam at the end of each Panchati or sometime the Prasna.
- 3. The Book compiled by Narasimha Priya Trust, Chennai provides the detailed count of Padams, Panchatis, Anuvakams and Prasnam at the end of each Kandam. This book provides easy rendering for students who want to learn the Samhita. This book marks Dheerga Swaritam distinctly as other books follow Vedic traditional convention of marking Swaritam.

Prarthanaa Mantras:

- 1. यो वेदादौ स्वंरः प्रोक्तो वेदान्तें च प्रतिष्ठिंतः । तस्यं प्रकृतिंलीनुस्य यः परः स मुहेश्वंरः ।
- 2. ऋत॰ सत्यं पंरं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गंलं । कुध्वेरेंतंविंरूपाक्षुं॰विश्वरूपाय वै नमो नमः।(ओं नमः परमात्मने)
- 3. गुणानां त्वा गुणपंति हवामहे कृविं कंवीना-मुंपुमश्रंवस्तमं । ज्येष्ठराजुंब्रह्मंणां ब्रह्मणस्पत् आनंश्शृण्वन्नूतिभिः' सीदुसादेनं । (श्री महागणपतयेनमः)
- 4. तत्पुरुंषायविदाहें महासेनायं धीमहि । तन्नःं षण्मुखः प्रचोदयांत् ।(कुमारगुरवे नमः)
- 5. प्रणों देवी सरंस्वति वाजेंभिर्वाजिनींवति । धीनामंवित्र्यंवतु ।(महासरस्वत्यै नमः)
- 6. सदाशिव समारम्भां शंकराचार्य मध्यमां । अस्मदाचार्य पर्यन्तां वन्दे गुरु परंभरां । (श्री गुरुभ्यो नमः)
- 7. व्यासं वसिष्ठ नप्तारं शक्तेः पौत्रमकल्मषं । पराशरात्मजं वन्दे शुक तातं तपोनिधिं । व्यासाय विष्णुरूपाय व्यासरूपाय विष्णवे । नमो वै ब्रह्मनिधये वासिष्ठाय नमो नमः । (श्री वेदव्यासाय नमः)

Version Notes

Earlier Version Number 0.1 dated 31st May 2019

Current Version Number 1.0 dated 31st March 2020

- 1. This Version replaces earlier version "0.1" dated 31st May 2019.
- 2. We have made general corrections in this version.

<u>ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः</u> ह<u>रिः ओं</u>

1 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमंकाण्डं

<u>1.1 प्रथमकाण्डे प्रथम: प्रश्न: दर्शपूर्णमासौ</u>

TS 1.1.1.1

ड्षे त्वो,-र्जे त्वां, वायवः स्थोपायवः स्थ, द्वेवो वः सिवता प्रार्पयतु श्रेष्ठंतमाय कर्मण्, आ प्यांयद्ध्वमित्रया देवभाग-मूर्जस्वतीः पयंस्वतीः प्रजावंती-रनमीवा अंयक्ष्मा मा वः स्तेन ईशत् माऽघशं स्सो, रुद्रस्यं हेतिः परिं वो वृणक्तु, ध्रुवा अस्मिन् गोपंतौ स्यात बह्वीर्, यजंमानस्य पृशून् पांहि ॥ 1 (ड्षे-त्रिचंत्वारि श्रात्)(A1)

TS 1.1.2.1

युज्ञस्यं घोषदंसि, प्रत्युंष्ट्र॰ रक्षः प्रत्युंष्टा अरांतयः, प्रेयमंगाद्धिषणां बर्.हिरच्छ मनुंना कृता स्वधया वितंष्टा त आ वंहन्ति क्वयः पुरस्तांद् द्वेवेभ्यो जुष्टंमिह बर्.हिरासदें, देवानां परिषूतमंसि वर्.षवृंद्धमसि, देवंबर्.हिर्मा त्वाऽन्वङ् मा तिर्यक्, पर्वं ते राद्ध्यासमा,-च्छेत्ता ते मा रिषं, देवंबर्.हिः श्वतवंल्.शं ॰वि रोंह, सहस्रंवल्.शा [] 2

TS 1.1.2.2

वि वय॰ रुंहेम, पृथिव्याः संपृचः पाहि, सुसंभृतां त्वा संभंराम्य,-दित्यै रास्नांऽसी,-न्द्राण्यै सन्नहंनं, पूषा तें ग्रन्थि ग्रंथ्नातु, स ते माऽऽस्था,-दिन्द्रंस्य त्वा बाहुभ्यामुद्यंच्छे, बृह्स्पतें मूर्द्धा हंरा,-म्युर्वन्तिरंक्षमिन्वंहि, देवं गुममंसि ॥ 3 (सहस्रंवल्शा-अष्टात्रिंशच्च) (A2)

TS 1.1.3.1

शुन्धंद्ध्वं दैव्यांय कर्मणे देवयुज्यायैं, मात्तिरश्वंनो घुर्मीऽसि द्यौरंसि पृथिव्यंसि विश्वधांया असि परमेण धाम्ना दृश्हंस्व मा ह्वार्,-वसूंनां प्वित्रंमिस श्तिधांरं व्वसूंनां प्वित्रंमिस सहस्रंधारः, हुतः स्तोको हुतो द्रफ्सौं ऽग्नयें बृहृते नाकांय स्वाहा द्यावां-पृथिवीभ्याः,

सा विश्वायुः, सा विश्वव्यंचाः, सा विश्वकंर्मा, सं पृंच्यद्ध्व-मृतावरी -रूर्मिणी-र्मधुंमत्तमा मन्द्रा धनंस्य सातये, सोमेंन् () त्वा ऽऽतंनुच्मीन्द्रांय दिध, विष्णों हृव्यः रक्षस्व ॥ ४ (सोमें-नाष्ट्रौ चं) (A3)

TS 1.1.4.1

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयं, ॰वेषांय त्वा, प्रत्युंष्ट्र॰ रक्षः प्रत्युंष्टा अरांतयो, धूरंसि धूर्व धूर्वन्तं धूर्व तं ॰योंऽस्मान् धूर्वित तं धूंर्व्यं ॰व्यं धूर्वीम्,-स्त्वं देवानांमसि सिस्नंतम् पप्रितम् जुष्टंतम् ॰विह्नंतमं देवहूतंम्-महुंतमसि हविद्धानं, द॰हंस्व मा ह्वाँर्, मित्रस्यं त्वा चक्षुंषा प्रेक्षे मा भेर्मा सं ॰विंक्था मा त्वां -[] 5

TS 1.1.4.2

हि॰सिष,-मुरु वातांय, देवस्यं त्वा सवितुः प्रंसवेंऽश्विनौं र्बाहुभ्यां,

पूष्णो हस्ताँभ्या-मुग्नये जुष्टं निर्विपाम्यग्नीषोमाँभ्या,-मिदं देवानां,-मिदमुं नः सह, स्फात्यै त्वा नाराँत्यै, सुवंरभि वि ख्येंषं, ॰वैश्वान्रं

ज्योतिर्, दृश्हंन्तां दुर्या द्यावांपृथिव्यो,-रुर्वंन्तरिक्षु मन्वि,-ह्यदित्यास्त्वोपस्थे सादयाम्यग्नें हृव्यश्रेक्षस्व ॥ ६ (मा त्वा-षट्चंत्वारिश्शच्च) (A4)

TS 1.1.5.1

देवो वः सिवतोत् पुंनात्विच्छेंद्रेण प्वित्रेण् वसोः सूर्यस्य रश्मिभि,-रापों देवीरग्रेपुवो अग्रेगुवोऽग्रं इमं ॰य्ज्ञं नंयताग्रें यज्ञपंतिं धत्तयुष्मानिन्द्रों ऽवृणीत वृत्रतूर्ये, यूयिमन्द्रंमवृणीद्ध्वं ॰वृत्रतूर्येप्रोक्षिताः स्था,-ग्रयें वो जुष्टं प्रोक्षांम्यग्नीषोमांभ्याः शुन्धद्धं्वं दैव्यांय कर्मणे देवयुज्याया, अवंधूतः रक्षोऽवंधूताः अरांत्यो,ऽदित्या्स्त्वगंसि प्रतिं त्वा -[] 7

TS 1.1.5.2

पृथिवी वैंत्त्व,-धिषवंणमसि वानस्पृत्यं प्रति त्वा ऽदित्या्स्त्व,-ग्वैंत्त्वग्ने-स्तुन्रंसि वाचो विसर्जनं देववींतये त्वा गृह्णा,-म्यद्रिरसि वानस्पृत्यः स इदं देवेभ्यों हृव्यः सुशिमं शिम्,-ष्वेषमा वदोर्जुमा वंद द्युमद्वंदत वयः सङ्घातं जैंष्म, वर्.षवृंद्धमिस्, प्रतिं त्वा वर्.षवृंद्धं ॰वेत्तु, परांपूतः रक्षः परांपूता अरांतयो, रक्षंसां भागों () ऽसि, वायुर्वो वि विनक्तु, देवो वः सिवता हिरंण्यपाणिः प्रतिं गृह्णातु ॥ 8 (त्वा - भाग - एकांदश च) (A5)

TS 1.1.6.1

अवंधूत्र रक्षोऽवंधूता अरांत्यो,ऽदित्यास्त्वगंसि प्रतिं त्वा पृथिवी वैंत्तु, दिवः स्कंभिनिरंसि प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेंत्तु, धिषणांऽसि पर्वत्या

प्रतिं त्वा दिवः स्कंभिनर्वेन्तु, धिषणांऽसि पार्वतेयी प्रतिं त्वा पर्वति र्वेन्तु, देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंसवें-ऽश्विनों-र्बाहुभ्यां पूष्णोहस्तांभ्यामिधं वपामि धान्यंमिस धिनुहि देवान्, प्राणायं त्वा, () ऽपानायं त्वा, व्यानायं त्वा, दीर्घामनु प्रसितिमायुंषे धां, देवो वः सिवता हिरंण्यपाणिः प्रतिं गृह्णातु ॥ ९ (प्राणायं त्वा - पञ्चंदश च) (A6)

TS 1.1.7.1

धृष्टिरंसि ब्रह्मं युच्छा,-पाँग्ने ऽग्निमामादं जिह, निष्क्रव्यादं सेधा, ऽऽदेंवयजं चवह, निर्दंग्धर रक्षो निर्दंग्धा अरांतयो, ध्रुवमंसि पृथिवीं दृश्हाऽऽ*युंर्दश्ह प्रजां दंश्ह सजातान्स्मै यजमानाय पर्यूह, धर्त्रमंस्यन्तिरक्षं दृश्ह प्राणं दंश्हापानं दंश्ह सजातान्स्मै यजमानाय पर्यूह, धुरुणंमिस दिवं दृश्ह चक्षुः -[] 10 TS 1.1.7.2

दृश्हु श्रोत्रं दृश्ह सजातानुस्मै यजंमानाय पर्यृहु, धर्मासि दिशों दृश्हु योनिं दृश्ह प्रजां दृश्ह सजातानुस्मै यजंमानाय पर्यृहु, चितः स्थ प्रजामुस्मै र्यिमुस्मै संजातानुस्मै यजंमानाय पर्यृहु, भृगूंणामङ्गिरसां तपंसा तप्यदृध्वं, ज्यानिं घुर्मे कृपालांन्युप-चिन्वन्तिं वेधसः । पूष्णस्तान्यपिं वृत इंन्द्रवायू वि मुंञ्चतां ॥ 11

(चक्षुं - र्षाचंत्वारिश्शच्च) (A7)

TS 1.1.8.1

सं ज्वंपामि, समापों अद्भिरंग्मत समोषंधयो रसेंन्स॰ रेवती जींतिभि र्मधुंमती र्मधुंमतीभिः सृज्यद्ध्व,-मुद्भ्यः परि प्रजांताः स्थ समृद्भिः पृंच्यद्ध्वं, जनंयत्ये त्वा सं ज्यौंय्,-ग्रयें त्वा,ऽग्नीषोमांभ्यां, मुखस्य शिरोंऽसि, घुर्मोंऽसि विश्वायुं,-रुरु प्रथस्वोरु तें युज्ञपंतिः प्रथतां, त्वचं गृह्णी,-ष्वान्तरित् रक्षोऽन्तरिता अरांतयो, देवस्त्वां सिवता () श्रंपयतु वर्.षिष्ठे अधि नाके, ऽग्निस्तें तनुवं माऽतिं धागग्नें हृव्य्ा॰ रेक्षस्व, सं ब्रह्मणा पृच्य,-स्वैकृताय

vedavms@gmail.com

स्वाहाँ, द्विताय स्वाहाँ, त्रिताय स्वाहाँ ॥ 12 (सुविता-द्वाविं श्यातिश्च) (A8)

TS 1.1.9.1

आ दंद्र, इन्द्रंस्य बाहुरंसि दक्षिणः सहस्रंभृष्टिः श्वततेंजावायुरंसि तिग्मतेंजाः, पृथिवि देवयज्-न्योषंद्ध्यास्ते मूलं मा हिंश्सिष्,-मपंहतो ऽररुः पृथिव्यै, वृजं गंच्छ गोस्थानं, ॰वर्.षंतु ते द्यौ,र्बधान देव सवितः परमस्यां परावितं श्वतेन पाशैर्यो "ऽस्मान् द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्मस्तमतो मा मौ,-गपंहतोऽररुः पृथिव्यै देवयजंन्यै, वृजं -[] 13

TS 1.1.9.2

गंच्छ गोस्थानं, ज्वर्.षंतु ते द्यौ, बिंधान देव सवितः पर्मस्यां परावितं श्वतेन पाशैर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं चं व्ययं द्विष्मस्तमतो मा मौ,-गपंहतोऽररुः पृथिव्या अदेवयजनो, व्रजं गंच्छ गोस्थानं, ज्वर्.षंतु ते द्यौ, बिंधान देव सवितः पर्मस्यां परावितं श्वतेन पाशैर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं चं व्ययं द्विष्मस्तमतो मा -[] 14

TS 1.1.9.3

मौं,-ग्ररुंस्ते दिवं मा स्कान्, वसंवस्त्वा परिं गृह्णन्तु गायत्रेण् छन्दंसा, रुद्रास्त्वा परिं गृह्णन्तु त्रैष्टुंभेन छन्दंसा, ऽऽदित्यास्त्वा परिं गृह्णन्तु जागंतेन छन्दंसा, देवस्यं सिवतुः सवे कर्मं कृण्वन्ति वेधसं, ऋतमं,-स्यृत्यसदंनम,-स्यृत्श्रीरंसि, धा अंसि स्वधा अंस्युर्वी चासि वस्वीं चासि पुरा क्रूरस्यं विसृपों विरिष्शिन्, () नुदादायं पृथिवीं

जीरदानुर्यामैरंयं चुन्द्रमंसि स्वधाभिस्तां धीरांसो अनुदृश्यं यजन्ते ॥ 15 (देवयर्जन्यै व्रुजं - तमतो मा - विंरिपशान् - नेकांदश च) (A9) TS 1.1.10.1 प्रत्युंष्ट्र रक्षः प्रत्युंष्टा अरांतयो, ऽग्नेर्वस्तेजिंष्ठेन तेजंसा निष्टंपामि, गोष्ठं मा निर्मृक्षं ॰वाजिनं त्वा सपत्रसाह॰ सं मांजिर्म्, वाचं प्राणं, चक्षुः श्रोत्रं, प्रजां ज्योनिं मा निर्मृक्षं ज्वाजिनीं त्वा सपत्रसाही र सं मांजर्या, शासांना सौमनुसं प्रजा॰ सौभांग्यं तुन्रं। अग्नेरनुंव्रता भूत्वा सं नंह्ये सुकृतायु कं ॥ सुप्रजसंस्त्वा व्यन् सुपत्नीरुपं -[] 16 TS 1.1.10.2 सेदिम । अग्नें सपत्नदंभंनमदंब्धासो अदाँभ्यं ॥ इमं ७वि ष्यांमि वरुंणस्य पाशुं ७यमबंद्धीत सविता सुकेतः । धातुश्च योनौं सुकृतस्यं लोुके स्योनं में सुह पत्यां करोमि ॥ समायुंषा सं प्रजया समंग्ने वर्चसा पुनः । सं पत्नी पत्याऽहं गंच्छे समात्मा तुनुवा ममं ॥ महीनां पयो ऽस्योषंधीनाः रसस्तस्य तेऽक्षींयमाणस्य नि -[] 17 TS 1.1.10.3 वंपामि, महीनां पयो ऽस्योषंधीनाः रसोऽदंब्धेन त्वा चक्षुषाऽवैंक्षे सुप्रजा्स्त्वाय्, तेजोंऽसि, तेजोऽनु प्रे,-ह्युग्निस्ते तेजो मा वि

नैं,-दुग्नेर्जिह्वाऽसिं सुभूर्देवानां धाम्नेंधाम्ने देवेभ्यो यजुंषेयजुषे भव, शुक्रमंसि, ज्योतिंरसि, तेजोंऽसि, देवो वः सिवतोत् पुंनात्विच्छंद्रेण प्वित्रेंण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः, शुक्रं () त्वां शुक्रायां धाम्नेंधाम्ने देवेभ्यो यजुंषेयजुषे गृह्णाम्, ज्योतिंस्त्वा ज्योतिं,-ष्युर्चिस्त्वाऽर्चिषि धाम्नेंधाम्ने देवेभ्यो यजुंषेयजुषे गृह्णामि ॥ 18 (उप - नि - र्शिमभिः शुक्र॰ - षोडंश च) (A10)

TS 1.1.11.1

कृष्णों ऽस्याखरेष्ठोंऽग्नयें त्वा स्वाहा, वेदिरसि बुर््.हिषें त्वा स्वाहां, बुर्.हिरंसि सुग्भ्यस्त्वा स्वाहां, द्विवे त्वा, ऽन्तरिक्षाय त्वा, पृथिव्यै त्वां, स्वधा पितृभ्य ऊग्भेव बर्.हिषद्भ्यं ऊर्जा पृंथिवीं गंच्छत्विष्णोः स्तूपो ऽस्यूर्णाम्नदसं त्वा स्तृणामि स्वासुस्थं देवेभ्यों गन्धर्वोऽसि विश्वावंसु र्विश्वंस्मादीषंतो यजंमानस्य परिधिरिङ ईंडितइन्द्रंस्य बाहुरंसि -[] 19

TS 1.1.11.2

दक्षिणो यजंमानस्य परिधिरिड ईंडितो मित्रावरुंणौ त्वोत्तर्तः परि धत्तां ध्रुवेणु धर्मणा यजंमानस्य परिधिरिड ईडितः सूर्यस्त्वा पुरस्तांत् पातु कस्यांश्चिद्धभिशंस्त्यावीतिहींत्रं त्वा कवे द्युमन्तु ॰ समिधीमुह्यभ्रें बृहन्तंमद्ध्वरेविशो युन्ते स्थो वसूना । रुद्राणांमादित्याना सदंसि सीद जुहूरुंपभृद् ध्रुवाऽसिं घृताची नाम्नां प्रियेण नाम्नां प्रिये सदंसि () सीदैता अंसदन्थ् सुकृतस्यं लोके ता विष्णो पाहि पाहि युज्ञं पाहि युज्ञपंतिंपाहि

मां ॰यंज्ञनियं ॥ 20 (बाहुरंसि - प्रिये सदंसि - पञ्चंदश च) (A11)

TS 1.1.12.1 भवंनमसि वि

भुवंनमसि वि प्रंथस्वाग्ने यष्टंरिदं नमः । जुह्नेह्यग्निस्त्वां ह्वयति देवयुज्याया उपंभृदेहिं देवस्त्वां सविता ह्वंयति

देवयुज्याया अग्नांविष्णू मा वामवं क्रिमेषं ॰वि जिंहाथां मा मा सं तांप्तं ॰लोकं में लोककृतौ कृणुतं ॰विष्णोः स्थानंमसीत इन्द्रों

अकृणोद् वीर्याणि समारभ्योर्द्ध्वो अद्ध्वरो दिविस्पृश्ममहुंतो ()

युज्ञो युज्ञपंते- रिन्द्रांवान्थ् स्वाहां बृहद्भाः पाहि मांऽग्ने दुश्चंरितादा

मा सुचंरिते भज मुखस्य शिरोंऽसि सं ज्योतिंषा ज्योतिंरङ्क्तां ॥

21

(अहुंत - एकंवि॰शतिश्व)(A12)

TS 1.1.13.1

वाजंस्य मा प्रस्वेनौं-द्ग्रभेणो-दंग्रभीत्।

अथां सुपतार इन्द्रों मे निग्राभेणाधंरार अकः ॥

उद्ग्राभं चं निग्राभं च ब्रह्मं देवा अंवीवृधन्न् ।

अथां सपतांनिन्द्राग्नी में विषूचीनान् व्यंस्यतां ॥

वसुंभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यंस्त्वाऽऽद्वित्येभ्यंस्त्वा ऽक्त॰ रिहांणा वियन्तु वयः

Ш

प्रजां ॰योनिं मा निर्मृक्षुमा प्यांयन्तामाप ओषंधयो मुरुतां पृषंतयः स्थु दिवं -[] 22

TS 1.1.13.2

गच्छ ततों नो वृष्टिमेरंय।

आयुष्पा अंग्रेऽस्यायुंर्मे पाहि चक्षुष्पा अंग्रेऽसि चक्षुंर्मे पाहि ध्रुवाऽसियं पंरिधिं पूर्यधंत्था अग्नें देव पृणिभिं र्वीयमांणः । तं तं एतमनु जोषं भरामि नेदेष त्वदंपचेतयांतैय्ज्ञस्य पाथ उप समितः सणस्रावभांगाः स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठा बंर्.हिषदंश्च-[] 23

TS 1.1.13.3

देवा इमां ॰वाचंमभि विश्वें गृणन्तं आसद्यास्मिन् बुर््.हिषिं मादयद्ध्व-मुग्ने र्वामपंत्रगृहस्य सदंसि सादयामि सुंनायं सुंनिनी सुंने मां धत्तं धुरि धुर्यौं पातमग्नें ऽदब्धायो ऽशीततनो पाहि माऽद्य दिवः पाहि प्रसिंत्ये पाहि दुरिष्ट्ये पाहि दुंरद्यन्ये पाहि दुश्चेरितादविषं नः पितुं कृंणु सुषदा योनि॰ स्वाहा देवां गातुविदो गातुं ॰वित्त्वा गातु () मिंतु मनसस्पत इमं नों देव देवेषुं युज्ञ॰ स्वाहां वाचि स्वाहा वातें धाः ॥ 24 (दिवंं - च - वित्त्वा गातुं - त्रयोंदश च) (A13)

TS 1.1.14.1

उभा वांमिन्द्राग्नी आहुवद्ध्यां उभा राधंसः सह मांद्यद्ध्यैं।

उभा दातारांविषा॰ रंयीणामुभा वाजंस्य सातयें हुवे वां ॥ अश्रंव॰ हि भूरिदावंत्तरा वां ॰विजांमातुरुत वां घा स्यालात् । अथा सोमंस्य प्रयंती युवभ्यामिन्द्रांग्री स्तोमं जनयामि नव्यं ॥ इन्द्रांग्री नवतिं पुरों दासपंतीरधूनुतं । साकमेकेंन कर्मणा ॥ शुचिं नु स्तोमं नवंजात-मद्येन्द्रांग्री वृत्रहणा जुषेथां । 25 TS 1.1.14.2 उभा हि वां॰ सुहवा जोहंवीमि ता वाजं॰ सुद्य उंश्वते धेष्ठां ॥

उभा हि वां स् सुहवा जोहंवीमि ता वाजं स् सद्य उंशते धेष्ठां ॥ वयमुं त्वा पथस्पते रथं न वाजंसातये । धिये पूंषन्नयुज्मिह ॥ पथस्पंथः परिपतिं ॰वचस्या कामेंन कृतो अभ्यांनडुर्कं । सनों रासच्छुरुधंश्चन्द्राग्रा धियंंधिय सीषधाति प्र पूषा ॥ क्षेत्रंस्य पतिना वय हितेनेंव जयामिस । गामश्वं पोषियल्वा स नों -[] 26

TS 1.1.14.3

मृडाती॒दशें ॥

क्षेत्रंस्य पते मधुंमन्तमूर्मिं धेनुरिव पयों अस्मासुं धुक्ष्व । मधुश्चुतं घृतमिव सुपूंतमृतस्यं नः पतंयो मृडयन्तु ॥ अग्ने नयं सुपथां राये अस्मान् विश्वांनि देव वयुनांनि विद्वान् । युयोद्ध्यंस्म-ज्जुंहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमं उक्तिं ॰विधेम ॥ आ देवानामपि पन्थांमगन्म यच्छक्नवांम तदनु प्रवींढुं । अग्नि विद्वान्थ्स यंजाथ् - [] 27

TS 1.1.14.4

सेदु होता सो अंद्ध्वरान्थ् स ऋतून् कंल्पयाति ॥ यद्वाहिष्ठं तदुग्नयें बृहदंर्च विभावसो । महिषीव त्वद्वयिस्त्वद्वाजा उदीरते ॥ अग्ने त्वं पारया नव्यों अस्मान्थ् स्वस्तिभिरतिं दुर्गाणि विश्वां । पूश्चं पृथ्वी बंहुला नं उवीं भवां तोकाय तनंयाय शं ऱ्योः ॥ त्वमंग्ने व्रत्पा अंसि देव आ () मर्त्येष्वा । त्वं ऱ्यज्ञेष्वीड्यःं ॥ यद्वों व्यं प्रंमिनामं व्रतानिं विदुषां देवा अविदुष्टरासः । अग्निष्टद् विश्वमा पृंणाति विद्वान् येभिं र्द्ववा स्कृतुभिःं कृल्पयांति ॥ 28 (जुषेथामा - सा नों - यजा - दा - त्रयोंविश्शतिश्च) (A14)

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 14 Anuvaakams:-

(इषे त्वां - युज्ञस्य - शुन्धंध्वं - कर्मणे वां - देवो -ऽवंधूतं - धुष्टिः - सं ॰वंपा- म्या दंदे - प्रत्युंष्टं - कृष्णोंऽसि -भुवंनमसि - वाजंस्योभा वां - चतुंर्दश ।)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis:-

(इषे - दंश्ह् - भुवंन - मृष्टाविंश्शतिः ।)

First and Last Padam of First Prasnam :-(डुषे त्वां - कृल्पयांति ।)

॥ हरिः ओं ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः

_____

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हृरिः ओं

1.1 प्रथमकाण्डेद्वितीय: प्रश्न: अग्निष्टोमे क्रयः

TS 1.2.1.1

आपं उन्दन्तु जीवसं दीर्घायुत्वाय वर्चस् ओषंधे त्रायंस्वैन् ७ स्वधिते

मैनं॰ हि॰सी र्देवश्र्रेतानि प्र वंपे स्वस्त्युत्तंराण्यशीयाऽऽपों अस्मान् मातरः शुन्धन्तु घृतेनं नो घृतपुवः पुनन्तु विश्वंमस्मत् प्र वंहन्तु रिप्रमुदांभ्यः शुचिरा पूत एंमि सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवं मे पाहि महीनां पयोंऽसि वर्चीधा अंसि वर्ची - [] 1

TS 1.2.1.2

मियं धेहि वृत्रस्यं क्नीनिंकाऽसि चक्षुष्पा अंसि चक्षुंर्मे पाहि चित्पतिंस्त्वा पुनातु वाक्पतिंस्त्वा पुनातु देवस्त्वां सिवता पुंनात्विच्छंद्रेण पवित्रेंण वसोः सूर्यस्य रिष्मिभ्स्तस्यं ते पवित्रपते पवित्रेंण यस्मै कं पुने तच्छंकेयमा वों देवास ईमहे सत्यंधर्माणो अद्ध्वरे यद्वों देवास आगुरे यि्श्वंयासो हवांमह इन्द्रांग्री द्यावां पृथिवी आपं ओषधी () स्त्वं दीक्षाणा-मिधंपतिरसीह मा सन्तं पाहि ॥ 2 (वर्चं - ओषधीरष्टो चं) (A1)

TS 1.2.2.1

आकूँत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहां मेधायै मनंसेऽग्नये स्वाहां दीक्षायै तपंसेऽग्नये स्वाहा सरंस्वत्यै पूष्णैंऽग्नये स्वाहाऽऽपों देवीर्बृहती विश्वशंभुवो द्यावांपृथिवी उर्वन्तिरंक्षं बृहस्पितंनीं हिवषां वृधातु स्वाहा विश्वें देवस्यं नेतुर्मर्तो वृणीत सुख्यं विश्वें राय इंषुद्ध्यिस द्युम्नं व्वृणीत पुष्यसे स्वाहंर्ख्-सामयोः शिल्पें स्थस्ते वामा रंभे ते मां - [] 3

TS 1.2.2.2

पात्मास्य युज्ञस्योद्दचं इमां धियु॰ शिक्षंमाणस्य देव क्रतुं दक्षं ॰वरुण स॰शिंशाधि ययाऽति विश्वां दुरिता तरेंम सुतर्माणमधि

नावं रहेमोर्गस्याङ्गिरस्यूर्णम्रदा ऊर्जं मे यच्छ पाहि मा मां

हि॰सी-र्विष्णोः शर्मासि शर्म यजंमानस्य शर्म मे यच्छ नक्षंत्राणां माऽतीकाशात् पाहीन्द्रंस्य योनिंरसि - [] 4 TS 1.2.2.3 मा मां हि॰सीः कृष्यै त्वां सुसुस्यायैं सुपिप्पुलाभ्यु-स्त्वौषंधीभ्यः सूपस्था देवो वनस्पतिंरूर्द्ध्वो मां पाह्योदचः स्वाहां युज्ञं मनंसा स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्या ७ स्वाहोरो-रन्तरिक्षाथ स्वाहां युज्ञं ॰वातादा रंभे ॥ 5 (मा - योनिरसि - त्रि॰शच्चं) (A2) TS 1.2.3.1 दैवीं धियं मनामहे सुमृडीका-मुभिष्टंये वर्चोधां य्युज्ञवांहसः सुपारा नों असुद् वशें । ये देवा मनोंजाता मनोयुजः सुदक्षा दक्षंपितार्स्ते नः पान्तु ते नींऽवन्तु तेभ्यो नम्स्तेभ्यः स्वाहाऽग्ने त्वर सु जांगृहि वय र सु मन्दिषीमहि गोपाय नः स्वस्तये प्रबुधे नः पुनर्ददः । त्वमंग्ने व्रतपा अंसि देव आ मर्ल्येष्वा । त्वं - [] 6

TS 1.2.3.2 ॰युज्ञेष्वीड्यःं ॥ विश्वें देवा अभि मामाऽवंवृत्रन् पूषा सुन्या सोमो राधंसा देवः संविता वसौर्वसुदा वा रास्वेयंथ् सोमा ऽऽ*भूयों भर् मा पृणन् पूर्त्या

वि रांधि माऽहमायुंषा चन्द्रमंसि मम् भोगांय भव वस्त्रंमसि मम् भोगांय भवोस्राऽसि मम् भोगांय भव हयोंऽसि मम् भोगांय भव-[] ७

TS 1.2.3.3

छागोंऽसि मम् भोगांय भव मेषोंऽसि मम् भोगांय भव वायवैं त्वा वरुंणाय त्वा निर्.ऋंत्यै त्वा रुद्रायं त्वा देवींरापो अपां नपाद्य ऊर्मिर्.हंविष्यं इन्द्रियावांन्-मदिन्तंमस्तं च्वो माऽवं क्रमिष्मिच्छंत्रं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेषं भद्राद्रिभ श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुर एता तें अस्त्वथेमवं स्य () वर् आ पृंथिव्या आरे शत्रूंन् कृणुहि सर्ववीर् एदमंगन्म देव्यजंनं पृथिव्या विश्वें देवा यदजुंषन्त पूर्व ऋख्

सामाभ्यां ॰यजुंषा सन्तरंन्तो रायस्पोषेंण सिम्षा मंदेम ॥ ८ (आ त्व॰-हयोंऽसि मम् भोगांय भव-स्य-पञ्चंवि॰शतिश्च) (A3) TS 1.2.4.1

ड्यं तें शुक्र तुनूरिदं ॰वर्च्स्तया सं भंव भ्राजं गच्छ् जूरंसि धृता मनंसा जुष्टा विष्णंवे तस्यांस्ते सत्यसंवसः प्रस्वे वाचो यन्त्रमंशीय स्वाहां शुक्रमंस्य-मृतंमिस वैश्वदेव॰ हृविः सूर्यस्य चक्षुराऽरुंहमुग्ने रक्षणः कृनीनिकां ॰यदेतं शेभिरीयंसे भ्राजंमानो विपश्चिता चिदंसि मनाऽसि धीरंसि दक्षिणा - [] 9

TS 1.2.4.2

ऽसि यृज्ञियांऽसि क्षृत्रिया ऽस्यदिति-रस्युभ्यतः शीर्.ष्णी सा नः सुप्रांची सुप्रंतीची सं भंव मित्रस्त्वां पृदि बंद्ध्रातु पूषाऽद्ध्वंनः पात्विन्द्राया-द्ध्यंक्षायानुं त्वा माता मन्यतामनुं पिताऽनु भ्राता सग्भ्योऽनु सखा सयूंथ्यः सा देवि देवमच्छेहीन्द्रांय सोमंश्रुस्त्वा ऽऽ*वंर्तयतु मित्रस्यं पृथा स्वस्ति सोमं सखा () पुन्रेहिं सह रुय्या ॥ 10 (दक्षिणा-सोमंसखा-पञ्चं च) (A4)

TS 1.2.5.1

वस्व्यंसि रुद्राऽस्यदिति-रस्यादित्याऽसिं शुक्राऽसिं चन्द्राऽसि बृह्स्पतिंस्त्वा सुम्ने रंण्वतु रुद्रो वसुंभिरा चिकेतु पृथिव्यास्त्वां मूर्द्धन्ना जिंघर्मि देवयजंन इडांयाः पदे घृतवंति स्वाहा परिंलिखित्र॰ रक्षः परिंलिखिता अरांतय इदमह॰ रक्षंसो ग्रीवा अपिं कृन्तामि यौंऽस्मान् द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्म इदमंस्य ग्रीवा - []

TS 1.2.5.2

अपिं कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं देवि देव्योर्वश्यां पश्यस्व त्वष्टींमती ते सपेय सुरेता रेतो दधांना वीरं ॰विंदेय तवं संदृशिमाऽह॰ रायस्पोषेंण वि योषं ॥ 12 (अस्य ग्रीवा-एकान्न त्रि॰शच्चं) (A5)

TS 1.2.6.1

अ्शुनां ते अ्शुः पृंच्यतां परुषा पर्रगृन्धस्ते कामंमवतु मदांय

रसो अच्युंतो ऽमात्योंऽसि शुक्रस्ते ग्रहोऽभि त्यं देव॰ संवितारंमूण्योः कृविक्रंतुमर्चामि सत्यसंवस॰ रत्नधामभि प्रियं मृतिमूर्द्ध्वा यस्यामित्भा अदिद्युत्थ् सवीमिने हिरंण्य पाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा सुवः । प्रजाभ्यंस्त्वा प्राणायं त्वा व्यानायं त्वा

प्रजास्त्वमनु () प्राणिंहि प्रजास्त्वामनु प्राणिन्तु ॥ 13 (अनुं - सप्त चं)(A6)

TS 1.2.7.1

सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पर्यस्वन्तं ज्वीर्यावन्तमभि मातिषाहं श्युकं तें शुक्रेणं क्रीणामि चन्द्रं चन्द्रेणा-मृतंममृतेंन सम्यत्ते गोर्स्मे चन्द्राणि तपंसस्तनूरंसि प्रजापंते वर्णस्तस्यांस्ते सहस्रपोषं पृष्यंन्त्याश्चर्मेणं पृशुनां क्रीणाम्यस्मे ते बन्धुर्मियं ते रायः श्रयन्तामस्मे ज्योतिः सोमविक्रियिणि तमों मित्रो न एहि सुमित्रधा इन्द्रंस्योरु () मा विश्व दक्षिण-मुशत्रुशन्तं ए स्योनः स्योन ए स्वान भ्राजाङ्गारे बंभारे हस्त सुहंस्त कृशांनवेते वः सोम क्रयंणास्तान् रंक्षध्वं मा वो दभन्न् ॥ 14 (कुरुं-द्वाविंश्शतिश्च) (A7)

TS 1.2.8.1

उदायुंषा स्वायुषोदोषंधीनाः रसेनोत् पर्जन्यंस्य शुष्मेणो दंस्थाममृताः अनुं । उर्वन्तरिक्षमिन्वह्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद

आ सीदास्तंभ्नाद्-द्यामृंष्भो अन्तरिंक्ष्मिमीत विरमाणं पृथिव्या आऽसींद्रद् विश्वा भुवंनानि सम्राड् विश्वेत्तानि वरुंणस्य व्रतानि वनेषु व्यंन्तरिक्षं ततान् वाजमर्वंथ्यु पयो अघ्नियासुं हृथ्सु - [] 15 TS 1.2.8.2

क्रतुं ॰वरुंणो विक्ष्वंग्निं दिवि सूर्यमदधाय् सोममद्रावुदु त्यं जातवेदसं

देवं ॰वंहन्ति केतवः । दृशे विश्वांय सूर्यं ॥ उस्रावेतं धूर्.षाहावनुश्रू अवीरहणौ ब्रह्मचोदंनौ वरुंणस्य स्कंभंनमसि वरुंणस्य स्कंभ्सर्जनमसि प्रत्यंस्तो वरुंणस्य पाशः ॥ 16 (हृथ्सु-पञ्चंत्रि॰शच्च) (A8)

TS 1.2.9.1

प्र च्यंवस्व भुवस्पते विश्वांन्यभि धामांनि मा त्वां परिप्री विंदुन्मा त्वां परिपृन्थिनों विदुन्मा त्वा वृकां अघायवो मा गंन्धवीं विश्वावंसुरा दंघच्छ्येनो भूत्वा परां पत् यजंमानस्य नो गृहे देवैः सं एस्कृतं ॰यजंमानस्य स्वस्त्ययंन्यस्यपि पन्थांमगस्मिह स्वस्ति गामंनेहसं ॰येन विश्वाः परि द्विषों वृणक्तिं विन्दते वसु नमों मित्रस्य () वरुंणस्य चक्षंसे महो देवाय तद्दतः संपर्यत दूरेदृशें देवजांताय केतवें दिवस्पुत्राय सूर्यीय शश्सत् वर्रुणस्य स्कंभंनमसि वर्रुणस्य स्कंभुसर्जन-मृस्युन्मुंक्तो वर्रुणस्य पाशः ॥ 17 (मित्रस्य-त्रयोविश्शतिश्च) (A9)

TS 1.2.10.1

अग्ने-रांतिथ्यमंसि विष्णंवे त्वा सोमंस्याऽऽ*तिथ्यमंसि विष्णंवे त्वा-ऽतिंथेरातिथ्यमंसि विष्णंवे त्वाऽग्नयें त्वा रायस्पोषदान्त्रे विष्णंवे त्वा श्येनायं त्वा सोम्भृते विष्णंवे त्वा या ते धामांनि ह्विषा यजंन्ति ता ते विश्वां परिभूरंस्तु यृज्ञं गंयस्फानः प्रतरंणः सुवीरोऽवींरहा प्रचंरा सोम् दुर्यानदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ - [] 18

TS 1.2.10.2

सींद्र वर्रुणोऽसि धृतव्रंतो वारुणमंसि श्म्योर्देवानां सख्यान्मा देवानां-मपसंश्छिथ्सम्ह्यापंतये त्वागृह्णाम् परिपतये त्वा गृह्णाम् तनूनप्तें त्वागृह्णामि शाक्र्रायं त्वा गृह्णाम् शक्मन्-नोजिष्ठाय त्वा गृह्णाम्य -नांधृष्टमस्य-नाधृष्यं देवानामोजोंऽभिशस्तिपा अनिभशस्ते ऽन्यमनुं मे दीक्षां दीक्षापंति र्मन्यतामनु तपस्तपंस्पित्रञ्जंसा सत्यमुपं गेष सुविते मां () धाः ॥ 19 (अमै-कं च) (A10)

TS 1.2.11.1

अ॰शुरं॰शुस्ते देव सो॒माऽऽ*प्यांयता॒-मिन्द्रांयैकधन्विद् आ तुभ्यमिन्द्रः प्यायता॒मा त्वमिन्द्रांय प्यायस्वाऽऽ*प्यांयय सखींन्थ् सन्या मे॒धयां स्वस्ति तें देव सोम सुत्यामंशी॒येष्टा रायः प्रेषे भगांयुर्तमृंतवादिभ्यो नमों दिवे नमः पृथिव्या अग्नैं व्रतपते त्वं ज्व्रतानां व्रतपंतिरसि या ममं तुनूरेषा सा त्विय - [] 20 TS 1.2.11.2 या तवं तुनूरिय सा मियं सह नौं व्रतपते व्रतिनौंर्वृतानि या तें अग्ने रुद्रिया तुनूस्तयां नः पाहि तस्यांस्ते स्वाहा

या तें अग्नेऽयाश्वया रंजाश्वया हंराश्वया तुनूर्वर्.षिष्ठा गह्वरेष्ठोऽग्रं ॰वचो अपांवधीं त्वेषं ॰वचो अपांवधी ७ स्वाहाँ ॥ 21 (त्वयिं-चत्वारि॰शच्चं) (A11)

TS 1.2.12.1

वित्तायंनी मेऽसि तिक्तायंनी मेऽस्यवंतान्मा नाथितमवंतान्मा व्यथितं

॰विदेरिग्नर्नभो नामाग्नें अङ्गिरो योंऽस्यां पृंथिव्यामस्यायुंषा नाम्नेहि यत्तेऽनांधृष्टुं नामं यृज्ञियुं तेन त्वाऽऽ*दुधेऽग्नें अङ्गिरो यो द्वितीयंस्यां तृतीयंस्यां पृथिव्या-मस्यायुंषा नाम्नेहि यत्तेऽनांधृष्टुं नामं - [] 22 TS 1.2.12.2

य्ज्ञियं तेन त्वाऽऽ*दंधे सि॰हीरंसि महिषीरंस्युरु प्रंथस्वोरु तें य्ज्ञपंतिः प्रथतां ध्रुवाऽसिं देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः शुंभस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसुंभिः पुरस्तांत् पातु मनोंजवास्त्वा पितृभिं दिक्षणृतः पांतु प्रचेंतास्त्वा रुद्रैः पृश्चात् पांतु विश्वकंर्मा त्वाऽऽदित्यैरुंत्तरुतः पांतु सि॰हीरंसि सपत्नसाही स्वाहां

सि॰हीरंसि सुप्रजाविनः स्वाहां सि॰ही - [] 23

TS 1.2.12.3

रंसि रायस्पोष्विनः स्वाहां सि॰हीरंस्या-दित्यविनः स्वाहां सि॰हीरस्या वंह देवान्देवयते यजंमानाय स्वाहां भूतेभ्यंस्त्वा विश्वायुरिस पृथिवीं दं॰ह ध्रुविक्षिदंस्यन्तिरकष्टं द॰हाच्युतिक्षदंसि दिवं द॰हाग्ने भस्मांस्यग्नेः पुरीषमिस ॥ 24 (नामं-सुप्रजाविनः स्वाहां सि॰हिः-पञ्चंत्रि॰शच्च)(A12)

TS 1.2.13.1

युञ्जते मनं उत युंञ्जते धियो विप्रा विप्रंस्य बृह्तो विपश्चितः । वि होत्रां दधे वयुना विदेक इन्मही देवस्यं सवितुः परिष्टुतिः ॥ सुवाग्देव दुर्या॰ आ वंद देवश्रुतौं देवेष्वा घोंषेथामा नों वीरो जांयतां कर्मण्यों य॰ सर्वेऽनु जीवांम् यो बंहूनामसंद्वशी । इदं ॰विष्णु र्विचंक्रमे त्रेधा नि दंधे पुदं ।

स मूंढमस्य - [] 25

TS 1.2.13.2

पा॰सुर इरांवती धेनुमती हि भूत॰ सूंयवसिनी मनंवे यश्स्यैं। व्यंस्कभ्नाद्रोदंसी विष्णुंरेते दाधारं पृथिवीम्भितों मयूखैः

प्राची प्रेतंमद्ध्वरं कुल्पयंन्ती ऊर्द्ध्वं ॰युज्ञं नंयतुं मा जींह्वरतमत्रं रमेथां ॰वर्.ष्मंन् पृथिव्या दिवो वां विष्णवुत वां पृथिव्या महो वां विष्णवुत वाऽन्तरिक्षाद्धस्तौ पृणस्व बहुभिर्वसव्यैरा प्र यंच्छ - [] 26

TS 1.2.13.3

दक्षिणादोत सुव्यात्।

विष्णोर्नुकं ॰वीर्याणि प्र वोंचं ॰यः पार्थिवानि विममे रजां॰सि यो अस्कंभायदुत्तंर॰ सुधस्थं ॰विचक्रमाण स्त्रेधोरुंगायो विष्णों र्राटंमसि विष्णोः पृष्ठमंसि विष्णोः श्रप्तें स्थो विष्णोः स्यूरंसि विष्णों ध्रुवमंसि वैष्णवमंसि विष्णंवे त्वा ॥ 27 (अस्य-युच्छे-कान्न चंत्वारि॰शच्चं) (A13)

TS 1.2.14.1

कृणुष्व पाजः प्रसितिन्न पृथ्वीं ं याहि राजे वामंवा इसें न । तृष्वीमनु प्रसितिं-द्रूणानोऽस्तांऽसि विद्ध्यं रक्षस स्तिपिष्ठैः ॥ तवं भ्रमासं आशुया पंतंत्यनुं स्पृश-धृषता शोशुंचानः । तपूं अष्यग्ने जुह्वां पत्ङ्गानसंन्दितो विसृंज विष्वं गुल्काः ॥ प्रतिस्पशो विसृंज-तूर्णितमो भवां पायुर्विशो अस्या अदंब्धः । यो नों दूरे अघशं सो - [] 28

TS 1.2.14.2

यो अन्त्यग्ने माकिष्टे व्यथिरा दंधर्.षीत्॥ उदंग्ने तिष्ठ प्रत्या *ऽऽतंनुष्व न्यंमित्रां शेषतात् तिग्महेते। यो नो अरांति समिधान चक्रे नीचा तं धंक्ष्यत्सं न शुष्कं॥ ऊर्द्ध्वो भंव प्रतिंविद्ध्या-ऽद्ध्यस्मदा विष्कृणुष्व दैव्यांन्यग्ने। अवंस्थिरा तंनुहि यातु जूनां जामिमजांमिं प्रमृंणीहि शत्रून्ं ॥ स तें - [] 29

TS 1.2.14.3

जानाति सुमृतिं ॰यंविष्ट्रय ईवंते ब्रह्मंणे गातुमैरंत् । विश्वांन्यस्मै सुदिनांनि रायो द्युम्नान्यर्यो विदुरों अभि द्यौंत् ॥ सेदंग्ने अस्तु सुभगःं सुदानु-र्यस्त्वा नित्येंन हृविषाय उक्थैः ।

पिप्रींषित स्व आयुंषि दुरोणे विश्वेदंस्मै सुदिना साऽसंदिष्टिः ॥ अर्चीमि ते सुमृतिं घोष्युर्वाख्-सन्तें वा वा तां जरता - [] 30 TS 1.2.14.4

मियंगीः । स्वश्वांस्त्वा सुरथां मर्जये-मास्मे क्षत्राणिं धारयेरनु द्यून्॥

इह त्वा भूर्या चरे दुप्त्मन्-दोषांवस्त दीदिवा॰समनु द्यून् । क्रीडंन्तस्त्वा सुमनंसः सपेमाभि द्युम्ना तंस्थिवा॰ सो जनांनां ॥ यस्त्वा-स्वश्वः सुहिरण्यो अंग्न उपयाति वसुंमता रथेन । तस्यं त्राता-भंवसि तस्य सखा यस्तं आतिथ्य मांनुषग् जुजोंषत् ॥ महो रुंजामि - [] 31

TS 1.2.14.5

बुन्धुता वचोंभिस्तन्मां पितुर्गोतंमाद-न्वियाय । त्वन्नों अस्य वचंस-श्चिकिद्धि होतंर्यविष्ठ सुक्रतो दमूंनाः ॥ अस्वंप्रज स्तरणंयः सुशेवा अतंन्द्रा सोऽवृका अश्रंमिष्ठाः । ते पायवः सद्धियंञ्चो निषद्याऽग्ने तवंनः पान्त्वमूर ॥

ये पायवों मामतेयंतें अग्ने पश्यंन्तो अन्धं दुंरिताद रंक्षन्न् । रुरक्षतान्थ् सुकृतों विश्ववेंदा दिफ्संन्त इद्रिपवो ना हं - [] 32 TS 1.2.14.6

देभुः ॥

त्वयां व्यश् संध्न्यं-स्त्वोता-स्तव प्रणींत्य श्याम् वाजान् । उभा शश्सां सूदय सत्यताते-ऽनुष्ठुया कृंणुह्य-ह्रयाण ॥ अया तें अग्ने समिधां विधेम् प्रतिस्तोमंश् श्रस्यमांनं गृभाय । दहाशसों रक्षसः पाह्यंस्मान् द्रुहो निदो मित्रमहो अवद्यात् ॥ रक्षोहणं व्याजिनमाजिं धर्मि मित्रं प्रथिष्ट-मुपंयामि शर्मं। शिशांनो अग्निः क्रतुंभिः-समिद्धः-सनो दिवा - [] 33

TS 1.2.14.7

सिर्षः पांतुनक्तं ॥ विज्योतिषा बृह्ता भांत्युग्निरावि-र्विश्वांनि कृणुतेमहित्वा । प्रादेवी-र्मायाः संहते-दुरेवाः शिशींते शृङ्गे रक्षंसे विनिक्षें ॥

उत स्वानासों दिविषंन्त्वग्ने स्तिग्मायुंधा रक्षंसे हन्त वा उं। मदें चिदस्य प्ररुंजन्ति भामा न वंरन्ते परिबाधो अदेंवीः॥ 34 (अघशंश्सः-स तें-जरताश्-रुजामि-ह् - दिवै-कंचत्वारिश्शच्च)(A14)

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 14

Anuvaakams :-(उन्दुन्त्वा-कूँत्यै-दैवीं-मियन्ते-वस्व्यंस्य-५शुनांते-सोमंन्त-उदायुंषा प्र च्यंवस्वा-ऽग्नेरांतिथ्य-म्५शुरं५ शुर्-वित्तायंनी मेऽसि - युञ्चतें - कृणुष्व पाज-श्रतुंर्दश ।)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis:

(आपो-वस्व्यंसि या तवे-यङ्गी-श्रतुंस्त्रिश्शत्।)

First and Last Padam of Second Prasnam:-

(आपं उन्द्रन्-त्वदेंवीः ।)

॥ हरिः ओं ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः ॥

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं

1.2 प्रथमकाण्डे तृतीय: प्रश्न: अग्निष्टोमे पशुः

TS 1.3.1.1

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंसवेंऽश्विनौं र्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तांभ्यामा ददेऽभ्रिंरिस नारिंरिस परिंलिखित्र रक्षः परिंलिखिता अरांतय इदमहरू रक्षंसो ग्रीवा अपिं कृन्तािम योंऽस्मान् द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्म इदमंस्य ग्रीवा अपिं कृन्तािम दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धंतां ॰लोकः पितृषदंनो यवोंऽसि यवयास्मद्दवेषों -[] 1

TS 1.3.1.2

यवयारांतीः पितृणा॰ सदंनम्स्युद्दिवं॰ स्तभानाऽन्तरिक्षं पृण पृथिवीं दं॰ह द्युतानस्त्वां मारुतो मिंनोतु मित्रावरुंणयो ध्रुविण धर्मणा

ब्रह्मविनं त्वा क्षत्रविने सुप्रजाविने रायस्योष्विने पर्यूहामि ब्रह्मं हि क्षत्रं हे इह प्रजां हे इह रायस्पोषं हु ह घृतेनं द्यावापृथिवी आपृणेथामिन्द्रं स्य सदों ऽसि विश्वजनस्यं छाया परि त्वा गिर्वणो गिरं इमा () भवंन्तु विश्वतों वृद्धायुमनु वृद्धंयो जुष्टां भवन्तु जुष्टंय इन्द्रं स्य स्यूरसीन्द्रं स्य ध्रुवमं स्यैन्द्रम् सीन्द्रांय त्वा ॥ 2 (द्वेषं - इमा - अष्टादंश च) (A1)

TS 1.3.2.1

रक्षोहणों वलगृहनों वैष्णुवान् खंनामीदमृहं तं ॰वंलुगमुद्वंपामि यं नः समानो यमसंमानो निचुखानेदमेंनुमधंरं करोमि यो नः समानो योऽसंमानोऽरातीयतिं गायुत्रेणु छन्द्रसाऽवंबाढो वलुगः किमंत्र भुद्रं तन्नौं सह विराडंसि सपत्नहा सुम्राडंसि भ्रातृव्यहा स्वराडंस्यभिमातिहा विश्वाराडंसि विश्वांसां नाष्ट्राणां ॰ हुन्ता - [] 3 TS 1.3.2.2

रंक्षोहणों वलगृहनः प्रोक्षांमि वैष्णवान् रंक्षोहणों वलगृहनोऽवं नयामि वैष्णवान् यवोंऽसि यवयास्मद्द्वेषों यवयारांती रक्षोहणों वलगहनोऽवं स्तृणामि वैष्णवान् रंक्षोहणों वलगहनोऽभि जुंहोमि वैष्णवान् रंक्षोहणौं वलगहनावुपं दधामि वैष्णवी रंक्षोहणौं वलगहनो पर्यूहामि वैष्णवी

रंक्षोहणौं वलगृहनौ परिं स्तृणामि वैष्णुवी रंक्षोहणौं वलगृहनौं वैष्णुवी बृहन्नंसि बृहद्गांवा बृहतीमिन्द्रांय () वाचं ॰वद ॥ ४ (हुन्ते-न्द्रांय द्वे चं) (A2)

TS 1.3.3.1

विभूरंसि प्रवाहंणो विह्नंरसि हव्यवाहंनः श्वात्रोंऽसि प्रचेंतास्तुथोंऽसि विश्ववेंदा उिशागंसि क्विरङ्घांरिरसि बंभांरिरवस्युरंसि दुवंस्वाञ्छुन्ध्यूरंसि मार्जालीयः संराडंसि कृशानुः परिषद्योंऽसि पवंमानः प्रतक्कांऽसि नभंस्वानसंमृष्टोऽसि हव्यसूदं ऋतधांमाऽसि सुवंज्योंति ब्रह्मंज्योतिरसि सुवंद्धीमाऽजौंऽस्येकंपादिहंरसि बुद्धियो

रौद्रेणानींकेन () पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हि॰सीः ॥ 5 (अनींकेना-ष्टौ चं) (A3)

TS 1.3.4.1

त्व॰ सोंम तनूकृद्ध्यो द्वेषोंभ्योऽन्यकृंतेभ्य उरु युन्ताऽसि वरूथु७ स्वाहां जुषाणो अप्तुराज्यंस्य वेतु स्वाहाऽयन्नों अग्निर्वरिंवः कृणोत्वयं मृधः पुर एंतु प्रभिन्दन्न् । अय॰ शत्रूंञ्जयतु जर्.ह्रंषाणोऽ यं ॰वाजं जयतु वाजंसातौ ॥ उरु विंष्णो वि क्रंमस्वोरु क्षयांय नः कृधि ॥ घृतं घृंतयोने पिब प्रप्रं युज्ञपंतिं तिर ॥ सोमों जिगाति गातुवि - [] 6

TS 1.3.4.2

द्वेवानांमेति निष्कृतमृतस्य योनिमासदमदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद

आ सींदैष वों देव सवितः सोमस्त॰ रेक्षद्ध्वं मा वों दभ देतत्त्व॰ सोंम देवो देवानुपांगा इदमहं मंनुष्यों मनुष्यांन्थ् सह प्रजयां सह रायस्पोषेण नमों देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यं इदमहं निर्वरुणस्य पाशाथ् सुवंरभि-[] 7

TS 1.3.4.3

वि ख्येंषं ॰वैश्वान्रं ज्योतिरग्नें व्रतपते त्वं ॰व्रतानांं ॰व्रतपंतिरिसया ममं तुनूस्त्वय्यभूदिय॰ सा मिय या तवं तुनू र्मय्यभूदेषा सा त्विययथायथं नौं व्रतपते व्रतिनों र्व्रतानिं ॥ ८ (गातुविद-भ्ये-कंत्रि॰शच्च) (A4)

TS 1.3.5.1

अत्यन्यानगां नान्यानुपां गामविक्तवा परैरविदं प्ररोऽवरै्स्तं त्वां जुषे वैष्णवं देवयुज्यायैं देवस्त्वां सिवता मद्ध्वांऽनुक्त्वोषंधे त्रायंस्वैन् १ स्विधंते मैनं हु हि सी दिवमग्रेंणु मा लेखीर्न्तरिक्षं मद्ध्येंनु मा हिंश्सीः पृथिव्या सं भंव वनंस्पते शतवंल्.शो वि रोंह सहस्रंवल्.शा वि वय॰ रुहेम् यं () त्वा ऽय७ स्वधितिस्तेतिंजानः प्रणिनायं महते सौभंगायाच्छिन्नो रायः सुवीरः ॥ ९ (यं-दर्शं च) (A5)

TS 1.3.6.1

पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा शुन्धंतां ज्लोकः पितृषदंनो यवोऽसि यवयास्मद्द्वेषों यवयारांतीः पितृणाङ सदंनमसि स्वावेशोंऽस्यग्रेगा नेतृणां ज्वनस्पतिरिधं त्वा स्थास्यति तस्यं वित्ताद्देवस्त्वां सिवता मद्ध्वांऽनक्तु सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य उद्दिवं स्तभानाऽन्तरिक्षं पृण पृथिवीमुपंरेण दृश्ह ते ते धामांन्युश्मसि - [] 10

गमद्भ्ये गावो यत्र भूरिशृङ्गा अयासः ॥
अत्राह् तदुंरुगायस्य विष्णोः प्रमं प्रदमवं भाति भूरेः ॥
विष्णोः कर्माणि पश्यत् यतौ व्रतानि पस्पृशे ॥
इन्द्रंस्य युज्यः सखा ॥
तद्-विष्णोः पर्मं प्रदं सदां पश्यन्ति सूरयः ।
दिवीव चक्षुरातंतं ॥
ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिं सुप्रजावनिं रायस्पोष्वनिं पर्यूहामि
ब्रह्मं दुन्ह क्षत्रं दं एह प्रजां दं एह रायस्पोषं () दुन्ह परिवीरिस्

परिं त्वा दैवीर्विशौं व्ययन्तां परीम॰ रायस्पोषो यजंमानं मनुष्यां अन्तरिक्षस्य त्वा सानाववं गूहामि ॥ 11 (उश्मसी-पोषमे-कान्न विं॰शतिश्चं) (A6)

TS 1.3.7.1

ड्षे त्वींपवीरस्युपीं देवान् दैवीिर्विशः प्रागु र्वह्वींरुशिजो बृहंस्पते धारया वसूनि हृव्या तें स्वदन्तां देवं त्वष्ट्वर्सु रण्व रेवंती रमंद्ध्व-मुग्ने र्जुनित्रंमिस वृषंणौ स्थ उर्वश्यंस्यायुरंसि पुरूरवां घृतेनाक्ते वृषंणं दधाथां गायत्रं छन्दोऽनु प्र जांयस्व त्रैष्टुंभं जागंतं छन्दोऽनु प्र जांयस्व भवंतं- [] 12

TS 1.3.7.2

नः समंनसौ समोंकसावरेपसौं ।

मा युज्ञ॰ हिं॰सिष्टुं मा युज्ञपंतिं जातवेदसौ शिवौ भंवतमृद्य नःं ॥ अग्नावृग्निश्चंरित प्रविष्टु ऋषींणां पुत्रो अधिराज एषः । स्वाहाकृत्य ब्रह्मंणा ते जुहोमि मा देवानां मिथुया कंर्भाग्धेयं ॥ 13 (भवंत-मेकंत्रि॰शच्च) (A7)

TS 1.3.8.1

आ दंद ऋतस्यं त्वा देवहिवः पाशेनाऽऽरंभे धर्.षा मानुंषानुद्भयस्त्वौषंधीभ्यः प्रोक्षांम्यपां पेरुरंसि स्वात्तं चिथ् सदेंवश् हृव्यमापों देवीः स्वदंतैनुश् सं तें प्राणो वायुनां गच्छताश सं श्यजंत्रैरङ्गांनि सं श्यज्ञपंतिराशिषां घृतेनाक्तौ पृशुं त्रांयेथाश रेवंतीर्य्ज्ञपंतिं प्रियुधाऽऽ* विंश्वातोरों अन्तरिक्ष सुजूर्देवेन - [] 14 TS 1.3.8.2

वार्तेनास्य ह्विष्रस्मनां यज् समंस्य तुनुवां भव वर्.षींयो वर्.षींयसि युज्ञे युज्ञपितंं धाः पृथिव्याः संपृचःं पाहि नमंस्त आतानाऽनुवां प्रेहिं घृतस्यं कुल्यामनुं सह प्रजयां सह रायस्पोषेणाऽऽपों देवीः शुद्धायुवः

शुद्धा यूयं देवा॰ ऊँढ्व॰ शुद्धा वयं परिविष्टाः परिवेष्टारों वो भूयास्म ॥ 15

(देवन्-चतुंश्चत्वारिश्शच्च) (A8)

TS 1.3.9.1

वाक्त आ प्यांयतां प्राणस्त आ प्यांयतां चक्षुंस्त आ प्यांयता ७ श्रोत्रं त आ प्यांयतां ॰यातें प्राणाञ्छुग्जगाम या चक्षुर्या श्रोत्रं ॰यतें क्रूरं ॰यदास्थितं तत्त आ प्यांयतां तत्तं एतेनं शुन्धतां नाभिस्त आ प्यांयतां पायुस्त आ प्यांयता शुद्धाश्चरित्राः शमद्भ्यः - [] 16

TS 1.3.9.2

शमोषंधीभ्यः शं पृंथिव्यै शमहोंभ्या-मोषंधे त्रायंस्वैन् स्विधंते मैनं हि स्सी रक्षंसां भागोंऽसीदमह रक्षोंऽधमं तमों नयामि योंऽस्मान् द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्म इदमेंनमध्मं तमों नयामीषे त्वां घृतेनं द्यावापृथिवी प्रोण्वींथा-मिच्छंन्नो रायः सुवीरं उर्वन्तिरक्षमिन्विंहि

वायो वीहिं () स्तोकाना ७ स्वाहोर्द्ध्वनं भसं मारुतं गंच्छतं ॥ 17

(अद्भयो-वीहि-पञ्चं च) (A9)

TS 1.3.10.1

सं ते मनंसा मनः सं प्राणेनं प्राणो जुष्टं देवेभ्यों ह्व्यं घृतवृथ् स्वाहैन्द्रः प्राणो अङ्गेंअङ्गे नि देंद्ध्यदैन्द्रों ऽपानो अङ्गेंअङ्गे वि बोंभुवद्देवं त्वष्टभूरिं ते सन्समेतु विषुंरूपा यथ् सलंक्ष्माणो भवंथ देवत्रा यन्तमवंसे सखायोऽनुं त्वा माता पितरों मदन्तु श्रीरंस्यग्निस्त्वां श्रीणात्वापः समंरिणन् वातंस्य - [] 18

TS 1.3.10.2

त्वा ध्रज्यैं पूष्णो रिष्ह्यां अपामोषंधीनाः रोहिंष्यै घृतं घृंतपावानः पिबत् वसां ॰वसापावानः पिबताः-ऽन्तरिक्षस्य हृविरंसि स्वाहां त्वाऽन्तरिक्षाय दिशः प्रदिशं आदिशों विदिशं उद्दिशः स्वाहां दिग्भ्यो

नमों दिग्भ्यः ॥ 19 (वांतस्या-ष्टाविंश्शतिश्च) (A10)

TS 1.3.11.1

समुद्रं गंच्छ स्वाहाऽन्तरिक्षं गच्छ स्वाहां देव॰ संवितारं गच्छ स्वाहां ऽहोरात्रे गंच्छ स्वाहां मित्रावरुंणौ गच्छ स्वाहा सोमं गच्छ स्वाहां

युज्ञं गंच्छु स्वाहा छन्दां १सि गच्छु स्वाहा द्यावांपृथिवी गंच्छु स्वाहा नभों दिव्यं गंच्छु स्वाहाऽग्निं ०वैंश्वान्रं गंच्छु स्वाहा ऽद्ध्यस्त्वौषंधीभ्यो मनों मे हार्दि यच्छ तुनूं त्वचं पुत्रं नप्तांरमशीय शुगंसि () तम्भि शोंच योंऽस्मान् द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्मो धाम्नों धाम्नो राजन्तितो वंरुण नो मुञ्च यदापो अघ्निया वरुणेति शपांमहे ततों वरुण नो मुञ्ज ॥ 20 (असि-षड्विंश्शतिश्च)(A11)

TS 1.3.12.1

ह्विष्मंतीरिमा आपों ह्विष्मांन् देवो अंद्ध्वरो ह्विष्मा्॰ आ विवासति ह्विष्मां॰ अस्तु सूर्यःं ॥ अग्नेर्वो ऽपंन्नगृहस्य सदंसि सादयामि सुम्नायं सुम्निनीः सुम्ने मां धत्तेन्द्राग्नियो भांग्धेयीः स्थ मित्रावरुंणयो भांग्धेयीः स्थ विश्वेषां देवानां भाग्धेयीः स्थ यज्ञे जांगृत ॥ 21 (ह्विष्मंती-श्रतुंस्त्रि॰शत्) (A12)

TS 1.3.13.1

हृदे त्वा मनंसे त्वा दिवे त्वा सूर्यीय त्वोर्दध्विम्ममंद्ध्वरं कृधि दिवि देवेषु होत्रां यच्छ् सोमं राजन्नेह्यवं रोह् मा भेर्मा सं व्विक्था मा त्वां हिश्सिषं प्रजास्त्वमुपावंरोह प्रजास्त्वामुपावंरोहन्तु शृणोत्वृिगः समिधा हवंं मे शृण्वन्त्वापों धिषणांश्च देवीः ॥ शृणोतं ग्रावाणो विदुषो नु - [] 22

TS 1.3.13.2

युज्ञ॰ शृणोतुं देवः संविता हवंं मे । देवींरापो अपां नपाद्य ऊर्मिर्.हंविष्यं इन्द्रियावांन्-मुदिन्तंमुस्तं देवेभ्यों देवत्रा धंत्त शुक्र॰ शुंक्रपेभ्यो येषाँ भागः स्थ स्वाहा कार्.षिंरस्यपाऽपां मृद्ध॰ संमुद्रस्य वोऽक्षिंत्या उन्नये ॥ यमंग्ने पृथ्सु मर्त्यमावो वाजेंषु यं जुनाः । स यन्ता शश्वंतीरिषःं ॥ 23 (नु - सप्तचंत्वारि॰शच्च) (A13)

TS 1.3.14.1

त्वमंग्ने रुद्रो असुंरो महो दिवस्त्व शर्द्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे । त्वं ज्वातैंररुणैर्यांसि शंग्यस्त्वं पूषा विधतः पांसि नुत्मनां ॥ आ वो राजांनमद्ध्वरस्यं रुद्र होतांर सत्ययज् रोदंस्योः । अग्निं पुरा तंनियत्नो रिचत्ता-द्धिरंण्यरूपमवंसे कृणुद्ध्वं ॥ अग्निहीता नि षंसादा यजींयानुपस्थे मातुः सुंरभावुं लोके । युवां कृविः पुंरुनिष्ठ - [] 24

TS 1.3.14.2

ऋतावां धर्ता कृष्टीनामुत मद्ध्यं इद्धः ॥ साद्ध्वीमंक र्देववींतिं नो अद्य यज्ञस्यं जिह्वामंविदाम् गुह्यां । स आयुरा ऽगांथ्सुर्भि र्वसांनो भुद्रामंक र्देवहूंतिं नो अद्य ॥ अक्रंन्दद्गिः स्तुनयंन्निव द्यौः क्षामा रेरिंहद्वीरुधः समुञ्जन्न । सद्यो जंज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदंसी भानुनां भात्यन्तः ॥ त्वे वसूंनि पुर्वणीक - [] 25 TS 1.3.14.3

होतर्दोषा वस्तोरेरिरे युज्ञियांसः । क्षामेंव विश्वा भुवंनानि यस्मिन्थ्स॰ सौभंगानि दिधरे पांवके ॥ तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम् विश्वाः सुिक्षतयः पृथंक् । अग्ने कामांय येमिरे ॥ अश्याम् तं कामंमग्ने तवो त्यंश्यामं र्यि॰ रंयिवः सुवीरं । अश्याम् वाजंमभि वाजयंन्तो ऽश्यामं द्युम्नमंजराजरं ते ॥ श्रेष्ठं ॰यविष्ठ भारताग्नें द्युमन्तुमा भर । 26

TS 1.3.14.4

वसों पुरुस्पृहं र्यों ॥

स श्वितानस्तंन्यतू रोचनस्था अजरेभिर् नानंदद्भिर्यविष्ठः ।

यः पावकः पुंरुतमः पुरूणि पृथून्यग्निरंनुयाति भर्वन्नं ॥

आयुंष्टे विश्वतों दधद्यमुग्नि वरिंण्यः ।

पुनंस्ते प्राण आऽयंति परा यक्ष्मं सुवामि ते ॥

आयुर्दा अंग्ने हिवषों जुषाणो घृतप्रंतीको घृतयोंनिरेधि ॥

घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेवं पुत्रम्भि - [] 27

TS 1.3.14.5

रंक्षतादिमं ।

तस्मैं ते प्रतिहर्यते जातंवेदो विचंर्.षणे । अग्ने जनांमि सुष्टुतिं ॥ दिवस्परिं प्रथमं जंज्ञे अग्निरस्मद् द्वितीयं परिं जातवेंदाः । तृतीयंम्फ्सु नृमणा अजंस्रमिन्धांन एनं जरते स्वाधीः ॥ शुचिः पावक वन्द्योऽग्नें बृहद्वि रोंचसे । त्वं घृतेभिराहुंतः ॥ हृशानो रुक्म उर्व्या व्यंद्यौद्-दुर्मर्.ष्मायुः श्रिये रुंचानः ॥ अग्निर्मृतों अभवद्वयोंभि - [] 28 TS 1.3.14.6 यदेंनं द्यौरजंनयथ्सुरेताः ॥ आ यदिषे नृपतिं तेज आन्ट्छुचि रेतो निषिक्तं द्यौर्भीकैं । अग्निः शद्धीमनवद्यं च्युवांन ए स्वाधियं जनयथ्सूदयंच्य ॥ स तेजीयसा मनंसा त्वोतं उत शिक्ष स्वप्त्यस्यं शिक्षोः । अग्नें रायो नृतंमस्य प्रभूतौ भूयामं ते सुष्टुतयंश्च वस्वः ॥ अग्नें सहंन्तमा भरं द्युम्नस्यं प्रासहां र्यिं ॥ विश्वा य - [] 29

TS 1.3.14.7 श्चेर्.ष्णीर्भ्यांसा वाजेंषु सासहंत्॥ तमंग्ने पृतना्सहं रिये संहस्व आ भेर। त्व हि सत्यो अद्भुंतो दाता वाजंस्य गोमंतः॥ उक्षान्नांय वृशान्नांय सोमंपृष्ठाय वेधसें। स्तोमैं विधेमाऽग्नयें॥ वृद्मा हि सूंनो अस्यंद्मसद्वां चुक्रे अग्नि र्जुनुषा ऽज्माऽन्नं। स त्वं नं ऊर्जसन् ऊर्जं धा राजेंव जेरवृके क्षेंष्यन्तः॥ अग्नु आयूं श्षि - [] 30 TS 1.3.14.8

पवस् आ सुवोर्जिमिषं च नः । आरे बांधस्व दुच्छुनां ॥ अग्ने पवंस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यं"। दधत्पोषं रियं मियं ॥ अग्ने पावक रोचिषां मुन्द्रयां देव जिह्नयां । आ देवान् वंक्षि यक्षिं च ॥

स नः पावक दीदिवोऽग्नें देवा॰ इहा वंह । उपं युज्ञ॰ ह्विश्चं नः ॥ अग्निः शुचिं व्रततमः शुचि र्विप्रः शुचिःं () कृविः । शुचीं रोचत् आहुंतः ॥ उदंग्ने शुचंयस्तवं शुक्रा भ्राजंन्त ईरते । तवु ज्योतीं ७ष्युर्चयःं ॥ 31

(पुरुनिष्ठः - पुंर्वणीक - भरा - 5भि - वयोंभि - र्य -आयुं॰षि - विप्रः शुचि -श्चतुंर्दश च) (A14)

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 14 Anuvaakams:-

(देवस्यं-रक्षोहणों -विभू-स्त्व॰ सोमा- ऽत्यन्यानगां - पृथिव्या -इषे त्वा - ऽऽदंदे वाक्त-संतें- समुद्र॰- ह्विष्मंती- र्हृदे-त्वमंग्नेरुद्र-श्रतुंर्दश।)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis:-

(देवस्यं-गुमध्यें-हविष्मंतीः-पवसु-एकंत्रिश्शत्।)

First and Last Padam of Third Prasnam:-

(देवस्या-ऽर्चयः।)

॥ हरिः ओं ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः ॥

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हृरिः ओं

1.3 प्रथमकाण्डेचतुर्थः प्रश्नः सुत्यादिने कर्तव्या ग्रहाः

TS 1.4.1.1

आ दंदे ग्रावांस्यद्ध्वर्कृद् देवेभ्यों-गंभीरिम्म-मंद्ध्वरं कृद्ध्युत्तमेनं पविनेन्द्रांय सोम्॰ सुषुंतं मधुंमन्तं पयंस्वन्तं ॰वृष्टिविनिमिन्द्रांय त्वा वृत्रघ्न इन्द्रांय त्वा वृत्रतुर इन्द्रांय त्वाऽिभमातिघ्न इन्द्रांय त्वाऽऽिदत्यवंत इन्द्रांय त्वा विश्वदेंव्यावते श्वात्राः स्थं वृत्रतुरो राधोंगूर्ता अमृतंस्य पत्नीस्ता देविर्देवत्रेमं ॰य्ज्ञं धत्तोपंहृताः सोमंस्य पिब्तो पंहृतो युष्माकु॰ - [] 1

TS 1.4.1.2

सोमः पिबतु यत्तें सोम दिवि ज्योतिर्यत् पृंथिव्यां ॰यदुरावन्तरिक्षे तेना्स्मै यजमानायो्रुरु राया कृद्ध्यधि दात्रे वोंचो धिषंणे वीडू सती वींडयेथा - मूर्जं दधाथामूर्जं मे धत्तुं मा वां॰ हि॰सिषुं मा मां हिश्सिष्टं प्रागपागुदंगधराक्तास्त्वा दिशु आ धांवुन्त्वंब नि ष्वंर । यत्तें () सोमादाँभ्यं नामु जागृंवि तस्मैं ते सोमु सोमांयु स्वाहाँ ॥ 2 (युष्माकं ७ - स्वर् यत्ते - नवं च) (A1)

TS 1.4.2.1

वाचस्पतंये पवस्व वाजिन् वृषा वृष्णे अ॰शुभ्यां गर्भस्तिपूतो देवो देवानाँ पवित्रंमसि येषाँ भागोऽसि तेभ्यंस्त्वा स्वांकृतोऽसि मधुंमतीर्नु इषंस्कृधि विश्वेंभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यों दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनंस्त्वा ऽष्टूर्वन्तरिक्षु - मन्विंहि स्वाहाँ त्वा सुभुवः सूर्याय देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्यं एष ते योनिः प्राणायं त्वा ॥ 3 (वाचः - सप्तचंत्वारिश्शत्) (A2)

TS 1.4.3.1

उपयामगृंहीतो ऽस्यन्तर्यंच्छ मघवन् पाहि सोमंमुरुष्य रायः समिषों

यजस्वाऽन्तस्तें दधामि द्यावांपृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्ष॰ सुजोषां देवैरवरैः परैंश्वाऽन्तर्यामे मंघवन् मादयस्व स्वांकृतोऽसि मधुंमतीर्न इषंस्कृधि विश्वेंभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यों द्विव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनंस्त्वा ऽष्ट्रवींन्तरिक्षमिनविहि स्वाहाँ त्वा सुभवः सूर्यीय देवेभ्यं () स्त्वा मरीचिपेभ्यं एष ते योनिरपानायं त्वा ॥ ४ (देवेभ्यः - सप्त चं) (A3)

TS 1.4.4.1

आ वांयो भूष शुचिपा उपं नः सहस्रं ते नियुतों विश्ववार ।

उपों ते अन्धो मद्यंमयामि यस्यं देव दिधेषे पूँर्विपेयं ॥ उपयामगृंहीतोऽसि वायवे त्वेन्द्रंवायू इमे सुताः । उप प्रयोभिरा गंतिमन्दंवो वामुशन्ति हि ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रवायुभ्यां त्वैष ते योनिः सजोषांभ्यां त्वा ॥ 5 (आ वांयो - त्रिचंत्वारिश्शत्) (A4) TS 1.4.5.1 अयं च्वां मित्रावरुणा सुतः सोमं ऋतावृधा । ममेदिह श्रुंत्श् हवं । उपयामगृंहीतो-ऽसि मित्रावरुणाभ्यां त्वैष ते योनिंर् ऋतायुभ्यां त्वा ॥ 6 (अयं च्वां - चिश्शतिः) (A5)

TS 1.4.6.1

या वां कशा मधुंमत्यिश्वंना सूनृतांवती । तयां यज्ञं मिंमिक्षतं । उपयामगृंहीतो-ऽस्यश्विभ्यां त्वैष ते योनिर्माद्ध्वींभ्यां त्वा ॥ ७ (या वां - मृष्टादंश) (A6)

TS 1.4.7.1

प्रात्युंजौ वि मुंच्येथा-मिश्वंनावेह गंच्छतं । अस्य सोमंस्य पीतयें ॥ उपयामगृंहीतो-ऽस्यश्विभ्यां त्वैष ते योनिरश्विभ्यां त्वा ॥ ८ (प्रात्युंजावे - कान्न विंश्शतिः) (A7)

TS 1.4.8.1

अयं ॰वेनश्चोंदयत् पृश्ञिंगर्भा ज्योतिंर्जरायू रजंसो विमानैं।

इमम्पा॰ संगमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रां मृतिभीं रिहन्ति ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसि शण्डांय त्वैष ते योनिंवीरतां पाहि ॥ ९ (अयं ॰वेनः - पञ्चंवि॰शतिः) (A8)

TS 1.4.9.1

तं प्रत्नथां पूर्वथां विश्वथेमथां ज्येष्ठतांतिं बर्.हिषदं सुवर्विदं प्रतीचीनं च्वृजनं दोहसे गिराऽऽशुं जयंन्तमनु यासु वर्द्धसे । उपयामगृंहीतो-ऽसि मर्कांय त्वैष ते योनिः प्रजाः पांहि ॥ 10 (तं प्रत्नथा - षट्विंश्शितः) (A9)

TS 1.4.10.1

ये देवा दिव्येकांदश् स्थ पृंथिव्या-मद्ध्येकांदश् स्थाऽफ्सुषदों मिहनैकांदश् स्थ ते देवा यज्ञिममं जुंषद्ध्व-मुपयामगृंहीतो-ऽस्याग्रयणोंऽसि स्वांग्रयणो जिन्वं यज्ञं जिन्वं यज्ञपंतिमभि सर्वना पाहि विष्णुस्त्वां पांतु विश्ं त्वं पांहीन्द्रियेणैष ते योनि विंश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यःं ॥ 11

(ये देंवा - स्त्रिचंत्वारि श्यत्) (A10)

TS 1.4.11.1

त्रि॰शत्त्रयंश्च गुणिनों रुजन्तो दिवं॰ रुद्राः पृंथिवीं चं सचन्ते । एकाद्रशासों अफ्सुषदःं सुत॰ सोमंं जुषन्ता॰ सवंनाय विश्वें ॥

उपयामगृंहीतो-ऽस्याग्रयणोंऽसि स्वांग्रयणो जिन्वं यज्ञं जिन्वं यज्ञपंतिमभि सर्वना पाहि विष्णुस्त्वां पांतु विश्वं त्वं पांहीन्द्रियेणैष ते योनिर्विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यःं ॥ 12 (त्रि॰शत्त्रयो - द्विचंत्वारि॰शत्) (A11)

TS 1.4.12.1

उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वा बृहद्वंते वयंस्वत उक्थायुवे यत्तं इन्द्र बृहद्वयस्तस्मैं त्वा विष्णंवे त्वेष ते योनिरिन्द्रांय त्वोक्थायुवें ॥ 13 (उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय - द्वाविंश्शितः) (A12) TS 1.4.13.1

मूर्द्धानं दिवो अंरतिं पृंथिव्या वैंश्वान्रमृतायं जातम्प्रिं । कृवि॰ सम्राज-मितिथें जनांनामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः ॥ उपयामगृंहीतो-ऽस्युग्नयें त्वा वैश्वान्रायं ध्रुवोऽसि ध्रुविक्षिति ध्रुवाणां ध्रुवत्मोऽच्युंताना-मच्युत्विक्षत्तंम एष ते योनिर्ग्नयें त्वा वैश्वान्रायं ॥ 14 (मूर्द्धानं - पञ्चंत्रि॰शत्) (A13)

TS 1.4.14.1

मधुंश्च माधंवश्च शुक्रश्च शुचिंश्च नभंश्च नभ्स्यंश्चेषश्चोर्जश्च सहंश्च सह्स्यंश्च तपंश्च तप्स्यंश्चो-पयामगृंहीतोऽसि स् सर्पोऽस्य हस्पत्यायं त्वा ॥ 15 (मधुंश्च - त्रि॰शत्) (A14)

TS 1.4.15.1

इन्द्रांग्नी आ गंतर सुतं गीभिर्नभो वरेंण्यं । अस्य पांतं धियेषिता ॥ उपयामगृंहीतो - ऽसीन्द्राग्निभ्यां त्वैष ते योनिरिन्द्राग्निभ्यां त्वा ॥ 16

(इन्द्रांग्नी विस्शतिः) (A15)

TS 1.4.16.1

ओमांसश्चर्.षणीधृतों विश्वें देवास् आगंत ।

दाक्षारसों दाशुषः सुतं ॥

उपयामगृंहीतो-ऽसि विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यं एष ते योनिर्विश्वेंभ्यस्त्वा

देवेभ्यः ॥ 17 (ओमांसो विश्शृतिः) (A16)

TS 1.4.17.1

मुरुत्वंन्तं ॰वृष्भं ॰वांवृधानमकंवारिं दिव्य॰ शासिमन्द्रं । विश्वासाहुमवंसे नूतंनायोग्र॰ संहोदामिह त॰ हुंवेम ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वा मुरुत्वंत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा मुरुत्वंते ॥ 18 (मुरुत्वंन्तु + - षट्विं +शितः) (A17) TS 1.4.18.1

इन्द्रं मरुत्व इह पांहि सोमं ज्यथां शार्याते अपिंबः सुतस्यं । तव प्रणीती तवं शूर शर्मन्ना-विवासन्ति कृवयः सुय्ज्ञाः ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वा मुरुत्वंत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा मुरुत्वंते ॥ 19 (इन्द्रैकान्न त्रिश्शत्) (A18)

TS 1.4.19.1

मुरुत्वां १ इन्द्र वृष्भो रणांय पिबा सोमंमनुष्वधं मदांय । आ सिञ्चस्व जुठरे मद्ध्वं ऊर्मिं त्व १ राजांऽसि प्रदिवःं सुतानां ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वा मुरुत्वंत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा मुरुत्वंते ॥ 20 (मुरुत्वानेकान्न त्रि १ शत्) (A 19)

TS 1.4.20.1

महा॰ इन्द्रो य ओजंसा पूर्जन्यों वृष्टिमा॰ ईव । स्तोमैंर्वृथ्सस्यं वावृधे ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसि महेन्द्रायं त्वैष ते योनिं र्महेन्द्राय त्वा ॥ 21 (महानेकान्न - विं॰शतिः) (A20)

TS 1.4.21.1

महा इन्द्रों नृवदा चंर्.षणिप्रा उत द्विबर्.हां अमिनः सहोंभिः।

अस्मुद्रियंग्वावृधे वीयियो्रे पृथुः सुकृतः कुर्तृभिभूत् ॥ उपयामगृंहीतो - ऽसि महेन्द्रायं त्वैष ते योनिर्महेन्द्रायं त्वा ॥ 22 (महान् नृवथ् - षड्विं श्शितिः) (A21) TS 1.4.22.1 कुदा चुन स्तुरीरंसि नेन्द्रं सश्चिस दाशुषें। उपोपेन्नु मंघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्यं पृच्यते ॥ उपयामगृंहीतोऽस्या-दित्येभ्यंस्त्वा ॥ कुदा चुन प्र युंच्छस्युभे नि पांसि जन्मंनी। तुरींयादित्य सर्वनं त इन्द्रियमा तंस्था-वुमृतं दिवि ॥ युज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवंता मृड्यन्तः ॥ आ वो () ऽर्वाचीं सुम्ति-र्ववृत्यादु॰ होश्चिद्या वंरिवोवित्तराऽसंत्॥ विवंस्व आदित्यैष तें सोमपीथस्तेनं मन्दस्व तेनं तृप्य तृप्यास्मं ते वयं तंर्पयितारो या दिव्या वृष्टिस्तयां त्वा श्रीणामि ॥ 23 (वः - सप्तविं श्शतिश्च) (A22) TS 1.4.23.1 वाममुद्य संवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममुस्मभ्यं सावीः । वामस्य हि क्षयंस्य देव भूरेंर्या धिया वांमुभाजः स्याम ॥ उपयामगृंहीतो - ऽसि देवायं त्वा सवित्रे ॥ 24 (वामं - चतुंर्वि॰शतिः) (A23) TS 1.4.24.1

अदंब्धेभिः सवितः पायुभिष्द्र शिवेभिरद्य परि पाहि नो गयँ।

हिरंण्यजिह्नः सुविताय नव्यंसे रक्षा मार्किर्नो अघशंश्स ईशत ॥ उपयामगृंहीतोऽसि देवायं त्वा सिवत्रे ॥ 25 (अदंब्धेभि - स्त्रियोंविश्शतिः) (A24)

TS 1.4.25.1

हिरंण्यपाणिमूतयें सवितारमुपं ह्वये । स चेत्तां देवतां पदं ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसि देवायं त्वा सवित्रे ॥ २६ (हिरंण्यपाणिं - चतुंर्दश) (A25)

TS 1.4.26.1

सुशर्मांऽसि सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षे नमं एष ते योनि र्विश्वैंभ्यस्त्वा देवेभ्यः ॥ २७ (सुशर्मा - द्वादंश) (A26)

TS 1.4.27.1

बृह्स्पतिं-सुतस्य त इन्दो इन्द्रियावंतः पत्नींवन्तं ग्रहंं गृह्णाम्यग्रा(3)इ पत्नीवा(3) स्सजूर्द्वेवेन त्वष्ट्रा सोमंं पिब स्वाहां ॥ 28 (बृह्स्पतिंसुतस्य - पञ्चंदश) (A27)

TS 1.4.28.1

हरिरसि हारियोजनो हर्योः स्थाता वर्ज्रस्य भर्ता पृश्नेः प्रेता तस्यं ते देव सोमेष्टयंजुषः स्तुतस्तोमस्य श्रस्तोक्थंस्य हरिवन्तं ग्रहं गृह्णामि हरीः स्थ हर्योद्धानाः सहसोमा इन्द्रांय स्वाहां ॥ 29 (हरिरसि - षड्विंश्शतिः) (A28)

TS 1.4.29.1

अग्नु आयूं श्षि पवस् आ सुवोर्जुमिषं च नः ।

आरे बांधस्व दुच्छुनां ॥

उपयामगृहीतो-ऽस्युग्नयें त्वा तेजंस्वत एष ते योनिरुग्नयें त्वा

तेजंस्वते ॥ 30 (अग्नु आयूं शेषु - त्रयोंविश्शतिः) (A29)

TS 1.4.30.1

उत्तिष्ठुन्नोजंसा सह पीत्वा शिप्रें अवेपयः । सोमंमिन्द्र चुमू सुतं ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वौजंस्वत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वौजंस्वते ॥ 31 (उत्तिष्ठन्नेकंवि॰शतिः) (A30)

TS 1.4.31.1

त्रिश्वदंर्.शतो ज्योतिष्कृदंसि सूर्य । विश्वमा भांसि रोचनं ॥ उपयामगृंहीतो - ऽसि सूर्याय त्वा भ्राजंस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजंस्वते ॥ ३२ (तुरणिं - विंश्शृतिः) (A31)

TS 1.4.32.1

आ प्यांयस्व मदिन्तम् सोम् विश्वांभि-रूतिभिः ।

भवां नः सुप्रथंस्तमः ॥ ३३ (आ प्यांयस्व - नवं) (A32)

TS 1.4.33.1

ई्युष्टे ये पूर्वंतरामपंश्यन् व्युच्छन्तींमुषसं मर्त्यांसः । अस्माभिंरू नु प्रंतिचक्ष्यांऽभूदो ते यन्ति ये अंपरीषु पश्यान्ं ॥ 34 (ई्यु - रेकान्न विंश्शतिः) (A33) TS 1.4.34.1

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वंतीं त्वा सादयामि ज्वलंन्तीं त्वा सादयामि मल्मलाभवंन्तीं त्वा सादयामि दीप्यंमानां त्वा सादयामि रोचंमानां त्वा सादयाम्यजंस्रां त्वा सादयामि बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयंन्तीं त्वा सादयामि जाग्रंतीं त्वा सादयामि ॥ 35 (ज्योतिष्मती ॰ - षट्त्रिंश्शत्) (A34)

TS 1.4.35.1

प्रयासाय स्वाहां ऽऽयासाय स्वाहां वियासाय स्वाहां सं॰यासाय स्वाहोंद्यासाय स्वाहांऽवयासाय स्वाहां शुचे स्वाहा शोकांय स्वाहां

तप्यत्वै स्वाहा तपंते स्वाहां ब्रह्मह्त्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां ॥ 36 (प्रयासाय - चतुंर्वि शतिः) (A35)

TS 1.4.36.1

चित्तर संतानेनं भवं य्यक्ना रुद्रं तिनमा पशुपति ७ स्थूल-हृद्वयेनाग्निर हृदंयेन रुद्रं य्लोहितेन शुर्वं मतस्त्राभ्यां महादेवमुन्तः पार्श्वेनौषिष्ठहनं शङ्गी-निकोश्यांभ्यां ॥ 37 (चित्त - मृष्टादंश) (A36)

TS 1.4.37.1

आ तिष्ठ वृत्रहुन् रथंं ॰युक्ता ते ब्रह्मणा हरीं ।

अर्वाचीन् स् ते मनो ग्रावां कृणोतु वृग्नुनां ॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोड्शिनें ॥ 38 (आ तिंष्ट् - षट्विंश्शितः) (A37) TS 1.4.38.1 इन्द्रमिद्धरीं वहतो-ऽप्रंतिधृष्ट-शवसमृषींणां च स्तुतीरुपं यृज्ञं च मानुंषाणां ॥

उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं पुष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोड्शिनें ॥ ३९ (इन्द्रमित् - त्रयोंविश्शितः) (A38) TS 1.4.39.1 असांवि सोमं इन्द्र ते शविंष्ठ धृष्ण्वा गंहि । आ त्वां पृणक्त्विन्द्रियश्र रजः सूर्यं न र्शिमिभःं ॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं पुष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोड्शिनें ॥ ४० (असांवि - सप्तिवेश्शितः) (A39) TS 1.4.40.1 सर्वस्य प्रतिशीवंरी भूमिंस्त्वोपस्थ आऽधित । स्योनाऽस्मै सुषदां भव यच्छांऽस्मै शर्म सप्रथाः ॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं पुष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोड्शिनें ॥ ४१ (सर्वस्य षड्विंश्शितः) (A40)

TS 1.4.41.1

स्वस्ति नों मुघवां करोतु हन्तुं पाप्मानं ॰यौंऽस्मान् द्वेष्टिं ॥

उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोडिशनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोडिशनें ॥ ४२ (महान् - षड्विंश्शतिः) (A41)

TS 1.4.42.1

सुजोषां इन्द्रः सगंणो मुरुद्धिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान् । जहि शत्रू रप मृधों नुदुस्वाऽथा भंयं कृणुहि विश्वतों नः ॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोड्शिनें ॥ ४३ (सुजोषां - त्रिश्शत्) (A42)

TS 1.4.43.1

उदु त्यं जातवेदसं देवं ज्वंहन्ति केतवः । दृशे विश्वांय सूर्यं ॥ चित्रं देवाना-मुदंगादनींकं चक्षुं र्मित्रस्य वरुंणस्याऽग्नेः । आऽप्रा द्यावांपृथिवी अन्तरिक्ष्ण सूर्यं आत्मा जगंतस्तस्थुषंध्र ॥ अग्ने नयं सुपथां राये अस्मान् विश्वांनि देव वयुनांनि विद्वान् । युयोद्ध्यंस्म-ज्जुंहुराण मेनो भूयिष्ठां ते नमं उक्तिं विधेम ॥ दिवं गच्छ सुवः पत रूपेणं - [] 44

TS 1.4.43.2 वो रूपमभ्यैमि वयंसा वयः । तुथो वों विश्व वेंदा वि भंजतु वर्.षिष्ठे अधि नाकैं ॥
एतत्तें अग्ने राध ऐति सोमंच्युतं तिन्मित्रस्यं पृथा नंयर्तस्यं पृथा प्रेतं
चन्द्रदंक्षिणा यृज्ञस्यं पृथा सुंविता नयंन्ती ब्रिह्मणमृद्य
राँद्ध्यासमृषिमार्.षेयं पितृमन्तंं पैतृमृत्यः सुधातुंदक्षिणं ः वि सुवः
पश्य व्यंन्तरिक्षं ः यतंस्व सद्दस्यैं () रुस्मद्दांत्रा देवत्रा गंच्छत्
मधुंमतीः प्रदातारमा विश्वताऽनंवहायाऽस्मान् देवयानेन पृथेतं
सुकृतां ः लोके सींद्रत तन्नः सिश्चलं ॥ ४५
(रूपेणं - सद्दस्यैं - रृष्टादंश च) (A43)

TS 1.4.44.1

धाता रातिः संवितेदं जुंषन्तां प्रजापंति र्निधिपतिंनीं अग्निः । त्वष्टा विष्णुः प्रजयां स॰ रराणो यजंमानाय द्रविणं दधातु ॥ सिमंन्द्र णो मनंसा नेषि गोभिः स॰ सूरिभिर्मघवन्थ् स७ स्वस्त्या । सं ब्रह्मणा देव कृंतं ॰यदस्ति सं देवानां॰ सुमृत्या यज्ञियांनां ॥ सं ॰वर्चसा पयंसा सं तनूभि - रगंन्मिह मनंसा स॰ शिवेनं ॥ त्वष्टां नो अत्र वरिवः कृणो - [] 46

TS 1.4.44.2

त्वनुं मार्ष्टु तुनुवो यद्विलिष्टं ॥ यद्व त्वां प्रयति यज्ञे अस्मिन्नग्ने होतांरमवृंणीमहीह । ऋधंगयाङ्घंगुताऽशंमिष्ठाः प्रजानन् यज्ञमुपं याहि विद्वान् ॥ स्वगा वों देवाः सदंनमकर्म् य आंज्ग्म सवंनेदं जुंषाणाः । जिक्षुवारसः पिपवारसंश्च विश्वेऽस्मे धंत्त वसवो वसूंनि ॥ यानाऽवंह उश्वतो देंव देवान् तान् - [] 47 TS 1.4.44.3 प्रेरंयु स्वे अंग्ने सुधस्थैं । वहंमाना भरंमाणा ह्वी॰षि वसुं घुमंं दिवमा तिंष्ठुतानुं ॥ यज्ञं य्ज्ञं गंच्छ य्ज्ञपंतिं गच्छु स्वां ॰योनिं गच्छु स्वाहैष तें युज्ञो यंज्ञपते सहसूंक्तवाकः सुवीरः स्वाहा देवां गातुविदो गातुं ॰िवक्त्वा

गातुमित मनंसस्पत इमं नों देव देवेषुं युज्ञ स्वाहां वाचि स्वाहा वातें धाः ॥ ४८ (कृणोतु - तान - ष्टाचंत्वारिश्शच्च)(A44) TS 1.4.45.1

उरु हि राजा वरुंणश्चकार सूर्यीय पन्थामन्वेत्वा उं। अपदे पादा प्रतिधातवे - ऽकरुता - ऽपंवक्ता हृंदयाविधंश्चित्॥ श्वातं तें राजन् भिषजःं सहस्रंमुर्वी गंभीरा सुंमतिष्टें अस्तु। बाधंस्व द्वेषो निर्.ऋंतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्र मुंमुग्ध्यस्मत्॥ अभिष्ठिंतो वरुंणस्य पाशोऽग्नेरनींकम्प आ विवेश। अपांत्रपात् प्रतिरक्षंत्र सुर्यं दमेंदमे - [] 49

TS 1.4.45.2

सुमिधं ॰यक्ष्यग्ने ।

प्रतिं ते जिह्ना घृतमुच्चंरण्येथ् समुद्रे ते हृदंयमुफ्स्वंन्तः । सं त्वां विश्वन्त्वोषंधी-रुताऽऽपों युज्ञस्यं त्वा यज्ञपते हृविभिःं । सूक्तवाके नंमोवाके विधेमाऽवंभृथ नि चङ्कुण निचेरुरंसि नि चङ्कुणाऽवं देवैर्देव-कृंतुमेनोंऽयाुडव मर्त्यैर्मर्त्यं-कृतमुरोरा नों देव रिषस्पांहि सुमित्रा नु आपु ओषंधयः - [] 50 TS 14453 सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासु यों इस्मान् द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्मो देवीराप एष वो गर्भस्तं ॰वः सुप्रीतु स्मृपंतमकर्म देवेषुं नः सुकृतौं ब्रूतात्-प्रतिंयुतो वरुंणस्य पाशः प्रत्यंस्तो वरुंणस्य पाशु एधौंऽस्येधिषीमहिं सुमिदंसि तेजोंऽसि तेजो मियं धेह्यपो अन्वंचारिषु रसेंन समंसृक्ष्महि । पर्यस्वा अयु आ () ऽगंमुं तं मा स॰ सृंजु वर्चेसा ॥ 51 (दमेंदम - ओषंधय - आ - षट्चं) (A45) TS 1 4 46 1 यस्त्वां हृदा कीरिणा मन्यंमानो ऽमंत्युं मर्त्यो जोहंवीमि । जातंवेदो यशों अस्मासुं धेहि प्रजाभिरग्ने अमृतुत्वमंश्यां ॥ यस्मै त्व॰ सुकृतें जातवेद उ लोकमंग्ने कृणवःं स्योनं । अश्विन् सं पुत्रिणं वीरवंन्तुं गोमंन्त र्ययं नंशते स्वस्ति ॥

त्वे सु पुंत्र शवसोऽवृंत्रुन् कामं कातयः । न त्वामिन्द्रातिं रिच्यते ॥

उक्थ-उंक्थे सोम् इन्द्रं ममाद नीथेनींथे मुघवांन १ - [] 52

TS 1.4.46.2

सुतासः ।

यदीं सुबाधः पितरं न पुत्राः संमानदंक्षा अवंसे हवंन्ते ॥ अग्ने रसेंन तेजंसा जातंवेदो वि रोंचसे । रक्षोहाऽमींवचातंनः ॥ अपो अन्वंचारिषु रसेंनु समंसृक्ष्महि । पर्यस्वा अग्नु आऽगंमुं तं मा स॰ सृंजु वर्चीसा ॥ वसूर्वसुंपतिर्. हिक्मस्यंग्ने विभावंसुः । स्यामं ते सुमृतावपिं ॥ त्वामंग्ने वसुंपतिं ॰वसूंनामभि प्र मंन्दे - [] 53 TS 14463 अद्ध्वरेषुं राजन्न । त्वया वाजं ॰वाज्यन्तों जयेमाऽभि ष्यांम पृथ्सुती र्मर्त्यांनां । त्वामंग्ने वाजुसातंमुं ७विप्रां वर्द्धन्ति सुष्टुंतं । स नों रास्व सुवीर्यं"॥ अयं नों अग्निर्वरिंवः कृणोत्वयं मृधः पुर एंतु प्रभिन्दन्न् । अय॰ शत्रूंञ्जयत् जर्.हंषाणो॒ऽयं ॰वाजं जयतु वाजंसातौ ॥ अग्निनाऽग्निः समिद्ध्यते कृवि गृहपंति र्युवां । हव्यवाड्-जुह्वांस्यः॥ त्व ए ह्यंग्ने () अग्निना विप्रो विप्रेंण सन्ध्सता । सखा सख्यां सिमद्भ्यसें ॥ उदंग्ने शुचंयस्तव >1, वि ज्योतिंषा >2 ॥ 54 (मघवानं - मन्दे - ह्यंग्ने - चतुर्दश च) (A46)

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 46 Anuvaakams:-आ दंदे-वाचस्पतंये-उपयामगृंहीतोऽस्या वांयो - अयं ज्वां -ज्यावं-प्रात्युंजां-व्यं-तं -ज्ये देंवा-स्त्रिश्श- दुंपयामगृंहीतोऽसी-मूर्द्धानं-मधुश्चे-न्द्रांग्नि ओमांसो-मुरुत्वंन्त-मिन्द्रं मरुत्वो-मुरुत्वांन्-मुहान्-मुहान्नुवत्-कृदा-वाम-मदंब्धेभि हिरंण्यपाणिश्-सुशर्मा-बृहस्पतिं सुतस्य - हिरंरस्य-ग्नं- उत्तिष्ठंन्-त्रिण्-राप्यांयस्वे-युष्टे ये- ज्योतिंष्मतीं- प्रयासायं- चित्त-मातिष्ठे-न्द्र-मसांवि-सर्वस्य-महान्थ्-सुजोषा-उदुत्यं-धातो-रुश् हि-य-स्त्वा षट्चंत्वारिश्शत् ।

vedavms@gmail.com

Special Korvai for this Prasnam:-

वाच प्राणायं त्वा । उपयामगृंहीतोऽस्यपानायं त्वा । आ वांयो वायवें स्जोषांभ्यां त्वा । अयमृंतायुभ्यां त्वा । या वांमिश्वभ्यां माध्वींभ्यां त्वा । प्रात्युंजांवश्वभ्यांमृश्वभ्यां त्वा । अय॰ शण्डांय वीरतां पाहि । तं मर्कांय प्रजाः पांहि । ये देंवा स्त्रि॰शदांग्रयणोंऽसि विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यःं । उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वोक्थायुवें । मूर्द्धानंमृग्नयें त्वा वैश्वान्रायं । मधुंश्च सु॰ सर्पोंऽसि । इन्द्रांग्नी इन्द्राग्निभ्यां त्वा । ओमांसो विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यःं । मुरुत्वं तन्त्रीणीन्द्रांय त्वा मुरुत्वंते

महान्द्वे मंहेन्द्रायं त्वा । कृदा चनाऽऽद्वित्येभ्यंत्वा । कृदा चन स्त्री विवंस्व आदित्य । इद्र्र शुचिंरुपः । वामन्त्रीणीं देवायं त्वा सिवृत्ते । सुशर्मांऽसि विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यः । बृह्स्पतिं-सुतस्य त्वष्ट्रा सोमं पिब् स्वाहां । हरिरसि सहसोंमा इन्द्रांय स्वाहां । अग्र आयूं अयूं त्वा तेजंस्वते । उत्तिष्ठृ न्निन्द्रांय त्वो जंस्वते । तरणिः सूर्याय त्वा भाजंस्वते । आ तिष्ठाद्याष्ट्राटिन्द्रांय त्वा षोड्शिनें । उदु त्यं चित्रं । अग्रे नय दिवं गच्छ । उरूमायुंष्ट्रे यद्देवा मुमुग्धि । अग्नांविष्णू सुक्रतू मुमुक्तं । परा वै पुङ्क्त्यः । देवा वै ये देवाः पुङ्क्त्यां । परा वै स वाचं । भूमिर्व्यतृष्यत्र् । प्राजापंति व्यक्षुध्यत्र् । भूमिरादिया वै । अग्निहोत्रमांदित्यो वै । भूमि र्लिकः सलेकः सुलेकः । विष्णोरुदंत्तमं ।

अन्नंपते पुनंस्वाऽऽदित्याः । उरुः सः सृंज वर्चंसा । यस्त्वा सुष्टुंतं । त्वमंग्ने युक्ष्वा हि सुंष्टितिं । त्वमंग्ने विचंर्.षणे । यत्वा वि रोंचसे ।

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-(आ दंद्रे-ये देंवा-महा-नुत्तिष्टुन्थ्-सर्वस्य-सन्तु दुर्मित्रा-श्रतुंष्पञ्<u>चा</u>शत् ।)

First and Last Padam of Fourth Prasnam:-

(आ दंदे-वि ज्योतिंषा ।)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः

समाप्तः ॥

1.4.1 Annexure for 1.4

> ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हृरिः ओं

1.4 प्रथमकाण्डेपञ्चम: प्रश्न: पुनराधानं

TS 1.5.1.1

देवासुराः संय्यंता आसन्ते देवा विजयमुंप्यन्तोऽग्नौ वामं य्वसु सं न्यंदधतेदमुं नो भविष्यति यदिं नो जेष्यन्तीति तद्गिर्न्यकामयत् तेनापां*क्रामृत् तद्देवा विजित्यां*वरुरुंध्समाना अन्वांयन् तदंस्य सहसाऽऽ*दिंध्सन्त सोंऽरोदीद्यदरोंदीत् तद् रुद्रस्यं रुद्रत्वं यदश्र्वशींयत् तद् - [] 1

TS 1.5.1.2

रंजुत॰ हिरंण्यमभवुत् तस्मांद्-रजुत॰ हिरंण्यमदक्षिण्यमंश्रुज॰ हि यो बुर्.हिषि ददांति पुराऽस्यं संंँंवथ्सराद् गृहे रुंदन्ति तस्माँदु-

बुर्.हिषि न देयु॰ सौंऽग्निरंब्रवीद्-भाग्यंसान्यथं व इदिमतिं पुनराधेयं ते केवंलुमित्यंब्रुवन्-नृद्ध्रवृत् खलु स इत्यंब्रवी्द्यो मंद्देवत्यंमुग्निमादधांता इति तं पूषाऽऽधंत्त तेनं - [] 2

TS 1.5.1.3

पूषाऽऽर्द्ध्रोत् तस्मांत् पौष्णाः पृशवं उच्यन्ते तं त्वष्टाऽऽधंत्त तेन् वष्टांऽऽर्द्ध्रोत् तस्मांत् त्वाष्ट्राः पृशवं उच्यन्ते तं मनुराऽधंत्त तेन् मनुंरार्द्ध्रोत् तस्मांन्मानुव्यः प्रजा उच्यन्ते तं धाताऽऽ*धंत्त तेनं धाताऽऽ*र्द्ध्रींथ् संं॰वथ्सरो वै धाता तस्मांथ् संंं॰वथ्सरं प्रजाः पुशवोऽनु प्र जांयन्ते य एवं पुंनराधेयस्यर्द्धि ॰वेद - [] 3 TS 1.5.1.4

ध्रीत्येव यौंऽस्यैवं बुन्धुतां ॰वेद् बन्धुंमान् भवति भागुधेयं ॰वा अग्निराहित इच्छमांनः प्रजां पृशून् यजंमानुस्योपं दोद्रावोद्वास्य पुन्रा दंधीत भाग्धेयेंनैवैन् समंद्धयत्यथो शान्तिरेवास्यैषा पुनंर्वस्वोरा

दंधीतैतद्वै पुंनराधेयंस्य नक्षंत्रं ॰यत् पुनर्वसू स्वायांमेवैनं देवतांयामाधायं ब्रह्मवर्च्सी भंवति दुर्भे () रा दंधात्ययांतयामत्वाय दुर्भैरा दंधात्युद्ध्य एवैनुमोषंधीभ्यो ऽवुरुद्ध्या ऽऽ*धंत्ते पञ्चंकपालः पुरोडाशों भवति पञ्च वा ऋतवं ऋतुभ्यं एवैनंमवुरुद्ध्याऽऽ*धंत्ते ॥

4 (अशींयत् तत्- तेन्-वेदं- दुर्भैः पञ्चंवि÷शतिश्च) (A1)

TS 1.5.2.1

परा वा एष यृज्ञं पृशून् वंपित योंऽग्निमुंद्वासयंते पञ्चंकपालः पुरोडाशों भवति पाङ्क्तों यृज्ञः पाङ्क्ताः पृशवों यृज्ञमेव पृशूनवं रुन्धे वीर्हा वा एष देवानां ्योंऽग्निमुंद्वासयंते न वा एतस्यं ब्राह्मणा ऋंतायवः पुरान्नमक्षन् पृङ्क्त्यों याज्यानुवाक्यां भवन्ति पाङ्क्तों यृज्ञः पाङ्क्तः पुरुषो देवानेव वीरं निरवदायाग्निं पुन्रा - [] 5

धंत्ते श्वताक्षंरा भवन्ति श्वतायुः पुरुषः श्वतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठति यद्वा अग्निराहितो नद्ध्यते ज्यायो भाग्धेयं निकामयंमानो यदांग्रेय॰ सर्वं भवंति सैवास्यर्द्धिः सं ॰वा एतस्यं गृहे वाक्सृंज्यते यौंऽग्निमुंद्वासयंते स वाच॰ स७ सृंष्टां ॰यजंमान ईश्वरोऽनु परांभवितो विभंक्तयो भवन्ति वाचो विधृंत्यै यजंमान्स्या-पंराभावाय - [] 6

TS 1.5.2.3

विभंक्तिं करोति ब्रह्मैव तदंकरु पा्॰शु यंजित यथां वामं ॰वसुं विविदानो गूहंति ताहगेव तदिग्नें प्रतिं स्विष्ट्कृतं निरांह यथां वामं ॰वसुं विविदानः प्रंकाशं जिगंमिषति ताहगेव तिद्वभंक्तिमुक्त्वा प्रंयाजेन वषंट्करोत्यायतंनादेव नैति यजंमानो वै पुंरोडाशः पृशवं

vedavms@gmail.com

एते आहुंती यदभितः पुरोडाशंमेते आहुंती - [] 7 TS 1.5.2.4

जुहोति यर्जमानमेवोभ्यतः पृशुभिः परि गृह्णातिकृतयंजुः सं भृतसंभार इत्यांहुर्न संभृत्याः संभारा न यजुः कर्तव्यंमित्यथो खलुं संभृत्यां एव संभाराः कर्तव्यं ॰यजुं र्यज्ञस्य समृद्ध्यैपुनर्निष्कृतो रथो दक्षिणा पुनरुथ्स्यूतं ॰वासः पुनरुथ्सृष्टोंऽनुड्वान् पुंनराधेयंस्य समृद्ध्यै सप्त तें अग्ने समिधः सप्त जिह्ना इत्यंग्निहोत्रं जुंहोति यत्रंयत्रैवास्य न्यंक्तं ततं - [] 8

TS 1.5.2.5

एवैनमवं रुन्धे वीरहा वा एष देवानां य्यौंऽग्निमुंद्वासयंते तस्य वरुण

एवर्णयादाँग्निवारुण-मेकांदशकपालमनु निर्वपेद्यं चैव हन्ति यश्चाँस्यर्णयात्तौ भांगुधेयेंन प्रीणाति नाऽऽर्तिमार्च्छति यजंमानः ॥ ९ (आ-ऽपंराभावाय-पुरोडाशंमेते-आहुंती-ततः-षट्त्रिंश्शच्च)(A2)

TS 1.5.3.1

भूमिं भूमा द्यौ वीरेणाऽन्तिरक्षं मिहत्वा । उपस्थें ते देव्यदिते ऽग्निमंत्रादमृत्राद्याया ऽऽदंधे ॥ आऽयं गौः पृश्विरक्रमीदसंनन् मातरं पुनः । पितरं च प्रयन्थ्सुवः ॥

त्रि॰शद्धाम् वि रांजित् वाक् पंतंगायं शिश्रिये । प्रत्यंस्य वहु द्युभिः

॥ अस्य प्राणादंपानृत्यंन्तश्चंरति रोचना । व्यंख्यन् महिषः सुवःं ॥ यत्त्वां-[] 10 TS 1.5.3.2

क्रुद्धः पंरोवपं मृन्युना यदवंत्या । सुकल्पंमग्ने तत्तव पुनुस्त्वोद्दींपयामसि ॥ यत्तें मृन्युपंरोप्तस्य पृथिवीमनुं दद्ध्वसे । आदित्या विश्वे तद्देवा वसंवश्च समाभंरत्र् ॥ मनो ज्योतिं र्जुषतामाज्यं चविच्छिंन्नं च्युज्ञच् सिम्मं दंधातु ।

बृह्स्पतिंस्तनुतामिमं नो विश्वें देवा इह मांदयन्तां ॥ सप्त ते अग्ने समिधःं सप्त जिह्नाः सप्तर्. - [] 11 TS 1.5.3.3

षंयः सप्त धामं प्रियाणिं।

सप्त होत्राः" सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृंणस्वा घृतेनं ॥ पुनंरूर्जा नि वंर्तस्व पुनंरग्न इषाऽऽ*युंषा । पुनंर्नः पाहि विश्वतः ॥ सह रय्या नि वंर्तस्वाग्ने पिन्वंस्व धारंया ।

विश्विफ्स्नंया विश्वतस्परि ॥

लेकः सलेकः सुलेक्स्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु केतः सकेतः सुकेत्स्ते नं () आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु विवंस्वा॰ अदिति देवंजूतिस्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु ॥ 12 (त्वा-जिह्नाः सप्त-सुकेत्स्ते न्-स्त्रयों दश च) (A3) TS 1.5.4.1

भूमिं भूमा द्यौ विरेणेत्यांहा-ऽऽशिषैवैनमा धंत्तेसपा वै जीर्यन्तो ऽमन्यन्त स एतं कंस्पारिः काद्रवेयो मन्त्रंमपश्यत् ततो वै ते जीर्णास्तुनूरपांघ्वत सर्पराज्ञियां ऋग्भि गार्.हंपत्यमा दंधाति पुनर्नवमेवैनंमुजरं कृत्वा ऽऽ*धत्तेऽथों पूतमेव पृंथिवीमुन्नाद्यं नोपांनमुथ्सैतं - [] 13

TS 1.5.4.2

मन्त्रंमपश्यत् ततो वै तामुन्नाद्यमुपानम्द्यथ्-संर्पराज्ञियां ऋग्भिर् गार्.हंपत्य-माद्यांत्यन्नाद्यस्या वंरुद्ध्या अथों अस्यामेवेनं प्रतिष्ठितमाधंत्ते यत्त्वां क्रुद्धः पंरोवपेत्याहापं ह्नुत एवास्मै तत् पुन्स्त्वोद्दींपयाम्सीत्यांह् सिमंन्ध एवैनं च्यत्तें मृन्युपंरोप्तस्येत्यांह देवतांभिरेवै - [] 14

TS 1.5.4.3

न्॰ सं भंरति वि वा एतस्यं युज्ञश्छिंद्यते योंऽग्निमुंद्वासयंते बृह्स्पतिंवत्युर्चोपं तिष्ठते ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पति ब्रह्मंणैव युज्ञ॰ सं दंधाति विच्छिंन्नं ॰युज्ञ॰ सिममं दंधात्वित्यांह् संतंत्यै विश्वें देवा इह मांदयन्तामित्यांह सन्तत्यैव युज्ञं देवेभ्योऽनुं दिशति सुप्त तें अग्ने सुमिधः सुप्त जिह्ना - [] 15

TS 1.5.4.4 इत्यांह सुप्तसंप्तु वै संप्तुधाऽग्नेः प्रियास्तुनुवस्ता एवावं रुन्धे पुनंरूर्जा सह रय्येत्यभितः पुरोडाशुमाहुती जुहोति यजंमानमेवोर्जा चं रय्या चोंभयतः परिं गृह्वात्यादित्या वा <u>अस्माल्लोकादम</u>ुं ॰लोकमांयन्तेंऽमुष्मिंन् ॰लोके व्यंतृष्यन्त इमं ॰लोकं पुनंरभ्यवेत्या ऽग्निमाधायैतान् () होमानजुहवुस्त आँर्द्धनुवन्ते स्वर्गं ॰लोकमांयुन् यः पंराचीनं पुनराधेयांद्रिमादधींत स एतान् होमाँ जुहुयाद्यामेवाऽऽ*दित्या ऋद्धिमार्द्ध्नुंवन् तामेवर्द्ध्रोति ॥ १६ (सैतं-देवतांभिरेव-जिह्वा-एतान्-पञ्चंवि शातिश्च)(A4) TS 1.5.5.1 उपप्रयन्तों अद्ध्वरं मन्त्रं ॰वोचेमाुग्नयें । आरे अस्मे चं शृण्वते ॥ अस्य प्रतामनु द्युतं । शुक्रं दुंदुहे अहंयः । पयः सहस्रसामृषिं ॥ अग्निर्मुर्द्धा द्विवः कुकुत्पतिः पृथिव्या अयं । अपार रेतांश्सि जिन्वति ॥ अयमिह प्रंथमो धांयि धातृभिर्. होता यजिष्ठो अद्ध्वरेष्वीड्यः । यमप्रवानो भृगंवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं चविभुवं चविशविंशे ॥ उभा वांमिन्द्राग्नी आहुवद्ध्यां - [] 17 TS 1.5.5.2 उभा राधंसः सह मांदयद्ध्यैं। उभा दातारांविषा॰ रंयीणामुभा वाजंस्य सातयें हुवे वां ॥ अयं ते योनिंर्. ऋत्वियो यतों जातो अरोंचथाः ।

तं जानन्नंग्नु आ रोहाथां नो वर्द्धया रुयिं ॥ अग्नु आयूं श्षि पवस् आ सुवोर्जुमिषं च नः । आरे बांधस्व दुच्छुनां ॥ अग्ने पर्वस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यं"। TS 1.5.5.3 मियं॥ अग्नें पावक रोचिषां मन्द्रयां देव जिह्नयां । आ देवान् वंक्षि यक्षिं च ॥ स नः पावक दीदिवोऽग्नें देवा॰ इहा ऽऽ*वंह । उपं युज्ञ हिवश्चं नः ॥ अग्निः श्चित्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः । शुचीं रोचत् आहुंतः ॥ उदंग्ने शुचंयुस्तवं शुक्रा भ्राजंन्त ईरते । तव ज्योती'७ष्यर्चयः ॥ आयुर्दा अंग्रेऽस्यायुंर्मे- [] 19 TS 1.5.5.4 देहि वर्चोदा अंग्नेऽसि वर्ची मे देहि तनूपा अंग्नेऽसि तुनुवं मे पाह्यग्ने यन्में तुनुवां ऊनं तन्मु आ पृंणु चित्रांवसो स्वस्ति तें पारमंशीयेन् धांनास्त्वा शत्रुन हिमां द्युमन्तः समिंधीमहि वयंस्वन्तो वयुस्कृतुं ॰यशंस्वन्तो यशुस्कृतं॰ सुवीरांसो अदाँभ्यं । अग्नें सपत्नदंभंनं ॰वर्.षिष्ठे अधि नार्कें ॥

सं त्वमंग्ने सूर्यस्य वर्चसा () ऽगथाः समृषींणा ७ स्तुतेन सं प्रियेण धाम्नां ।

त्वमंग्ने सूर्यंवर्चा असि सं मामायुंषा वर्चसा प्रजयां सृज ॥ 20 (आहुवद्ध्यै-पोषं १ रियं-मे-वर्चसा-सप्त दंश च)(A5) TS 1.5.6.1

सं पंश्यामि प्रजा अहमिडंप्रजसो मानवीः । सर्वां भवन्तु नो गृहे ॥ अंभः स्थाम्भों वो भक्षीय महः स्थ महों वो भक्षीय सहः स्थ सहों वो भक्षीयोर्जः स्थोर्जं ॰वो भक्षीय रेवंती रमंद्ध्वमस्मिन् ॰लोकैंऽस्मिन् गोष्ठेंऽस्मिन् क्षयेऽस्मिन् योनांविहैव स्तेतो माऽपं गात बह्वीर्में भूयास्त - [] 21

TS 1.5.6.2

स॰हिताऽसिं विश्वरूपीरा मोुर्जा विशा ऽऽ*गौंपत्येना ऽऽ*रायस्पोषेंण

सहस्रपोषं ॰वः पुष्पासं मियं वो रायः श्रयन्तां ॥ उपं त्वाऽग्ने दिवेदिवे दोषांवस्तर्द्धिया वयं । नमो भरंन्त एमंसि ॥ राजंन्तमद्ध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविं । वर्द्धमानु॰ स्वे दमें ॥ स नः पितेवं सूनवेऽग्ने सूपायनो भंव । सर्चस्वा नः स्वस्तयें ॥ अग्ने - [] 22

TS 1.5.6.3

त्वं नो अन्तंमः । उत त्राता शिवो भंव वरूत्थ्यः ॥ तं त्वां शोचिष्ठ दीदिवः । सुम्नायं नूनमींमहे सर्खिभ्यः ॥ वस्ंरुग्नि र्वसुंश्रवाः । अच्छां निक्ष द्युमत्तंमो रुयिं दाः ॥ कुर्जा वः पश्याम्यूर्जा मां पश्यत रायस्पोषेंण वः पश्यामि रायस्पोषेण मा पश्यतेडाः स्थ मधुकृतः स्योना मा ऽऽविंशतेरा मदः । सहस्रपोषं ॰वः पुष्यासं - [] 23 TS 1.5.6.4 मियं वो रायः श्रयन्तां ॥ तथ्संवित्रवरिंण्यं भर्गों देवस्यं धीमहि । धियो योनः प्रचोदयांत् ॥ सोमानु ए स्वरंणं कृणुहि ब्रंह्मणस्पते । कुक्षीवंन्तुं ॰य औंशिजं ॥ कुदा चुन स्तुरीरंसि नेन्द्रं सश्चिस दा्शुषैं। उपोेपेन्नु मंघवन्भूय इन्नु ते दानं देवस्यं पृच्यते ॥ परि त्वाऽग्ने पुरं ॰वयं ॰विप्रं॰ सहस्य धीमहि । धृषद्वं ण () दिवेदिवे भेतारं भङ्गुरावंतः ॥ अग्नें गृहपते सुगृहपतिरहं त्वयां गृहपंतिना भूयास॰ सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपंतिना भूयाः शृत॰ हिमास्तामाशिषमा शांसे तन्तंवे ज्योतिंष्मतीं तामाशिषुमा शांसे ऽमुष्मै ज्योतिंष्मतीं ॥ २४ (भूया्स्त-स्वस्तयेऽग्नें-पुष्यासं-धृषद्वंर्ण्-मेका्न त्रि॰शच्चं) (A6) TS 1.5.7.1 अयंज्ञो वा एष योंऽसामोपंप्रयन्तों अदुध्वरमित्यांह स्तोमंमेवास्मैं

युनक्त्युपेत्यांह प्रजा वै पृशव उपेमं ॰लोकं प्रजामेव पृश्निमं ॰लोकमुपैंत्यस्य प्रतामनु द्युतिमत्यांह सुवर्गो वै लोकः प्रतः सुंवर्गमेव लोक॰ समारोहत्यिप्तर्मूर्द्धा दिवः कुकुदित्यांह मूर्द्धानं-[] 25

TS 1.5.7.2

मेवैनं समानानं करोत्यथीं देवलोकादेव मंनुष्यलोके प्रतिं तिष्ठत्ययिम्ह प्रंथमो धांयि धातृभिरित्यांह मुख्यंमेवैनं करोत्युभा वांमिन्द्राग्नी आहुवद्ध्या इत्याहौजो बलंमेवावं रुन्धे ऽयं ते योनिर्

ऋत्विय इत्यांह पृशवो वै रियः पृशूनेवावं रुन्धे षुड्भिरुपंतिष्ठते षड्वा - [] 26

TS 1.5.7.3

ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति षड्भिरुत्तंराभिरुपं तिष्ठते द्वादंश संपंद्यन्ते द्वादंश मासाः संज्वथ्सरः संम्ज्वथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति यथा

वै पुरुषोऽश्वो गौर्जीर्यंत्येवमृग्निराहिंतो जीर्यति सम्॰वथ्सरस्यं पुरस्तांदाग्निपावमानीभिरुपं तिष्ठते पुनर्नवमेवैनंमुजरं करोत्यथों पुनात्येवोपं तिष्ठते योगं एवास्येष उपं तिष्ठते - [] 27

TS 1.5.7.4

दमं एवास्यैष उपं तिष्ठते याच्जैवास्यैषोपं तिष्ठते यथा पापींयाञ्छ्रेयंस आहत्यं नमस्यतिं ता<u>टिं</u>व तदां युर्दा अंग्नेऽस्यायुंर्में देहीत्यांहा*ऽऽयुर्दा ह्येष वंर्चोदा अंग्नेऽसि वर्चीं मे देहीत्यांह वर्चोदा ह्येष तंनूपा अंग्नेऽसि तुनुवं मे पा्हीत्यांह - [] 28

TS 1.5.7.5

तनूपा ह्येषोऽग्ने यन्में तनुवां ऊनं तन्म आ पृणेत्यांह् यन्में प्रजायैं पशूनामूनं तन्म आ पूर्येति वावैतदांहिचत्रांवसो स्वस्ति तें पारमंशीयेत्यांह् रात्रिर्वे चित्रावंसुरव्युंष्ट्ये वा एतस्यैं पुरा ब्रांह्मणा अंभेषुर्व्युष्टिमेवावं रुन्ध इन्धांनास्त्वा शत॰ - [] 29

TS 1.5.7.6

हिमा इत्यांह शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठत्येषा

वै सूर्मी कर्णंकावत्येतयां ह स्म वै देवा असुंराणाः शतत्र्रहा कर्मः हिन्त् यदेतयां समिधंमादधांति वर्ज्रमेवैतच्छंत्र्घ्नीं च्यजंमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति स्तृत्या अछंबट्कार्ः सं त्वमंग्ने सूर्यस्य वर्चसाऽगथा इत्यांहैतत्त्वमसीदमहं () भूयासमिति वावैतदांह त्वमंग्ने सूर्यंवर्चा असीत्यांहाऽऽशिषंमेवैतामा शांस्ते ॥ 30 (मूर्द्धान्ः-षड्वा-एष उपं तिष्ठते-पाहीत्यांह-शृत-महः षोडंश च) (A7)

TS 1.5.8.1

सं पंश्यामि प्रजा अहमित्यांहु यावंन्त एव ग्राम्याः पृशवस्तानेवावं रुन्धेऽम्भः स्थाम्भों वो भक्षीयेत्याहाम्भो ह्येता महः स्थ महों वो भक्षीयेत्यांह् महो ह्यंताः सहः स्थ सहो वो भक्षीयेत्यांह् सहो ह्यंता ऊर्जः स्थोर्जं ॰वो भक्षीयेत्या - [] 31

TS 1.5.8.2

होर्जो ह्येता रेवंती रमंद्ध्विमित्यांह पृशवो वै रेवतीः पृशूनेवात्मन् रंमयत इहैव स्तेतो माऽपं गातेत्यांह ध्रुवा एवेना अनंपगाः कुरुत इष्टक्विद्वा अन्यौंऽग्निः पंशुचिद्वन्यः संश्हितासिं विश्वरूपीरितिं वथ्सम्भि मृंशृत्युपैवैनं धत्ते पशुचितंमेनं कुरुते प्र - [] 32 TS 1.5.8.3

वा एषों ऽस्माल्लोकाच्च्यंवते य आंहवनीयंमुप् तिष्ठंते गार्.हंपत्यमुपं तिष्ठते ऽस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठत्यथो

गार्.हंपत्यायैव नि ह्नुंते

गायत्रीभिरुपं तिष्ठते तेजो वै गांयत्री तेजं एवात्मन् धत्तेऽथो यदेतं तृचमन्वाह् संत्ांत्यै गार्.हंपत्यं ॰वा अनुं द्विपादों वीराः प्र जांयन्ते

य एवं ॰विद्वान् द्विपदांभि गरि्.हंपत्यमुपतिष्ठंत - [] 33 TS 1.5.8.4

आऽस्यं वीरो जांयत ऊर्जा वः पश्यां च्यूर्जा मां पश्यते-त्यांहा ऽऽशिषंमेवैतामा शांस्ते तथ्संवितुर्वरेंण्यमित्यांह प्रसूंत्ये सोमान् १ स्वरंणमित्यांह सोमपीथमेवावं रुन्धे कृणुहि ब्रंह्मणस्पत् इत्यांह ब्रह्मवर्च्समेवावं रुन्धेकृदा चन स्तुरीरसीत्यांहु न स्तुरी रात्रिं ॰वसति - [] 34 TS 1.5.8.5

य एवं ॰िवद्वानिप्तमेप्पितष्ठंते परि त्वाऽग्ने पुरं ॰वयिमत्यांह पिरिधिमेवैतं परि दधात्यस्कंन्दायाग्नें गृहपत् इत्यांह यथायजुरेवैतच्छत ॰ हिमा इत्यांह श्वतं त्वां हेमन्तानिन्धिषीयेति वा वैतदांह पुत्रस्य नामं गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषमा शांसे तन्तंवे ज्योतिष्मतीमितिं ब्रूयाद्यस्यं पुत्रोऽजांतः स्यात् तेंजस्व्येवास्यं ब्रह्मवर्च्सी पुत्रो जांयते तामाशिषमा शांसे ऽमुष्मे ज्योतिष्मती () मितिं ब्रूयाद्यस्यं पुत्रो जातः स्यात् तेजं एवास्मिन् ब्रह्मवर्च्सं दंधाति ॥ 35

(ऊर्जं ॰वो भक्षीयेति-प्र-गार्.हंपत्यमुपतिष्ठंते-वसति-ज्योतिंष्मती-मेकान्न त्रि॰शच्चं) (A8)

TS 1.5.9.1

अ्गित्रहोत्रं जुंहोति यदेव किं च यजंमानस्य स्वं तस्यैव तद्रेतःं सिञ्चति प्रजनंने प्रजनंन्॰ हि वा अग्निरथौषंधीरन्तंगता दहति तास्ततो भूयंसीः प्र जांयन्ते यथ्सायं जुहोति रेतं एव तथ्सिंञ्चति प्रैव प्रांतस्तनेन जनयति तद्रेतःं सिक्तं न त्वष्ट्राऽविंकृतं प्रजांयते यावुच्छो वै रेतंसः सिक्तस्य - [] 36

TS 1.5.9.2

त्वष्टां रूपाणिं विक्रोतिं तावुच्छो वै तत्प्र जांयत एष वै दैव्यस्त्वष्टा यो यजंते बह्वीभिरुपं तिष्ठते रेतंस एव सिक्तस्यं बहुशो रूपाणि वि कंरोति स प्रैव जांयते श्वःश्चो भूयांन् भवति य एवं ज्विद्वानुग्निमुंपतिष्ठते ऽहंर्देवानामासीद्-रात्रिरसुंराणां तेऽसुंरा यद्देवानां जवित्तं जवेद्यमासीतेनं सह- [] 37

TS 1.5.9.3

रात्रिं प्राऽ*विंश्वन्ते देवा हीना अंमन्यन्त तेंऽपश्यन्नाग्नेयी रात्रिंराग्नेयाः पृशवं इममेवाग्नि॰ स्तंवाम् स नःं स्तुतः पृशून् पुनंदिस्यतीति तेंऽग्निमंस्तुवन्थ्स एँभ्यः स्तुतो रात्रिया अध्यहंरभि पृशून्निरांर्जुत्ते

देवाः पृशून् वित्त्वा कामां ॰ अकुर्वत् य एवं ॰ विद्वानुग्निमुंपृतिष्ठंते पशुमान् भंव- [] 38

TS 1.5.9.4

त्यादित्यो वा अस्माल्लोकादमुं ॰लोकमैथ्सों ऽमुं॰लोकं गृत्वा पुनंरिमं ॰लोकमभ्यंद्ध्यायथ् स इमं ॰लोकमागत्यं मृत्योरंबिभेन्मृत्युसंं॰युत

इव ह्यंयं ॰लोकः सोंऽमन्यते-ममेवाग्नि॰ स्तंवानि स मां स्तुतः सुंवर्गं ॰लोकं गंमयिष्यतीति सोंऽग्निमंस्तौथ् स एंन॰ स्तुतः सुंवर्गं ॰लोकमंगमयद्य - [] 39

TS 1.5.9.5

एवं ॰विद्वानुग्निमुंपतिष्ठंते सुवर्गमेव लोकमेंति सर्वमायुरित्यभि

वा एषौंऽग्नी आ रोंहति य एंनावुपतिष्ठंते यथा खलु वै श्रेयांनुभ्यारूढः कामयंते तथां करोति नक्तमुपं तिष्ठते न प्रातः स॰ हि नक्तंं ॰व्रतानिं सृज्यन्तें सह श्रेयां ७श्च पापींया ७ श्वासाते ज्योतिर्वा अग्निस्तमो रात्रिर्य - [] 40

TS 1.5.9.6

त्रक्तंमुप्तिष्ठंते ज्योतिंषैव तमंस्तर-त्युपस्थेयोऽग्नी(3) र्नोपस्थेया(3) इत्यांहुर्मनुष्यांयेन्नै योऽहंरहराहृत्याऽथैंनं ऱ्याचंति स इन्नै तमुपाँच्छित्यथ् को देवानहंरहर्याचिष्यतीति तस्मान्नोपस्थेयो ऽथो खल्वांहराशिषे वै कं ऱ्यजंमानो यजत इत्येषा खलु वा - [] 41 TS 1.5.9.7

आहिंताग्नेराशी र्यद्रिमुंपतिष्ठंते तस्मांदुपस्थे यः प्रजापंतिः पृश्नंसृजत् ते सृष्टा अंहोरात्रे प्राऽ*विंश्नन् ताञ्छन्दोंभिरन्वंविन्दुद्-यच्छन्दोंभिरुपतिष्ठंते स्वमेव तदन्विंच्छति न तत्रं जाम्यंस्ती-त्यांहुर्यो ऽहंरहरुप तिष्ठंत इति यो वा अग्निं प्रत्यङ्ङुंप तिष्ठंते प्रत्येनमोषति यः पराङ् विष्वंङ् प्रजयां पृशुभिं () रेति कवांतिर्यङ्ङिवोपं तिष्ठेत नैनं प्रत्योषंति न विष्वंङ् प्रजयां पृशुभिरेति ॥ 42

(सिक्तस्यं-सह-भंवति-यो-यत्-खलु वै-पृशुभि-स्त्रयोंदश च) (A9)

TS 1.5.10.1 मम् नामं प्रथमं जांतवेदः पिता माता चं दधतुर्यदग्रैं। तत्त्वं बिंभृहि पुनुरा मदैतोस्तवाहं नामं बिभराण्यग्ने ॥ ममु नामु तवं च जातवेदो वासंसी इव विवसांनौ ये चरांवः । आयुंषे त्वं जीवसें वयं ॰यंथायुथं ॰वि परिं दधावहै पुनुस्ते ॥ नमोऽग्नये ऽप्रंतिविद्धाय नमोऽनांधृष्टाय नमः सुम्राजें । अषांढो - [] 43 TS 1.5.10.2 अग्निर्बृहद्वंया विश्वजिथ्सहंन्त्यः श्रेष्ठों गन्धर्वः ॥ त्वित्पंतारो अग्ने देवास्त्वा-मांहुतयुस्त्व-द्विवाचनाः । सं मामायुंषा सं गौंपत्येन सुहिते मा धाः ॥ अयमग्निः श्रेष्ठंतमो ऽयं भगंवत्तमो ऽयः संहस्रसातंमः । अस्मा अंस्तु सुवीर्यं"॥ मनो ज्योतिं र्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं व्यज्ञः सिम्मं दंधातु ।

या इष्टा उषसों निम्नुचंश्च ताः सं दंधामि ह्विषां घृतेनं ॥ पयंस्वतीरोषंधयः - [] ४४ TS 1.5.10.3 पर्यस्वद्वीरुधां पयः । अपां पर्यसो यत्पयुस्तेन मामिन्द्र स॰ सृंज ॥ अग्नैं व्रतपते व्रतं चंरिष्यामि तच्छंकेयं तन्में राद्ध्यतां ॥ अग्नि॰ होतांरिम्ह त॰ हुंवे देवान् युज्ञियांनिह यान् हवांमहे ॥ आ यंन्तु देवाः सुंमनस्यमांना वियन्तुं देवा हविषों मे अस्य ॥ कस्त्वां युनक्ति स त्वां युनक्तु यानिं घुर्मे कुपालांन्युपचिन्वन्तिं-[] 45 TS 1.5.10.4 वेधसः । पूष्णस्तान्यपिं व्रुत इंन्द्रवायू वि मुंञ्चतां ॥ -अभिन्नो घुर्मो जी्रदांनुर्यत् आत्तस्तदंगुन् पुनः । इद्ध्मो वेदिः परि्धयंश्च सर्वे युज्ञस्याऽऽयुरनु सं चंरन्ति ॥ त्रयंस्त्रि॰ श्वतन्तंवो ये विंतितिरे य इमं ॰यूज्ञ ए स्वधया ददंन्ते तेषाँ छिन्नं प्रत्येतद्दंधामि स्वाहां घुर्मी देवा । अप्येंतु ॥ ४६ (अषांढ-ओषंधय-उपचिन्विन्त-पञ्चंचत्वारिश्शच्च) (A10) TS 1.5.11.1 वैश्वानुरो नं ऊत्याऽऽ प्र यांतु परावतः । अग्निरुक्थेनु वाहंसा ॥ ऋतावांनं ॰वैश्वानुरमृतस्य ज्योतिंषुस्पतिं । अजंस्रं घुर्ममींमहे ॥ वैश्वानुरस्यं दु॰सनांभ्यो बृहदरिंणादेकः स्वपुस्यंया कृविः । उभा पितरां महयंत्रजायताः विवांपृथिवी भूरिरेतसा ॥ पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृंथिव्यां पृष्टो विश्वा ओषंधीरा विवेश ।

वैश्वानुरः सहंसा पृष्टो अग्निः सनो दिवा स - [] 47 TS 1.5.11.2 रिषः पांतु नक्तं ॥ जातो यदंग्ने भूवंना व्यख्यः पृशुं न गोपा इर्यः परिज्मा । वैश्वांनर् ब्रह्मंणे विन्द गातुं ज्यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः ॥ त्वमंग्ने शोचिषा शोशुंचानु आ रोदंसी अपृणा जायंमानः । त्वं देवा । अभिशंस्तेरमुञ्जो वैश्वांनर जातवेदो महित्वा ॥ अस्माकंमग्ने मुघवंथ्सु धारुयानांमि क्षुत्रमुजरं ए सुवीर्यं । व्यं जंयेम श्वितनं सहस्रिणं ७वैश्वांनर् - [] 48 TS 1.5.11.3 वाजंमग्ने तवोतिभिः ॥ वैश्वानरस्यं सुमृतौ स्यांम् राजा हिकुं भुवंनानामभिश्रीः । इतो जातो विश्वंमिदं ॰वि चंष्टे वैश्वानुरो यंतते सूर्येण ॥ अवं ते हेडों वरुण नमोंभिरवं युज्ञेभिरीमहे हविभिःं। क्षयंत्रस्मभ्यंमसुर प्रचेतो राजुन्नेनां श्सि शिश्रथः कृतानिं ॥ उदुंत्तमं ॰वंरुण पाशंमुस्मदवांऽधुमं ॰विमंद्ध्युम७ श्रंथाय । अथां वयमांदित्य - [] 49 TS 1.5.11.4 व्रते तवाऽनांगसो अदितये स्याम ॥ दुधिक्राव्यणीं अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनः ॥ सुरभिनो मुखां कर्त् प्रणु आयूं धि तारिषत्॥

आ दंधिकाः शवंसा पञ्चं कृष्टीः सूर्यं इव ज्योतिषाऽपस्तंतान । सहस्रसाः शंतुसा वाज्यवीं पृणक्तु मद्ध्वा सिम्मा वचां १सि ॥ अग्निर्मूर्धा>1, भुवः >2। मरुंतो यद्धं वो दिवः सुंम्रा यन्तो हवांमहे। आ तू न - [] 50 TS 1.5.11.5 उपं गन्तन ॥ या वः शर्म'शशमानाय सन्तिं त्रिधातूंनि दाशुषें यच्छताधिं। अस्मभ्यं तानिं मरुतो वि यंन्त रुयिं नों धत्त वृषणः सुवीरं ॥ अदितिर्न उरुष्युत्वदितिः शर्म यच्छतु । अदितिः पात्व हंसः ॥ महीमूषु मातरं सुव्रतानां मृतस्य पत्नी मवंसे हुवेम । तुविक्ष्त्राम्जरंन्तीमुरूची सुशर्माण्मदिति सुप्रणीतिं॥ मुत्रामांणं पृथिवीं द्यामंनेहसं सुशर्माण्() मदिति सपुप्रणीतिं। दैवीं नावं ७ स्वरित्रामनांगसमस्रवन्तीमा रुहेमा स्वस्तयें ॥

ड्मा॰ सु नावमाऽरुंह॰ शृतारित्रा॰ शृतस्पर्यां । अच्छिंद्रां पारियेष्णुं ॥ 51 (दिवा स-संहुस्रिणुं ॰वैश्वांनराऽऽ-दित्यु- तू नों-ऽनेहसं॰ सुशर्माणु- मेकान्न विं॰शृतिश्चं)(A11)

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 11

Anuvaakams:-

(देवासुराः-परा-भूमि-भूमिं-रुपप्रयन्तः-सं पंश्या-म्ययंज्ञः-सं पंश्या-म्यग्निहोत्रं-मम् नामं-वैश्वानुर-एकांदश) ।

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis:-

(देवासुराः-क्रुद्धः-सं पंश्यामि-सं पंश्यामि-नक्त-मुपंगन्त-नैकंपञ्चा्शत्)

First and Last Padam of Fifth Prasnam:-

(देवासुराः-पारियष्णुं)

॥ हरिः ओं ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः ॥

1.5.1 Annexure for 1.5

1.5.11.4 अग्निर्मूर्धा > 1 अग्निर्मूर्धा दिवः कुकुत् पतिः पृथिव्या अयं । अपा॰ रेतां॰सि जिन्वति । (TS 4-4-4-1)

1.5.11.4 भुवः > 2

भुवों युज्ञस्य रजंसश्च नेता यत्रां नियुद्धिः सर्चसे शिवाभिः । दिवि मूर्धानं दिधषे सुवर्.षा जिह्वामंग्ने चकृषे हव्यवाहं । (TS 4-4-4-4)

==================

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं

1.5 प्रथमकाण्डे षष्ठ: प्रश्न: याजमानकाण्डं

TS 1.6.1.1

सं त्वां सिञ्चाम् यजुंषा प्रजामायुर्द्धनं च । बृहस्पतिं प्रसूतो यजंमान इह मा रिषत् ॥ आज्यंमसि सृत्यमंसि सृत्यस्याद्ध्यंक्षमसि हृविरंसि वैश्वान्रं ॰वैंश्वदेवमुत्पूंत-शुष्म॰ सृत्योजाः सहोऽसि सहंमानमसि सहस्वारांतीः सहंस्वारातीयृतः सहंस्व पृतंनाः सहंस्व पृतन्यतः । सहस्रंवीर्यमसि तन्मां जिन्वाज्यस्याज्यंमसि सृत्यस्यं सृत्यमंसि सृत्यायुं -[] 1

TS 1.6.1.2

रसि स्त्यशुंष्ममिस स्त्येनं त्वाऽभि घांरयामि तस्यं ते भक्षीय पञ्चानां त्वा वातांनां ॰युन्तायं धुर्त्रायं गृह्णामिपञ्चानां त्वंर्तूनां ॰युन्तायं धुर्त्रायं गृह्णामिपञ्चानां त्वां दिशां ॰युन्तायं धुर्त्रायं गृह्णामि पञ्चानां त्वां पञ्चजनानां ॰युन्तायं धुर्त्रायं गृह्णामिचुरोस्त्वा पञ्चंबिलस्य युन्तायं धुर्त्रायं गृह्णामिब्रह्मंणस्त्वा तेजंसे युन्तायं धुर्त्रायं गृह्णामि क्षुत्रस्य त्वौजंसे युन्तायं - [] 2

TS 1.6.1.3

धूत्रियं गृह्णामि विशे त्वां युन्तायं धूत्रीयं गृह्णामिसुवीयीय त्वा गृह्णामि सुप्रजास्त्वायं त्वा गृह्णामिरायस्पोषांय त्वा गृह्णामि ब्रह्मवर्चसायं त्वा गृह्णामिभूरस्माकं ए ह्विर्देवानां-माशिषो यजंमानस्य देवानां त्वा देवतांभ्यो गृह्णामि कामांय त्वा गृह्णामि ॥ 3 (स्त्यायु-रोजंसे युन्तायु-त्रयंस्ति एशच्च) (A1)

TS 1.6.2.1

ध्रुवींऽसि ध्रुवींऽह॰ संजातेषुं भूयासं धीर्श्वेत्तां वसुविदुग्रोंऽस्युग्रोंऽह॰ संजातेषुं भूयासमुग्रश्चेत्तां वसुविदंभि-भूरस्यभिभूरह॰ संजातेषुं भूयास-मभिभूश्चेत्तां वसुविद्युनज्मिं त्वा ब्रह्मंणा दैव्येंन ह्व्यायास्मै वोढ्वे जांतवेदः॥

इन्धांनास्त्वा सुप्रजसः सुवीरा ज्योग्जीवेम बलिह्रतों वयं तें ॥ यन्में अग्ने अस्य युज्ञस्य रिष्या - [] 4

TS 1.6.2.2

द्यद्वा स्कन्दा-दाज्यंस्योत विष्णो । तेनं हन्मि सपत्नं दुर्मरायुमैनं दधामि निर्.ऋंत्या उपस्थें । भूर्भुवस्सुवरुच्छुंष्मो अग्ने यजंमानायैधि निशुंष्मो अभिदासंते । अग्ने देवैंद्ध मन्विंद्ध मन्द्रंजिह्वा-मंर्त्यस्य ते होतर्मूर्द्धन्ना जिंघर्मि रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्यायमनोंऽसि प्राजापृत्यं मनंसा मा भूतेना *विंश वागंस्यैन्द्री संपत्नक्षयंणी - [] 5

TS 1.6.2.3

वाचा मैंन्द्रियेणा *विंश वस्नन्तमृंतूनां प्रींणामि स माँ प्रीतः प्रींणातु ग्रीष्ममृंतूनां प्रींणामि स माँ प्रीतः प्रींणातु वर्.षा ऋंतूनां प्रींणामि ता माँ प्रीताः प्रींणन्तु श्रदंमृतूनां प्रींणामि सा माँ प्रीता प्रींणातु हेमन्त -शिशिरावृंतूनां प्रींणामि तौ माँ प्रीतौ प्रींणीतामग्नीषोमंयोर्हं देंवयुज्यया चक्षुंष्मान् भूयासमग्नेर्हं देंवयुज्ययांन्नादो भूयासं - [] 6

TS 1.6.2.4

दिब्धंरस्यदंब्धो भूयासम्मुं दंभेयम्ग्नीषोमंयोर्हं देंवयुज्ययेंन्द्रिया्व्यंन्नादो भूयासमिन्द्रंस्याऽहं देंवयुज्ययेंन्द्रिया्वी भूयासं महेन्द्रस्याऽहं देंवयुज्ययें जेमानं महिमानं गमेयम्ग्नेः स्विष्ट्कृतोऽहं देंवयुज्ययाऽऽयुंष्मान् युज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयं ॥ ७ (रिष्यांथ्-सपत्वक्षयंण्य-न्नादो भूयास्थ-षट्त्रिंश्च्च) (A2)

TS 1.6.3.1

अग्निर्मा दुरिष्टात् पातु सविताऽघशं साद्यो मेऽन्तिं दूरेंऽरातीयति तमेतेनं जेष् सुरूपवर्.षवर्ण एहीमान् भुद्रान् दुर्यां अभ्येहि मामनुंव्रता न्युं शीर्.षाणिं मृद्वमिड एह्यदित एहि सरंस्वत्येहि रन्तिंरसि रमंतिरसि सूनर्यसि जुष्टे जुष्टिं तेऽशीयोपंहूत उपहृवं-[] 8

TS 1.6.3.2

तेंऽशीय सा में सत्याऽऽशीर्स्य युज्ञस्यं भूयादरेंडता मनंसा तच्छंकेयं ॰युज्ञो दिवं॰ रोहतु युज्ञो दिवं गच्छतु यो देंवयानः पन्थास्तेनं युज्ञो देवा॰ अप्यैंत्वस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दंधात्वस्मान्नायं उत युज्ञाः संचन्तामस्मासुं सन्त्वाशिषः सा नः प्रिया सुप्रतूंर्तिर्म्घोनी जुष्टिरसि जुषस्वं नो जुष्टां नो - [] 9

TS 1.6.3.3

ऽसि जुष्टिं ते गमेयं मनो ज्योतिं जुंषतामाज्यं ॰विच्छिंन्नं ॰य्ज्ञ॰ सिममं दंधातु । बृह्स्पतिं-स्तनुतामिमन्नो विश्वें देवा इह मांदयन्तां।

ब्रद्धृ पिन्वंस्व ददंतो मे मा क्षांयि कुर्वतो मे मोपं दसत् प्रजापंते-भागींऽस्यूर्जस्वान् पयंस्वान् प्राणापानौ में पाहि समानव्यानौ में पाह्युदानव्यानौ में पाह्यिक्षंतोऽस्यिक्षंत्यै त्वा () मा में क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिन् ॰लोके ॥ 10 (उपहुवं-जुष्टांनस्-त्वा षट्चं) (A3) TS 1.6.4.1

ब्र्.हिषोऽहं देवयुज्ययां प्रजावांन् भूयासं नराश् संस्याहं देवयुज्ययां पशुमान् भूयासम्ग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयुज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयम्ग्नेरह-मुर्ज्जिति-मनूर्जेष् सोमंस्याह-मुर्ज्जिति-मनूर्जेषम्ग्नेरह-मुर्ज्जिति-मनूर्जेषम्ग्नी-षोमंयोरह-मुर्ज्जिति-मनूर्जेष-मिन्द्राग्नियोरह-मुर्ज्जिति मनूर्जेष-मिन्द्रंस्याह - [] 11

TS 1.6.4.2

मुर्ज्जितिमनूर्ज्जेषं महेन्द्रस्याह मुर्ज्जिति-मनूर्ज्जेषमुग्नेः स्विष्टकृतोऽह मुर्ज्जिति-मनूर्ज्जेषुं ॰वार्जस्य मा प्रसवेनींद्ग्रभेणोदंग्रभीत् । अर्था सपता॰ इन्द्रों मे निग्राभेणाधंरा॰ अकः ॥ उद्ग्राभं चं निग्राभं च ब्रह्मं देवा अंवीवृधन्न् । अर्था सपत्नां-निन्द्राग्नी में विषूचीनान्-व्यंस्यतां ॥ एमा अंग्मन्नाशिषो दोहंकामा इन्द्रंवन्तो - [] 12

TS 1.6.4.3 वनामहे धुक्षीमहिं प्रजामिषं ॥ रोहिंतेन त्वाऽग्निर्देवतां गमयतु हरिंभ्यां त्वेन्द्रों देवतां गमयत्वेतंशेन त्वा सूर्यी देवताँ गमयतु वि तें मुञ्जामि रश्ना वि रश्मीन् वि योक्ता यानिं परिचर्तनानि धृत्तादस्मासु द्रविंणुं ॰यच्चं भुद्रं प्रणौं ब्रूताद्-भागुधान् देवतांसु ॥ विष्णोः शुम् ॰योरहं देवयुज्ययां युज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयु॰ सोमंस्याहं देवयज्ययां - [] 13

TS 1.6.4.4

सुरेता रेतों धिषीय त्वष्टुंरहं देंवयुज्ययां पशूना रूपं पुंषेयं देवानां पत्नींरिप्त र्गृहपंति र्यज्ञस्यं मिथुनं तयोरहं देंवयुज्ययां मिथुनेन प्रभूयासं ॰वेदोंऽसि वित्तिंरिस विदेय कर्मांऽसि कुरुणंमसि

क्रियासं स्मिनरंसि सनिताऽसिं सुनेयं घृतवंन्तं कुलायिनं श् रायस्पोषं सहस्रिणं च्वेदो दंदातु वाजिनं ॥ १४ (इन्द्रंस्याह-मिन्द्रंवन्तः-सोमंस्याहं देवयुज्यया-चतुंश्चत्वारिश्शच्च)(A4)

TS 1.6.5.1

आ प्यांयतां ध्रुवा घृतेनं यज्ञं ज्यंज्ञं प्रतिं देवयद्भ्यः । सूर्याया ऊधोऽदित्या उपस्थं उरुधांरा पृथिवी यज्ञे अस्मिन्न् ॥ प्रजापंते र्विभान्नामं लोकस्तस्मिं ७ स्त्वा दधामि सह यजंमानेन् सदंसि सन्में भूयाः सर्वमिस सर्वं मे भूयाः पूर्णमंसि पूर्णं में भूया अक्षितमसि मा में क्षेष्ठाः प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजों मार्जयन्तां दिक्षंणायां - [] 15 TS 1.6.5.2

दिशि मासाः पितरों मार्जयन्तां प्रतीच्यां दिशि गृहाः पृशवों मार्जयन्तामुदींच्यां दिश्याप् ओषंधयो वनस्पतंयो मार्जयन्तामूर्द्ध्वायां दिशि युज्ञः संं व्यस्तरो युज्ञपंति मीर्जयन्तां विष्णोः

क्रमींऽस्यभिमातिहा गांयत्रेण छन्दंसा पृथिवीमनु वि क्रंमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमींऽस्यभिशस्तिहा त्रैष्टुंभेन छन्दंसाऽन्तरिंक्षुमनु

वि क्रंमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमौंऽस्यरातीयतो हन्ता जागंतेन छन्दंसा दिवमनु वि क्रंमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोंऽसि शत्र्यतो हन्ताऽऽनुंष्टुभेन छन्दंसा दिशोऽनु वि क्रंमे निर्भक्तः स यं द्विष्मः ॥ 16

(दक्षिणाया - मन्तरिक्षमनु वि क्रंमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णो- रेकान्न त्रि॰शच्चं) (A5)

TS 1.6.6.1

अगंन्म सुवः सुवंरगन्म संदर्शस्ते मा छिथ्सि यत्ते तपस्तस्मैं ते माऽऽ वृक्षि सुभूरंसि श्रेष्ठों रश्मीनामांयुद्धी अस्यायुंर्मे धेहि वर्चोधा अंसि वर्चो मियं धेहीदमहम्मुं भ्रातृंव्यमाभ्यो दिग्भ्यौंऽस्यै दिवौं ऽस्मादन्तिरंक्षादस्यै पृंथिव्या अस्मादन्नाद्यान्निर्भंजामि निर्भंक्तः स यं द्विष्मः ॥ 17

TS 1.6.6.2

सं ज्योतिंषाऽभूवमैन्द्री-मावृतंमन्वावंर्ते सम्हं प्रजया सं मयां प्रजा सम्ह॰ रायस्पोषेंण सं मयां रायस्पोषः सिमंद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा तें अग्ने दीद्यासं ॰वसुंमान् युज्ञो वसींयान् भूयासमग्न

आयूं॰िष पवस् आ सुवोर्जिमिषं च नः । आरे बांधस्व दुच्छुनां ॥ अग्ने पवंस्व स्वपां अस्मे वर्चः' सुवीर्यं"। 18 TS 1.6.6.3

दधत्पोषं र्यों मयिं।

अग्नें गृहपते सुगृहपतिर्हं त्वयां गृहपंतिना भूयास॰ सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपंतिना भूयाः शृत॰ हिमा्स्तामा्शिषमा शांसे तन्तंवे ज्योतिंष्मतीं तामा्शिषमा शांसेऽमुष्मे ज्योतिंष्मतीं कस्त्वां युनिक्त स त्वा विमुंश्चत्वग्नैं व्रतपते व्रतमंचारिषं तदंशकं तन्मेंऽराधि यज्ञो बंभूव स आ -[] 19

TS 1.6.6.4

बंभूव स प्रजंज्ञे स वांवृधे।

स देवानामधिपति र्बभूव सो अस्मा॰ अधिपतीन् करोतु वय ४ स्यांम् पतंयो रयी॒णां ॥

गोमां र अग्नेऽविंमा र अश्वी यज्ञो नृवथ्संखा सद्मिदंप्रमृष्यः।

इडांवा॰ एषो अंसुर प्रजावांन् दीर्घो रियः पृंथुबुद्धः सभावान्ं ॥ 20 (द्विष्मः-सुवीर्यु॰-स आ-पञ्चंत्रि॰शच्च) (A6) TS 1.6.7.1

यथा वै संमृतसोमा एवं ज्वा एते संमृतय्ञा यद्दंर.शपूर्णमासौ कस्य वाऽहं देवा य्ज्ञमागच्छंन्ति कस्यं वा न बंहूनां ज्यजंमानानां ज्यो वै देवताः पूर्वः पिरगृह्णाति स एंनाः श्वो भूते यंजत एतद्वै देवानांमायतंनं ज्यदांहवनीयौंऽन्तराऽग्नी पंशूनां गार्.हंपत्यो मनुष्यांणा-मन्वाहार्यपचंनः पितृणामृग्निं गृंह्णाति स्व एवायतंने देवताः परिं - [] 21 TS 1.6.7.2

गृह्णाति ताः श्वो भूते यंजते व्रतेन वै मेद्ध्योऽग्नि र्व्वतपंति ब्रिह्मणो व्रंतभृद्-व्रतमुंपैष्यन् ब्रूयादग्नैं व्रतपते व्रतं चंरिष्यामीत्यग्निर्वे देवानां अव्वतपंति-स्तस्मां एव प्रंतिप्रोच्यं व्रतमा लंभते बर्.हिषां पूर्णमांसे व्रतमुपैंति वृथ्सैरंमावास्यां-यामेतद्ध्येंतयों-रायतंनमुप्स्तीर्यः पूर्वश्चाग्निरपंरश्चेत्यांहु र्मनुष्यां - [] 22

TS 1.6.7.3

इन्ना उपंस्तीर्ण-मिच्छन्ति किमुं देवा येषां नवांवसान्-मुपांस्मिञ्छ्वो युक्ष्यमांणे देवतां वसन्ति य एवं ज्विद्वानिष्गमुंपस्तृणाति यजंमानेन ग्राम्याश्चं पृशवोऽवुरुद्ध्यां आर्ण्याश्चेत्यांहु र्यद्गाम्यानुंप् वसंति तेनं ग्राम्यानवं रुन्धे यदांरुण्यस्याश्नाति तेनांरुण्यान् यदनांश्वानुपृवसेंत् पितृदेवृत्यः स्यादारुण्यस्यां-श्रातीन्द्रियं - [] 23

TS 1.6.7.4

॰वा आंर्ण्यमिन्द्रियमेवाऽऽत्मं धंत्ते यदनांश्वानुप्वसेत् क्षोधुंकः स्याद्यदंश्रीयाद्रुद्रौंऽस्य पृश्निभ मंन्येताऽपौंऽश्वाति तन्नेवांशितं नेवाऽनंशितं न क्षोधुंको भवंति नास्यं रुद्रः पृश्निभ मंन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मंनुष्यंस्य भ्रातृंव्यो यदनां ऽश्वानुप्वसंति वज्रेंणैव साक्षात् () क्षुधं भ्रातृंव्य॰ हन्ति ॥ 24 (परिं-मनुष्यां-इन्द्रिय॰-साक्षात्-त्रीणिं च) (A7)

TS 1.6.8.1

यो वै श्रद्धामनांरभ्य युज्ञेन यजंते नास्येष्टाय श्रद्दं धतेऽपः प्रणंयति श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽऽरभ्यं युज्ञेनं यजत उभयेंऽस्य देवमनुष्या

इष्टाय श्रद्दंधते तदांहुरति वा एता वर्त्रं नेदन्त्यति वाचं मनो वावैता नातिं नेदन्तीति मनसा प्रणंयतीयं ॰वै मनो - [] 25

TS 1.6.8.2

ऽनयैवैनाः प्रणंयत्य-स्कंन्नहिव भीवति य एवं ब्वेदं यज्ञायुधानि सं भेरति यज्ञो वै यंज्ञायुधानि यज्ञमेव तथ्सं भेरति यदेकंमेक संभरेत्-पितृदेवत्यांनि स्युर्यथ् सह सर्वाणि मानुषाणि द्वेद्वे संभरित याज्यानुवाक्यंयोरेव रूपं कंरोत्यथीं मिथुनमेवयो वै दशं यज्ञायुधानि वेदं मुख्तौं उस्य युज्ञः कंल्पते स्फ्यः - [] 26 TS 1.6.8.3 चं कृपालांनि चाग्निहोत्रहवंणी च शूर्पं च कृष्णाजिनं च शम्यां चोलूखंलं च मुसंलं च दृषच्चोपंला चैतानि वै दशं यज्ञायुधानि य एवं ॰वेदं मुखतौंऽस्य युज्ञः कंल्पते यो वै देवेभ्यःं प्रतिप्रोच्यं युज्ञेन यजंते जुषन्तैंऽस्य देवा हृव्य॰ हृवि निंशुप्यमांणमुभि मंन्त्रयेताऽग्नि॰ होतांरिमुह त॰ हुंव इतिं-[] 27

TS 1.6.8.4

देवेभ्यं एव प्रंतिप्रोच्यं युज्ञेनं यजते जुषन्तेंऽस्य देवा हृव्यमेष वै युज्ञस्य ग्रहों गृहीत्वैव युज्ञेनं यजते तदुंदित्वा वाचंं ॰यच्छति युज्ञस्य धृत्या अथो मनंसा वै प्रजापंति र्य्ज्ञमंतनुत मनंसैव तद्युज्ञं तंनुते रक्षंसा-मनंन्ववचाराय यो वै युज्ञं ॰योग् आगंते युनिक्तं युङ्क्ते युंज्जानेषु कस्त्वां युनिक्त् स त्वां युनिक्त्व () त्यांह प्रजापंतिवै कः प्रजापंतिनैवैनं ॰युनिक्त युङ्क्ते युंज्जानेषुं ॥ 28 (वैम्नः-स्फ्य-इतिं-युनुक्त्वे-कांदश च) (A8)

TS 1.6.9.1

प्रजापंति र्युज्ञा-नंसृजताग्निहोत्रं चाँग्निष्टोमं चं पौर्णमासीं चोक्थ्यं चामावास्यां चातिरात्रं च तानुदंिममीत यावंदग्निहोत्र-मासीत् तावांनग्निष्टोमो यावंती पौर्णमासी तावांनुक्थ्यों यावंत्यमावास्यां तावांनितरात्रो य एवं चिद्वानंग्निहोत्रं जुहोति

यावंदग्निष्टोमेनोंपाप्नोति तावदुपांऽऽप्नोति य एवं ॰विद्वान् पौंर्णमासीं ॰यजंते यावंदुक्थ्येंनोपाप्नोति - [] 29

TS 1.6.9.2

तावुदुपाँऽऽप्नोति य एवं चिद्वानंमावास्याँ च्यजंते यावंदितरात्रेणोंपाप्नोति तावुदुपाँऽऽप्नोति परमेष्ठिनो वा एष यज्ञोऽग्रं आसीत् तेन स पंरमां काष्ठांम गच्छत् तेनं प्रजापंतिं निरवांसाययत् तेनं प्रजापंतिः परमां काष्ठांमगच्छत् तेनेन्द्रं निरवांसाययत् तेनेन्द्रः परमां काष्ठांमगच्छत् तेनाऽग्नीषोमौं निरवांसाययत् तेनाग्नीषोमौं परमां काष्ठांमगच्छतां च्य - [] 30

TS 1.6.9.3

एवं ॰विद्वान् दंर्.शपूर्णमासौ यजंते परमामेव काष्ठां गच्छति यो वै प्रजांतेन यज्ञेन यजंते प्रप्रजयां पृशुभिं र्मिथुनै जीयते द्वादंश मासाः सं॰वथ्सरो द्वादंश द्वन्द्वानिं दर्.शपूर्णमासयोस्तानिं संप्ाद्यानीत्यांहुर्वथ्सं चौपावसृजत्युखां चाधि श्रयत्यवं च हन्तिं हृषदौं च समाहृन्त्यिधं च वपंते कृपालांनि चोपं दधाति पुरोडाशं- [ ] 31

TS 1.6.9.4

चा ऽधिश्रयत्याज्यं च स्तंबयजुश्च हरंत्यभि चं गृह्णाति वेदिं च परि गृह्णाति पत्नीं च संनंह्यति प्रोक्षंणीश्चा ऽऽसादयत्याज्यं चैतानि वै द्वादंश द्वन्द्वानिं दर्.शपूर्णमा्सयो्स्तानि य एव॰ संपाद्य यजंते प्रजांतेनैव युज्ञेनं यजते प्र प्रजयां पृशुभिं र्मिथुनै जींयते ॥ 32 (उक्थ्येनोपा्प्रोत्यं-गच्छतां ॰यः- पुंरो॒डाशं-चत्वारि॰शच्चं)(A9) TS 1.6.10.1

ध्रुवींऽसि ध्रुवींऽह॰ संजातेषुं भूयास्मित्यांह ध्रुवानेवैनांन् कुरुत उग्रींऽस्युग्रींऽह॰ संजातेषुं भूयास्मित्याहा प्रंतिवादिन एवैनांन् कुरुते-ऽभिभूरंस्यभिभूरह॰ संजातेषुं भूयास्मित्यांह् य एवैनं प्रत्युत्पिपींते तमुपांस्यते युनज्मिं त्वा ब्रह्मंणा दैव्येनेत्यांहैष वा अग्नेर्योग्स्तेनै - [] 33

TS 1.6.10.2

वैनं ज्युनक्ति युज्ञस्य वै समृंद्धेन देवाः सुंवुर्गं ज्लोकमांयन् युज्ञस्य व्यृंद्धेनासुंरान् परां भावयन् यन्में अग्ने अस्य युज्ञस्य रिष्यादित्यांह युज्ञस्यैव तथ्समृंद्धेन् यजंमानः सुवुर्गं ज्लोकमेंति युज्ञस्य व्यृंद्धेन् भ्रातृंव्यान् परां भावयत्यग्निहोत्र-मेताभि व्यह्तिभिरुपं सादयेद्यज्ञमुखं ज्वा अंग्निहोत्रं ब्रह्मैता व्याहृंतयो यज्ञमुख एव ब्रह्मं -

TS 1.6.10.3

कुरुते सं॰वथ्सरे पुर्यागंत एताभिरेवोपं सादयेद्-ब्रह्मंणैवोभ्यतःं सं॰वथ्सरं परिं गृह्णाति दर्.शपूर्णमासौ चांतुर्मास्यान् यालभंमान एताभिर्व्याहंतीभि र्ह्वी७ष्यासांदयेद्यज्ञमुखं ॰वै दंर्.शपूर्णमासौ चांतुर्मास्यानि ब्रह्मैता व्याहंतयो यज्ञमुख एव ब्रह्मं कुरुते सं॰वथ्सरे पूर्यागंत एताभिरेवासांदयेद् ब्रह्मंणैवोभ्यतः सं॰वथ्सरं परिंगृह्णाति यद्वै युज्ञस्य साम्नां क्रियतें राष्ट्रं - [] 35

TS 1.6.10.4

॰युज्ञस्या-*शीर्गच्छिति यद्दचा विशं ॰युज्ञस्या्*शीर्गच्छत्यथं ब्राह्मणोंऽना्शीर्केण युज्ञेनं यजते सामिधेनीरंनुवृक्ष्यन्नेता व्याहंतीः पुरस्तांद्दद्ध्याद् ब्रह्मैव प्रंतिपदं कुरुते तथां ब्राह्मणः साशींर्केण युज्ञेनं यजते यं कामयेंत् यजंमानं भ्रातृंव्यमस्य युज्ञस्या्*शीर्गच्छेदिति तस्यै ता व्याहंतीः पुरोनुवाक्यांयां दद्ध्याद् भ्रातृव्यदेवृत्यां वै पुरोनुवाक्यां भ्रातृंव्यमेवास्यं युज्ञस्या - [] 36

TS 1.6.10.5

ऽऽशीर्गंच्छेति यान् कामयेंत् यर्जमानान्थ् समावंत्येनान् य्ज्ञस्या ऽऽशीर्गंच्छेदिति तेषांमेता व्याहंतीः पुरोऽनुवाक्यांया अर्द्धर्च एकां दद्ध्याद्याज्यांये पुरस्तादेकां च्याज्यांया अर्द्धर्च एकां तथैनान्थ् समावंती य्ज्ञस्या ऽऽशीर्गंच्छति यथा वै पूर्जन्यः सुवृंष्टं च्वर् षंत्येवं च्यज्ञो यर्जमानाय वर् षति स्थलंयोद्धकं पंरिगृह्णन्त्याशिषां यृज्ञं च्यजंमानः परिगृह्णातिमनोंऽसि प्राजापत्यं - [] 37 TS 1.6.10.6 मनंसा मा भूतेना ऽऽविशेत्यांह मनो वै प्रांजापत्यं प्रांजापत्यो युज्ञो मनं एव युज्ञमात्मन् धंत्ते वागंस्यैन्द्री संपत्नक्षयंणी वाचा मेन्द्रियेणाऽऽविशेत्यांहैन्द्री वै वाग्वाचं-मेवैन्द्री-मात्मन् धंत्ते ॥ 38 (तेनै-व ब्रह्मं- राष्ट्र-मेवास्यं युज्ञस्यं-प्राजापत्य ए-षट्त्रिं एशच्च) (A10)

TS 1.6.11.1

यो वै संप्तद्रशं प्रजापंतिं ॰य्ज्ञम्नवायंत्तं ॰वेद् प्रतिं य्ज्ञेनं तिष्ठति न य्ज्ञाद् भ्रं॰शत् आ श्रांवयेति चतुंरक्षर्मस्तु श्रौष्डिति चतुंरक्षरं ॰यजेति द्यंक्षरं ॰ये यजांमह् इति पञ्चांक्षरं द्यक्षरो वंषट्कार एष वै संप्तद्रशः प्रजापंति र्य्ज्ञम्नवायंत्तो य एवं ॰वेद् प्रतिं य्ज्ञेनं तिष्ठति न य्ज्ञाद् भ्रं॰शते यो वै य्ज्ञस्य प्रायंणं प्रतिष्ठा- [] 39 TS 1.6.11.2

मुदयंनं ॰वेद् प्रतिष्ठितेनारिष्टेन युज्ञेनं सु७स्थां गंच्छ्त्या श्रांवयास्तु श्रीष्ट्यज् ये यजांमहे वषट्कार एतद्वै युज्ञस्य प्रायंणमेषा प्रंतिष्ठैतदुदयंनं ॰य एवं ॰वेद् प्रतिष्ठितेनाऽरिष्टेन युज्ञेनं सु७स्थां गंच्छति यो वै सूनृतांयै दोहं ॰वेदं दुह एवैनां ॰युज्ञो वै सूनृता ऽऽश्रांवयेत्यैवैनां-महृदस्तु - [] 40

TS 1.6.11.3

श्रीष्डित्युपावांस्राग्यजेत्युदंनैषी्द्ये यजांमह् इत्युपांऽसदद्वषट्कारेणं दोग्ध्येष वै सूनृतांयै दोहो य एवं ॰वेदं दुह एवैनां देवा वै सुत्रमांसत् तेषां दिशोंऽदस्यन्त एतामा॒द्रां पुङ्क्तिमंपश्यन्ना श्रांवयेतिं पुरोवा॒त-मंजनयन्नस्तु श्रौष्डित्यभ्रं समंप्लावयन्ः. यजेतिं विद्युतं - [] 41

TS 1.6.11.4

मजनयन्. ये यजांमह् इति प्रावंर्.षयन्नभ्यंस्तनयन् वषट्कारेण् ततो वै तेभ्यो दिशः प्राप्यांयन्त य एवं च्वेद्व प्रास्मै दिशः प्यायन्ते प्रजापंतिं त्वो वेदं प्रजापंतिस्त्वं च्वेद्व यं प्रजापंतिर्वेद्व स पुण्यों भवत्येष वै छंन्द्रस्यः प्रजापंतिरा श्रांवयाऽस्तु श्रौष्ड्यज् ये यजांमहे वषट्कारो

य एवं ॰वेद्र पुण्यों भवति वसुन्त - [] 42

TS 1.6.11.5

मृंतूनां प्रीणामीत्यांहर्तवो वै प्रयाजा ऋतूनेव प्रीणाति तैंऽस्मै प्रीता यंथापूर्वं कंल्पन्ते कल्पंन्तेऽस्मा ऋतवो य एवं ॰वेदाग्नीषोमंयोर्हं देंवयुज्यया चक्षुंष्मान् भूयासमित्यांहाग्नीषोमांभ्यां वै युज्ञश्चक्षुंष्मान्-ताभ्यांमेव चक्षुंरात्मन् धंत्ते ऽग्नेर्हं देंवयुज्ययांन्नादो भूयासमित्यांहाग्नि वैं देवानांमन्नादस्ते नै वा - [] 43

TS 1.6.11.6

ऽन्नाद्यंमात्मन् धंत्ते दब्धिरस्यदंब्धो भूयासम्मुं दंभेयमित्यांहैतया वै दब्ध्यां देवा असुंरानदभ्नुवन्तयैव भ्रातृंव्यं दभ्नोत्युग्नीषोमंयोर्हं देवयुज्ययां वृत्रहा भूंयासमित्यांहाऽग्नीषोमांभ्यां च्वा इन्द्रों वृत्रमंहन्ताभ्यांमेव भ्रातृंव्य७ स्तृणुत इन्द्राग्नियोर्हं देवयुज्ययैन्द्रियाव्यंत्रादो भूयासमित्यांहेन्द्रियाव्येवात्रादो भंवतीन्द्रंस्या - [] 44

TS 1.6.11.7

ऽहं देवयुज्ययैन्द्रियावी भूयास्मित्यांहेन्द्रियाव्येव भंवति महेन्द्रस्याऽहं देवयुज्ययां जेमानं महिमानं गमेयमित्यांह जेमानंमेव मंहिमानं गच्छत्युग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयुज्ययाऽऽयुष्मान्

युज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयमित्याहायुंरेवात्मन् धंत्ते प्रतिं युज्ञेनं-तिष्ठति ॥ 45

(प्रतिष्ठा-मंह्रदस्तुं-विद्युतंं-॰वस्नन्तं-तेनैवे-न्द्रंस्या-ष्टात्रिं॰शच्च) (A11)

TS 1.6.12.1

इन्द्रं ॰वो विश्वतस्पिरे हवांमहे जनेंभ्यः । अस्माकंमस्तु केवंलः ॥ इन्द्रं नरों नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजंते धियस्ताः । शूरो नृषांता शवंसश्चकान आ गोमंति व्रजे भंजा त्वन्नः ॥ इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनेषु पुञ्चसुं । इन्द्र तानिं तु आ वृंणे ॥

अनुं ते दायि मह इंन्द्रियायं सुत्रा ते विश्वमनुं वृत्रहत्यैं। अनुं-[] 46 TS 1.6.12.2

क्षत्रमनु सहों यजुत्रेन्द्रं देवेभिरनुं ते नृषहों ॥ आयस्मिन् थ्सप्तवांसवा स्तिष्ठंन्ति स्वारुहों यथा । ऋषिर्.ह दीर्घुश्रुत्तंम् इन्द्रंस्य घुर्मो अतिंथिः ॥ आमासुं पुक्रमैरंयु आ सूर्यं रोहयो दिवि । घुमंं न सामंं तपता सुवृक्तिभि-र्जुष्टं गिर्वणसे गिरः ॥ इन्द्रमिद् गाथिनों बृहदिन्द्रं मुर्केभि रुर्किणः । इन्द्रं ॰वाणीरनूषत ॥ गायंन्ति त्वा गायत्रिणो - [] 47 TS 1.6.12.3 Sर्चं त्यर्क मुर्किणः । ब्रह्माणंस्त्वा शतक्रत्-वुद्व शमिव येमिरे ॥ अ्होमुचे प्र भरेमा मनीषा मोषिष्ठ-दाळी सुमृतिं गृंणानाः । इदिमन्द्र प्रतिं हुव्यं गृंभाय सुत्याः संन्तु यजंमानस्य कामाः ॥ विवेष यन्मां धिषणां जजान स्तवैं पुरा पार्यादिन्द्र महःं। अ॰हंसो यत्रं पीपरुद्यथां नो नावेव यान्तं मुभयें हवन्ते ॥ प्र सम्राजं प्रथम मंदुध्वराणां - [] 48 TS 1.6.12.4 म॰ होमुचं ०वृष्भं ०युज्ञियांनां । अपां नपांतमश्विना हयंन्त मुस्मिन्नर इन्द्रियं धंत्तमोजः ॥ वि नं इन्द्र मृधों जिह नी चा यंच्छ पृतन्यतः । अधुस्पदं तमीँ कृधि यो अस्मा अभिदासंति ॥ इन्द्रं क्षत्रम्भि वाममोजो ऽजांयथा वृषभ चर्.षणीनां ।

अपांनुदो जनंमितरत्र यन्तं मुरुं देवेभ्यों अकृणोरु लोकं ॥ मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः पंरावत् - [] 49 TS 1.6.12.5 आ जंगामा परंस्याः । सृक र सुरशायं पुविमिन्द्र तिग्मं ७वि शत्रूंन् ताढि विमृधीं नुदस्व ॥ वि शत्रून्. वि मृधों नुदु विवृत्रस्य हनूं रुज। वि मुन्युमिन्द्र भामितों ऽमित्रंस्याऽभि दासंतः ॥ त्रातार्मिन्द्रं मवितार् मिन्द्र् हवें हवे सुहव् शूर्मिन्द्रं। हुवे नु शुक्रं पुंरुहूतिमन्द्रं ७ स्वस्ति नों मुघवां धात्विन्द्रः ॥ मा तें अस्या॰ - [] 50 TS 1.6.12.6 संहसावुन् परिष्टा वुघायं भूम हरिवः परादै। त्रायंस्व नो ऽवृकेभि-र्वरूथै स्तवं प्रियासः सूरिषुं स्याम ॥ अनंवस्ते रथमश्वांय तक्षुन्-त्वष्टा वज्रं पुरुह्रतं द्युमन्तं । ब्रह्माण इन्द्रं महयंन्तो अर्कैरवंद्धयन्नहंये हन्त वा उं॥ वृष्णे यत् ते वृषंणो अर्कमर्चानिन्द्र ग्रावांणो अदितिः सजोषाः । अनुश्वासो ये पुवयोंऽरथा इन्द्रेंषिता अभ्यवंर्त्तंत दस्यून्ं ॥ 51 (वृत्रहत्येऽनुं-गायुत्रिणौं-ऽध्वराणां-परावतो-ऽस्या-मष्टाचंत्वारि॰शच्च) (A12)

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 12 Anuvaakams:-

(संत्वां सिञ्चामि-ध्रुवौं-ऽस्यग्निर्मां-बर्.हिषो॒ऽह-मा प्यांयता॒-मगंन्म्-यथा॒ वै-यो वै श्रद्धां- प्रजापंति॒र्यज्ञान्-ध्रुवोंसीत्यांह्-यो वै संप्तद्रश-मिन्द्रंं ॰वो॒-द्वादंश।)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis:-

(संत्वां-बुर्.हिषो॒ऽहं-॰यथा॒ वा-एवं ॰विद्वा-ञ्छ्रौषंट्थ्-साहसाव्-न्नेकंपञ्चा्शत् ।)

First and Last Padam of Sixth Prasnam:-

(संत्वां-सिञ्चामि दस्यून्ं ।)

॥ हरिः ओं ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः समाप्तः ॥

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हृरिः ओं

1.6 प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः याजमान-ब्राह्मणं

TS 1.7.1.1

पाक्यज्ञं ॰वा अन्वाहिताग्नेः पृशव उपं तिष्ठन्त इडा खलु वै पांकयज्ञः सैषाऽन्तरा प्रंयाजानूयाजान् यजंमानस्य लोकेऽवंहिता तामांहियमांणामभि मंन्त्रयेत सुरूपवर्.षवर्ण एहीतिं पृशवो वा इडां

पृशूनेवोपं ह्रयते युज्ञं ॰वै देवा अदुंह्रन् युज्ञोऽसुंरा॰ अदुहृत् तेऽसुंरा

युज्ञदुंग्धाः परांऽभवन्. यो वै युज्ञस्य दोहं ॰विद्वान् - [] 1 TS 1.7.1.2

यज्तेऽप्यन्यं ज्यजंमानं दुहे सा में सत्याऽऽशीरस्य यृज्ञस्यं भूयादित्यांहैष वै यृज्ञस्य दोह्स्तेनैवैनं दुहे प्रत्ता वै गौर्दुंहे प्रत्तेडा यजंमानाय दुह एते वा इडांयै स्तना इडोपंहूतेतिं वायुर्वथ्सो यर्.हि होतेडांमुपह्लयेत तर्.हि यजंमानो होतांरमीक्षंमाणो वायुं मनंसाद्ध्यायेन् - [] 2

TS 1.7.1.3

मात्रे वृथ्समुपावंसृजित सर्वेण वै यज्ञेनं देवाः सुंवर्गं ज्लोकमांयन् पाकयज्ञेन मनुंरश्राम्यथ्सेडा मनुंमुपावंर्तत तां देवासुरा व्यंह्वयन्त प्रतीचीं देवाः परांचीमसुंराः सा देवानुपावंर्तत पृशवो वै तद् देवानंवृणत पृशवोऽसुंरानजहुर्यं कामयेता पृशुः स्यादिति परांचीं तस्येडामुपं ह्वयेतापृशुरेव भंवति यं - [] 3 TS 1.7.1.4

कामयेंत पशुमान्थ् स्यादितिं प्रतीचीं तस्येडामुपंह्वयेत पशुमानेव भंवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वा इडामुपं ह्वयेत् य इडांमुप्-हूयात्मान्-मिडांयामुप्-ह्वयेतेति सा नःं प्रिया सुप्रतूंर्ति-र्मघोनीत्या-हेडांमेवोप्हूयाऽऽत्मा-नमिडांयामुपंह्वयते व्यंस्तमिव वा एतद्यज्ञस्य यदिडां सामि प्राश्नन्ति - [] 4

TS 1.7.1.5

सामि मांर्जयन्त एतत् प्रति वा असुंराणां च्यज्ञो व्यंच्छिद्यत् ब्रह्मणा देवाः समंदधु र्बृह्स्पतिं-स्तनुतामिमं न इत्यांह् ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पति ब्रह्मणैव यज्ञ सं दंधाति विच्छिन्नं च्यज्ञ समिमं दंधात्वित्यांह् संतंत्यै विश्वें देवा इह मांदयन्तामित्यांह

संतत्यैव यृज्ञं देवेभ्योऽनुं दिशति यां ७वै - [] 5 TS 1.7.1.6

युज्ञे दक्षिणां ददांति तामंस्य पृशवोऽनु सं क्रांमिन्ति स एष ईजानोंऽपृशुर्भावुंको यजंमानेन खलु वै तत्कार्यं-मित्यांहु र्यथां देवत्रा दत्तं कुंर्वीतात्मन् पृशून् रमयेतेति ब्रद्धः पिन्वस्वेत्यांह युज्ञो वै ब्रद्धो युज्ञमेव तन्मंहयत्यथों देवत्रैव दत्तं कुंरुत आत्मन् पृशून् रंमयते ददंतो मे () मा क्षायीत्याहाक्षिंतिमेवोपैति कुर्वतो मे मोपं दस्दित्यांह भूमानंमेवोपैंति ॥ 6 (विद्वान्-ध्यांयेद्-भवति यं-प्राश्नन्ति-यां ॰वै-म्-एकान्न विं॰श्वतिश्चं)(A1)

TS 1.7.2.1

सि॰ श्रंवा ह सौवर्चन्सः तुमिञ्जमौपोंदिति-मुवाच् यथ्सित्रणा्ं होताऽभूः कामिडामुपांह्वथा इति तामुपांह्व इतिं होवाच् या प्राणेनं देवान् दाधारं व्यानेनं मनुष्यांनपानेनं

पितृनितिं छिनत्ति सा न छिंनत्ती(3) इतिं छिनत्तीतिं होवाच शरीं<u>रं</u> ॰वा अंस्यै तदुपांह्वथा इतिं होवाच गौर्वा - [] 7

TS 1.7.2.2

अंस्यै शरींरं गां ज्वाव तौ तत् पर्यंवदतां ज्या युन्ने दीयते सा प्राणेनं देवान् दांधार् ययां मनुष्यां जीवंन्ति सा व्यानेनं मनुष्यान् यां पितृभ्यो घ्नन्ति साऽपानेनं पितृन् य एवं ज्वेदं पशुमान् भंवत्यथ वै तामुपांह् इतिं होवाच या प्रजाः प्रभवंन्तीः प्रत्याभवतीत्यन्तं ज्वा अंस्यै तदु - [] 8

TS 1.7.2.3

पाँह्वथा इतिं होवाचौषंधयो वा अंस्या अन्नमोषंधयो वै प्रजाः प्रभवंन्तीः प्रत्या भंवन्ति य एवं ॰वेदांन्नादो भंवत्यथ वै तामुपाँह्व इतिं

होवाच् या प्रजाः पंराभवंन्ती-रनुगृह्णाति प्रत्याभवंन्ती र्गूह्णातीतिं

प्र<u>तिष्ठां</u>

॰वा अंस्यै तदुपाँह्वथा इतिं होवाचे यं ॰वा अंस्यै प्रतिष्ठे- [] 9

TS 1.7.2.4

यं ॰वै प्रजाः पंराभवंन्तीरनुं गृह्णाति प्रत्याभवंन्ती गृह्णाति य एवं ॰वेद प्रत्येव तिंष्ठत्यथ वै तामुपांह्व इतिं होवाच् यस्यैं निक्रमंणे घृतं प्रजाः संजीवंन्तीः पिबन्तीतिं छिनत्ति सा न छिन्ती(3) इति न छिन्तीतिं होवाच् प्र तु जंनयतीत्येष वा इडामुपांह्वथा इतिं

() होवाच् वृष्टिर्वा इडा वृष्ट्यै वै निक्रमंणे घृतं प्रजाः संजीवंन्तीः पिबन्ति य एवं ॰वेद्र प्रैव जांयतेऽन्नादो भंवति ॥ 10 (गौर्वा-अंस्यै-तत्-प्रंतिष्ठा-ऽह्वंथा-इतिं-वि॰श्वतिश्चं) (A2)

TS 1.7.3.1

प्रोक्षं ज्वा अन्ये देवा इज्यन्तें प्रत्यक्षंमन्ये यद्यजंते य एव देवाः प्रोक्षंमिज्यन्ते तानेव तद्यंजितयदंन्वाहार्यं-माहरंत्येते वै देवाः प्रत्यक्षं

॰यद् ब्रांह्मणास्तानेव तेनं प्रीणात्यथो दक्षिणैवास्यैषाऽथों यज्ञस्यैव छिद्रमपिं दधाति यद्वै यज्ञस्यं क्रूरं ॰यद्विलिष्टुं तदंन्वाहार्येणा - [] 11 TS 1.7.3.2

ऽन्वाहंरित तदंन्वाहार्यस्या-न्वाहार्यत्वं देवदूता वा एते यद्दिजो यदंन्वाहार्य-माहरंति देवदूतानेव प्रींणातिप्रजापंति र्देवेभ्यों यज्ञान् व्यादिश्थ स रिरिचानोंऽमन्यत स एतमंन्वाहार्य-मभंक्त-मपश्यत् त

मात्मन्नंधत्त्रस वा एष प्रांजापत्यो यदंन्वाहार्यो यस्यैवं •विदुषौन्वाहार्यः

आह्रियतें साक्षादेव प्रजापंतिमृद्ध्रोत्य-पंरिमितोनिरुप्योऽपंरिमितः प्रजापंतिः प्रजापंते- [] 12

TS 1.7.3.3

राप्यैं देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा एतं प्रांजापत्य-मंन्वाहार्य-मपश्यन् तमन्वाहंरन्त ततों देवा अभंवन् परासुंरा यस्यैवं चविदुषोंऽन्वाहार्यं आह्रियते भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवति यज्ञेन वा इष्टी पक्षेनं पूर्ती यस्यैवं चविदुषोंऽन्वाहार्यं आह्रियते स त्वेवेष्टांपूर्ती प्रजापंतेर्भागोंऽसी- [] 13

TS 1.7.3.4

त्यांह प्रजापंतिमेव भांगुधेयेंन समंर्द्धयत्यूर्जस्वान् पयंस्वानित्याहोर्ज-मेवास्मिन् पयो दधाति प्राणापानौ में पाहि समानव्यानौ में पाहीत्यांहा- ऽऽशिषंमेवैतामा शास्ते ऽक्षिंतो ऽस्यक्षिंत्यै त्वा मा में क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिन् ॰लोक इत्यांह क्षीयंते वा अमुष्मिन् ॰लोके ऽन्नंमितः प्रंदान् ७ ह्यंमुष्मिन् ॰लोके () प्रजा उंपजीवंन्ति यदेव- मंभिमृशत्यक्षिंति-मेवैनंद्गमयति नास्यामुष्मिंन् ॰लोकेऽन्नं क्षीयते ॥ 14 (अन्वाहार्येण-प्रजापंते-रसि-ह्यंमुष्मिंन् ॰लोके-पञ्चंदश च)(A3) TS 1.7.4.1

ब्र्.हिषो॒ऽहं देंवयुज्ययां प्रजावांन् भूयास्मित्यांह ब्र्.हिषा् वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् तेनैव प्रजाः सृंजते नराश्रः संस्याहं देंवयुज्ययां पशुमान् भूयास्मित्यांह् नराशः सेंन् वै प्रजापंतिः पृशूनंसृजत् तेनैव पृशून्थ् सृंजतेऽग्नेः स्विंष्ट्कृतोऽहं देंवयुज्ययाऽऽयुंष्मान् यृज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयमित्याहाऽऽयुंरेवात्मन् धंत्ते प्रतिं यृज्ञेनं तिष्ठति दर्.शपूर्णमा्सयोर् - [] 15

TS 1.7.4.2

वै देवा उज्जिति-मनूदंजयन् दर्.शपूर्णमासाभ्या-मसुरानपां-नुदन्ताग्ने-रहमुर्ज्जिति-मनूर्ज्जेष-मित्यांह दर्.शपूर्णमासयोरेव देवतांनां ज्यजंमान उज्जितिमनूर्ज्जयित दर्.शपूर्णमासाभ्यां भ्रातृंव्यानपं नुदते वाजंवतीभ्यां ज्व्यूंहत्यन्नं ज्वै वाजोऽन्नमेवावं रुन्धे द्वाभ्यां

प्रतिष्ठित्यैयो वै युज्ञस्य द्वौ दोहौं विद्वान् यजंत उभ्यतं - [] 16 TS 1.7.4.3

एव युज्ञं दुंहे पुरस्तांच्चोपरिष्टाच्चैष वा अन्यो युज्ञस्य दोह् इडांयामन्यो यर्.हि होता यजंमानस्य नामं गृह्णीयात् तर्.हिं ब्रूयादेमा अंग्मन्नाशिषो दोहंकामा इति स७स्तुंता एव देवतां दुहेऽथों उभ्यतं एव युज्ञं दुंहे पुरस्तां-च्चोपरिष्टा-च्चरोहितेन त्वाऽग्निर्देवतां गमयत्वित्यांहैते वै देवाश्वा - [] 17

TS 1.7.4.4

यजंमानः प्रस्तरो यदेतैः प्रंस्तरं प्रहरंति देवा श्वेरेव यजंमानः सुवर्गं ज्लोकं गंमयित वि तें मुञ्जामि रश्ना वि रश्मीनित्यां हैष वा अग्नेर्विमोकस्ते-नैवैनं जिप्ने ज्ञितिष्णोः शंज्योरहं देवयज्ययां यज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयमित्यां हय्ज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञ एवान्तृतः प्रतितिष्ठति सोमंस्याहं देवयज्ययां सुरेता - [] 18

TS 1.7.4.5

रेतों धिषीयेत्यांह् सोमो वै रेतोधास्तेनैव रेतं आत्मन् धंत्तेत्वष्टुंरहं देवयुज्ययां पशूना॰ रूपं पुंषेयमित्यांहृत्वष्टा वै पंशूनां मिंथुनानां॰ रूपकृत्तेनैव पंशूना॰ रूपमात्मन् धंत्ते देवानां पत्नीरिग्नि र्गृहपंति र्यज्ञस्यं मिथुनं तयोरहं देवयुज्ययां मिथुनेन् प्रभूयास्मित्यांहै-तस्माद्वै मिंथुनात् प्रजापंति र्मिथुनेन् - [] 19

TS 1.7.4.6

प्राजांयत् तस्मांदेव यजंमानो मिथुनेन प्रजांयतेवेदोंऽसि वित्तिंरसि विदेयेत्यांह वेदेन वै देवा असुंराणां ७वित्तं ७वेद्यंमविन्दन्त तद्वेदस्यं वेद्रत्वं ॰यद्यद्भ्रातृंव्यस्याभिद्ध्यायेत् तस्य नामं गृह्णीयात् तदेवास्य सर्वं ॰वृङ्क्ते घृतवंन्तं कुलायिनं॰ रायस्पोषं॰ सहस्रिणं ॰वेदो दंदातु वाजिनमित्यांह् प्रसहस्रं पृशूनांप्रोत्या () स्यं प्रजायां ॰वाजी जांयते य एवं ॰वेदं ॥ 20 (दर्.शपूर्णमासयों-रुभ्यतों-देवाश्वाः-सुरेताःं-प्रजापंतिर्मिथुनेनां-ऽऽप्रोत्य-ष्टौ चं) (A4)

TS 1.7.5.1

ध्रुवां ॰वै रिच्यंमानां ॰युज्ञोऽनुं रिच्यते युज्ञं ॰यजंमानो॒ यजंमानं प्रुजा

ध्रुवामाप्यायंमानां ॰युज्ञोऽन्वा प्यांयते युज्ञं ॰यजंमानो यजंमानं प्रजा

आप्यांयतां ध्रुवा घृतेनेत्यांह ध्रुवामेवाऽऽप्यांययति-तामाप्यायंमानां ॰युज्ञोऽन्वा प्यांयते युज्ञं ॰यजमानो यजमानं प्रजाः प्रजापंते विभान्नामं

लोकस्तस्मिं ७ स्त्वा दधामि सह यजमानेनेत्यां - [] 21 TS 1.7.5.2

हायं ॰वै प्रजापंते र्विभान्नामं लोकस्तस्मिन्नेवैनं दधाति सह यजंमानेन रिच्यंत इव वा एतद्यद्यजंतेयद्यंजमानभागं प्राश्नात्यात्मानंमेव प्रींणात्येतावान्. वै यज्ञो यावान्ं यजमानभागो यज्ञो यजंमानो यद्यंजमानभागं प्राश्नातिं यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयत्येतद्वै सूयवंसु॰ सोदंकुं यद् बुर्.हिश्चाऽऽपंश्चैतद् - [] 22

TS 1.7.5.3

यजंमानस्याऽऽयतंनं चयद्वेदिर्यत् पूँर्णपात्रमंन्तर्वेदि निनयंति स्व एवाऽऽयंतने सूयवंस् सोदंकं कुरुते सदंसि सन्में भूया इत्याहाऽऽपो वै यज्ञ आपोऽमृतं च्यज्ञमेवामृतं-मात्मन् धंत्ते सर्वाणि वै भूतानिं व्रतमुंपयन्तमनूपं यन्ति प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजों मार्जयन्तामित्यांहैष वै दंर्.शपूर्णमासयोंरवभृथो - [] 23

TS 1.7.5.4

यान्येवैनं भूतानिं व्रतमुंपयन्तं-मनूपयन्ति तैरेव सहावंभृथमवैति विष्णुंमुखा वै देवा श्छन्दोंभिरिमान् ॰लोका-

नंनपज्य्यम्भ्यंजय्न्ः यद्विष्णुक्रमान् क्रमंते विष्णुरेव भूत्वा यजंमान् श्छन्दोभिरिमान्-

॰लोका-नंनपज्य्यम्भि जंयति विष्णोः क्रमौंऽस्यभिमातिहेत्यांह गायुत्री

वै पृंथिवी त्रैष्टुंभम्नन्तरिंक्षुं जागंती॒द्यौरानुंष्टुभी॒र्दिश् श्छन्दोंभिरे॒वेमान्-

॰लोकान् यंथापूर्वमभि जंयति ॥ २४ (यजंमानेनेतिं-चै तदं-वभृथो-दिशःं-सप्त चं) (A5) TS 1.7.6.1 अगंन्म सुवः सुवंरग्नित्यांह सुवर्गमेव लोकमेंतिसंदर्शस्ते मा छिथ्सि यत्ते तपस्तस्मैं ते मा वृक्षीत्यांहयथायजुरेवैतथ् सुभूरंसि श्रेष्ठों रश्मीनामांयुद्धी अस्यायुंर्मे धेहीत्यांहाऽऽशिषंमेवैतामा शांस्ते प्र वा एषोंऽस्मान् लोकाच्च्यंवते यो - [] 25

TS 1.7.6.2

विष्णुक्रमान् क्रमंते सुवर्गाय हि लोकायं विष्णुक्रमाः क्रम्यन्तें ब्रह्मवादिनों वदन्ति सत्वै विष्णुक्रमान् क्रमेत् य इमान् ॰लोकान् भ्रातृंव्यस्य सं॰विद्य पुनंरिमं ॰लोकं प्रंत्यवरोहेदित्येष वा अस्य लोकस्यं प्रत्यवरोहो यदाहेदमहम्मं भ्रातृंव्यमाभ्यो दिग्भ्यौंऽस्यै दिव इतीमानेव

लोकान् भ्रातृंव्यस्य सुं॰विद्य पुनंरिमं ॰लोकं प्रत्यवंरोहति सं - [] 26

TS 1.7.6.3

ज्योतिषाऽभूवमित्यांहास्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठत्यै-

न्द्रीमा्वृतंम्नवावंर्त

इत्यांहासौ वा आंद्वित्य इन्द्रस्तस्यैवा ऽऽवृत्यमनुं पूर्यावंर्तते दक्षिणा पूर्यावंर्तते स्वमेव वीर्यमनुं पूर्यावंर्तते तस्माद् दक्षिणोऽद्धं आत्मनों वीर्यावत्तरोऽथों आदित्यस्यैवाऽऽवृत्यमनुं पूर्यावंर्तते समृहं प्रजया सं मयां प्रजेत्यांहाऽऽशिषं - [] 27

TS 1.7.6.4

मेवैतामा शांस्ते सिमंद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा तें अग्ने दीद्यास्मित्यांह यथा युजुरेवैतद्वसुंमान् युज्ञो वसींयान्-भूयास्मित्यांहा ऽऽशिषंमेवैतामा शांस्ते बहु वै गार्.हंपत्यस्यान्तें मिश्रमिंव चर्यत आग्निपावमानीभ्यां गार्.हंपत्यमुपं तिष्ठते पुनात्येवाग्निं पुंनीत आत्मानं द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अग्नें गृहपत इत्यांह - [] 28

TS 1.7.6.5

यथा युजुरेवैतच्छृत॰ हिमा इत्यांह शृतं त्वां हेम्न्तानिंन्धिषीयेति वावैतदांह पुत्रस्य नामं गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषमा शांसे तन्तंवे ज्योतिष्मतीमितिं ब्रूयाद्यस्यं पुत्रोऽजांतः स्यात् तेंज्स्व्येंवास्यं ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जांयते तामाशिषमा शांसेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीमितिं ब्रूयाद्यस्यं पुत्रो - [] 29

TS 1.7.6.6

जातः स्यात्तेजं एवास्मिन् ब्रह्मवर्च्सं दंधाति यो वै य्ज्ञं प्रयुज्य न विमुञ्जत्यं प्रतिष्ठानो वै स भंवित कस्त्वां युनिक्त स त्वा वि मुंञ्चित्वित्यांह प्रजापंतिवै कः प्रजापंतिनैवैनं ॰युनिक्तं प्रजापंतिना वि मुंञ्चिति प्रतिष्ठित्या ईश्वरं ॰वै व्रतमविंसृष्टं प्रदहोऽग्नें व्रतपते व्रतमंचारिष्मित्यांह व्रतमेव - [] 30 TS 1.7.6.7

वि सृंजते शान्त्या अप्रंदाहाय पराङ् वाव यज्ञ एंति न नि वंर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्यं पुनरालंभं चिद्वान् यजंते तम्भि निवंर्तते यज्ञो बंभूव स आ बंभूवेत्यांहैष वै यज्ञस्यं पुनरालंभस्तेनैवैनं पुनरालंभते ऽनंवरुद्धा वा एतस्यं विराड्य आहिताग्निः सन्नंसभः पृशवः खलु वै () ब्रांह्मणस्यं सभेष्ट्वा प्राङ्क्कम्यं ब्रूयाद्गोमां अग्नेऽविमा अश्वी यज्ञ इत्यवं सभा रुन्धे प्र सहसं पृश्नांप्रोत्यास्यं प्रजायां च्वाजी जांयते ॥ 31 (यः-स-मासिषं-गृहपत्-इत्यांहा-ऽमुष्मे ज्योतिष्मतीमितिं ब्रूयाद्व-यस्यं पुत्रो-व्रतमेव-खलु-वै-चतुंर्विश्शतिश्च) (A6) TS 1.7.7.1

देवं सिवतः प्र सुंव य्ज्ञं प्र सुंव य्ज्ञपंतिं भगांय दिव्यो गंन्धुर्वः । कृतपः केतं नः पुनातु वाचस्पति र्वाचंम्द्य स्वंदाति नः ॥ इन्द्रंस्य वज्रोंऽसि वार्त्रंघस्त्वयाऽयं ॰ वृत्रं ॰ वंद्ध्यात् ॥ वाजंस्य नु प्रंस्वे मातरं महीमदितिं नाम् वचंसा करामहे । यस्यांमिदं ॰ विश्वं भुवंनमाविवेश तस्यां नो देवः संविता धर्मं साविषत् ॥ अपस्वं - [] 32

TS 1.7.7.2

न्तरमृतंम्पसु भेष्वजम्पामुत प्रशंस्तिष्वश्वां भवथ वाजिनः ॥ वायुर्वां त्वा मनुंर्वा त्वा गन्धर्वाः सप्तविं श्वातिः । ते अग्रे अश्वंमायुञ्चन्ते अस्मिञ्चवमादंधुः ॥ अपाँ नपादाशु हेम्न्ः य ऊर्मिः कृकुद्मान् प्रतूंर्ति र्वाज्सातंम्स्तेनायं च्वाजंच् सेत् ॥ विष्णोः क्रमोंऽसि विष्णोः क्रान्तमंसि विष्णो र्विक्रांन्तमस्यङ्कौ न्यङ्का () विभितो रथं च्यौ ध्वान्तं च्वांताग्रमनुं संचरंन्तौ दूरेहेंति-रिन्द्रियावांन् पत्तिर्त्री ते नोऽग्नयः पप्रंयः पारयन्तु ॥ 33 (अफ्सु-न्यङ्कौ-पञ्चंदश च) (A7)

TS 1.7.8.1

देवस्याहर संवितुः प्रंस्वे बृह्स्पतिना वाज्जिता वाजं जेषं देवस्याहर संवितुः प्रंस्वे बृह्स्पतिना वाज्जिता वर्.षिष्ठं नाकंर रुहेयमिन्द्रांय वाचं व्वद्वेतन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजंमजयित् ॥ अश्वांजिन वाजिनि वाजेषु वाजिनीवृत्यश्वांन् ध्समध्सुं वाजय ॥ अविस् सप्तिरिस वाज्यंसि वाजिनो वाजं धावत म्रुतां प्रस्वे जयत वियोजना मिमीद्ध्वमद्ध्वंनः स्कभ्नीत - [] 34 TS 1.7.8.2 काष्ठां गच्छत् वाजेवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता ऋतज्ञाः ॥ अस्य मद्ध्वः पिबत माद्वयंद्ध्वं तृप्ता यांत पृथिभि र्देवयानैः॥ ते नो अर्वन्तो हवन्श्रुतो हवं ॰विश्वें शृण्वन्तु वाजिनः ॥ मितद्रंवः सहस्रसा मेधसांता सिन्ष्यवः । महो ये रत्नं॰ सिम्थेषुं जिभ्रेरे शन्नों भवन्तु वाजिनो हवेंषु ॥ देवतांता मितद्रंवः स्वर्काः । जंभयन्तोऽहिं ॰वृकु॰ रक्षां॰सि सर्नेम्यस्मद्युंयव - [] 35

TS 1.7.8.3

न्नमीवाः ॥

एष स्य वाजी क्षिंपणिं तुंरण्यति ग्रीवायां बद्धो अंपिकक्ष आसि । क्रतुं दिधक्रा अनुं संतवींत्वत् पृथामङ्का ए स्यन्वापनींफणत् ॥ उत स्मांस्य द्रवंतस्तुरण्यतः पृणं न वेरनुं वाति प्रगृर्द्धिनः । श्येनस्येव ध्रजंतो अङ्कसं पिरं दिधक्राव्.णणः सहोर्जा तिरंत्रतः ॥ आ मा वाजंस्य प्रस्वो जंगम्यादा द्यावांपृथिवी विश्वशंभू । आ मां गन्तां पितरां - [] 36

TS 1.7.8.4

मातरा चाऽऽ मा सोमों अमृत्त्वायं गम्यात्॥ वाजिनो वाजितो वाजे॰ सिर्ष्यन्तो वाजं जेष्यन्तो बृह्स्पतें भागमवं जिघ्रत वाजिनो वाजितो वाजे॰ ससृवा॰सो वाजं जिगिवा॰सो बृह्स्पतेंभागे नि मृंद्विम्यं ॰वः सा सत्या संधाभूद्यामिन्द्रेण समधंद्ध्वमजींजिपत वनस्पतय इन्द्रं ॰वाजं ॰विमुंच्यद्ध्वं॥ 37 (स्कृभ्नीत-युयवन्-पितरा-द्विचंत्वारि॰शच्च) (A8) TS 1.7.9.1

क्षृत्रस्योल्बंमिस क्षृत्रस्य योनिंरिस जाय एहि सुवो रोहांव रोहांव हि सुवंरहं नांवुभयोः सुवों रोक्ष्यामि वाजंश्च प्रस्वश्चांपिजश्च क्रतुंश्च सुवंश्च मूर्द्धा च व्यश्नियश्चाऽऽन्त्यायन श्चान्त्यंश्च भौवनश्च भुवंनुश्चाधिंपतिश्च ।

आयुंर्युज्ञेनं कल्पतां प्राणो युज्ञेनं कल्पतामपानो - [] 38 TS 1.7.9.2

युज्ञेनं कल्पतां च्यानो युज्ञेनं कल्पतां चक्षुर्यज्ञेनं कल्पता । श्रोत्रं च्युज्ञेनं कल्पतां मनों युज्ञेनं कल्पतां च्वाग्यज्ञेनंकल्पता -मात्मा

युज्ञेनं कल्पतां ॰युज्ञो युज्ञेनं कल्पता॒॰ सुवंर्द्वेवा॰ अंगन्मा॒मृतां अभूम

प्रजापंतेः प्रजा अंभूम्समृहं प्रजया सं मयां प्रजा समृह र रायस्पोषेण सं मयां रायस्पोषो ऽन्नांय त्वा ऽन्नाद्यांय त्वा वाजांय () त्वा वाजजित्यायैं त्वा ऽमृतंमसि पुष्टिरसि प्रजनंनमसि ॥ 39 (अपानो-वाजांय-नवं च) (A9)

TS 1.7.10.1

वाजंस्येमं प्रंसुवः सुंषुवे अग्रे सोम् राजांनुमोषंधीष्वपसु ।

ता असमभ्यं मधुंमतीर्भवन्तु व्यन् राष्ट्रे जांग्रियाम पुरोहिंताः ॥ वार्जस्येदं प्रंस्व आ बंभूवेमा च विश्वा भुवंनानि सर्वतः । स विराजं पर्येति प्रजानन् प्रजां पुष्टिं न्वद्धयंमानो अस्मे ॥ वार्जस्येमां प्रंस्वः शिंश्रिये दिवंमिमा च विश्वा भुवंनानि सम्माट् । अदिंध्सन्तं दापयतु प्रजानन् रृयिं - [] 40 TS 1.7.10.2 चं नः सर्ववीरां नि यंच्छतु ॥ अग्ने अच्छां वदेह नः प्रतिं नः सुमनां भव । प्रणों यच्छ भुवस्पते धनदा असि नस्त्वं ॥ प्रणों यच्छत्वर्यमा प्रभगः प्रबृह्स्पतिः । प्र देवाः प्रोत सूनृता प्रवाग्देवी दंदातु नः ॥ अर्युमण्म् बृह्स्पतिमिन्द्रं दानांय चोदय । वाचं न्विष्णुन् सरंस्वतीन्सवितारं - [] 41

TS 1.7.10.3 च वाजिनं ॥ सोम्॰ राजांनं ॰वरुंणमृग्नि-म्नवारंभामहे । आदित्यान् विष्णु॰ सूर्यं ब्रह्माणं च बृह्स्पितं ॥ देवस्यंत्वा सिवतुः प्रंसवेंऽश्विनौं र्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तांभ्या॰ सरंस्वत्ये वाचो यन्तु र्यन्त्रेणाग्नेस्त्वा साम्रांज्येनाभिषिञ्चामीन्द्रंस्य बृह्स्पतेंस्त्वा साम्रांज्येनाभिषिञ्चामि ॥ 42 (र्यि॰-संवितार्॰-षट्त्रिं॰शच्च)(A10)

TS 1.7.11.1

अग्निरेकांक्षरेण वाचमुदंजयद्विनौ द्यंक्षरेण प्राणापानावुदंजयतां ॰विष्णुस्त्र्यंक्षरेण त्रीन् ॰लोकानु-दंजयथ् सोमश्चतुंरक्षरेण चतुंष्पदः पृश्नुदंजयत् पूषा पञ्चांक्षरेण पृङ्क्तिमुदंजयद् धाता षडंक्षरेण षड्-ऋतूनुदंजयन् मुरुतः सुप्ताक्षरेण सुप्तपंदा शकंरीमुदंजयन् बृहस्पतिंर्ष्टाक्षरेण गायत्री मुदंजयन् मित्रो नवांक्षरेण त्रिवृत् १ स्तोममुदंजयद् - [] 43

TS 1.7.11.2

वर्रुणो दशाँक्षरेण विराज-मुदंजयदिन्द्र एकांदशाक्षरेण त्रिष्टुभ्-मुदंजयद् विश्वें देवा द्वादंशाक्षरेण जगंतीमुदंजयन् वसंवस्त्रयों दशाक्षरेण त्रयोदश ४ स्तोम्मुदंजयन् रुद्राश्चतुंर्दशाक्षरेण चतुर्दश ४ स्तोम्मुदंजयन्नादित्याः

पञ्चंदशाक्षरेण पञ्चद्रश ७

स्तोम्मुदंजयन्नदितिः षोडंशाक्षरेण षोड्श ए स्तोम्मुदंजयत् प्रजापंतिः सप्तदंशाक्षरेण सप्तद्श ए स्तोम्मुदंजयत् ॥ ४४ (त्रिवृत ७ स्तोम्मुदंजयथ्-षट्चंत्वारि । १४)

TS 1.7.12.1

उपयामगृंहीतोऽसि नृषदं त्वा द्रुषदं भुवनसदमिन्द्रांय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्रांय त्वोपयामगृंहीतोऽस्यफ्सुषदं त्वा घृत्सदं ज्योम्सद्मिन्द्रांय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्रांय त्वोपयामगृंहीतोऽसि पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्ष्सदं नाकुसद्मिन्द्रांय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्रांय त्वा ॥

```
ये ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः पंरमुजाः ।
दैव्यः कोशः - [] 45
TS 1.7.12.2
सम्बितः ।
तेषां ॰विशिंप्रियाणा-मिषुमूर्जु॰ समंग्रभीमेष ते योनिरिन्द्रांय त्वा ॥
अपा॰ रसुमुद्वेयसु॰ सूर्यरिश्मि॰ सुमाभृतं ।
अपा॰ रसंस्य यो रसुस्तं ॰वों गृह्णाम्युत्तुममेष ते योनिरिन्द्रांय त्वा
Ш
अया विष्ठा जनयुन् कर्वराणि स हि घृणिरुरुर्वराय गातुः ।
स प्रत्युदैंद्धरुणो मद्ध्वो अग्रु स्वायां च्यत् तुनुवां () तुनूमैरंयत
उपयामगृंहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः
प्रजापंतये त्वा ॥ ४६
(कोशं-स्तुनुवां-त्रयोंदश च)(A12)
TS 1.7.13.1
अन्वह् मासा अन्विद्वनान्यन्वोषंधीरन् पर्वतासः ।
अन्विन्द्र रोदंसी वावशाने अन्वापों अजिहत जायंमानं ॥
```

```
अनुं ते दायि मह इंन्द्रियायं सुत्रा ते विश्वमनुं वृत्र हत्यें।
अनुं क्षुत्रमनु सहीं यजुत्रेन्द्रं देवेभिरनुं ते नृषह्यें ॥
इन्द्राणीमासु नारिषु सुपतीं महमंश्रवं।
न ह्यंस्या अपरं चन जरसा - [] 47
TS 1.7.13.2
मरंते पतिः ॥
नाहमिन्द्राणि रारण् सख्युंर्वृषाकंपेर् ऋते ।
यस्येदमप्यं  हिवः प्रियं देवेषु गच्छंति ॥
यो जात एव प्रंथमो मनंस्वान् देवो देवान् क्रतुंना पुर्यभूंषत् ।
यस्य शुष्माद्रोदंसी अभ्यंसेतां नृम्णस्यं मृह्ना स जंनास इन्द्रः ॥
आ तें मह इंन्द्रोत्युंग्र समंन्यवो यथ् सुमरंन्तु सेनाः ।
पतांति दिद्युन्नर्यंस्य बाहुवोर्मा ते - [] 48
TS 1.7.13.3
मनों विष्वद्रियग्वि चारीत्॥
मा नों मर्द्धीरा भंरा दुद्धि तन्नः प्र दाशुषे दातंवे भूरि यत् तैं।
नव्यें देष्णे शुस्ते अस्मिन् तं उक्थे प्र ब्रंवाम व्यमिन्द्र स्तुवन्तः ॥
आ तू भेर मार्किरेतत् परिष्ठाद्विद्मा हि त्वा वसुपतिं ज्वसूनां।
इन्द्र यत् ते माहिनुं दत्तुमस्त्यस्मभ्यं तद्धंर्यश्व - [] 49
TS 1.7.13.4
प्रयंन्धि ॥
प्रदातारं ए हवामह इन्द्रमा हविषां वयं ।
```

उभा हि हस्ता वसुंना पृणस्वा ऽऽप्रयंच्छ दक्षिंणादोत सुव्यात् ॥ प्रदाता वजी वृंषभस्तुंराषाट्छुष्मी राजां वृत्रहा सोंमुपा वां । अस्मिन् युज्ञे बुर्.हिष्या निषद्यार्था भव यजंमानाय शं ॰योः ॥ इन्द्रः सुत्रामा स्ववार अवोभिः सुमृडीको भंवतु विश्ववेदाः । बाधंतां द्वेषो अभंयं कृणोतु सुवीर्यस्य - [] 50 TS 1.7.13.5 पतंयः स्याम ॥ तस्यं वय॰ सुंमृतौ युज्ञियस्यापिं भुद्रे सौमनुसे स्यांम । स सुत्रामा स्ववा ५ इन्द्रों अस्मे आराच्चिद्द्वेषः सनुतर्युयोतु ॥ रेवर्तीर्नः सधमाद् इन्द्रें सन्तु तुविवांजाः । क्षुमन्तो याभिर्मदेंम ॥ प्रोष्वंस्मै पुरोर्थमिन्द्रांय शूषमंर्चत । अभीकें चिदु लोकुकृथ् सुङ्गे समध्सुं वृत्रहा । अस्माकं बोधि चोदिता नभंन्ता-मन्यकेषां । ज्याका अधि () धन्वंसु ॥ 51 (जुरसा-मा तें-हर्यश्व-सुवीर्यस्या-Sध्ये-कं च) (A13)

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 13 Anuvaakams :-(पाक्यज्ञ ५-स ४ श्रंवाः-प्रोक्षं-बुर्.हिषोऽहं-ध्रुवा-मगुन्मेत्यांह् -देवं सवित-र्देवस्याहं-क्षत्रस्योल्बं-ज्वाजंस्येम-मुग्निरेकांक्षरेणो- पयामगृंहीतोऽ-स्यन्वह् मासा-स्त्रयोदश)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :- (पाक्यज्ञं-प्रोक्षं-ध्रुवां-॰वि सृंजते-च नः सर्ववीरां

पतंयः स्यो-मैकंपञ्चाशत्)

First and Last Padam of Seventh Prasnam:-

(पाक्यज्ञं-धन्वंसु ।)

॥ हरिः ओं ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः समाप्तः ॥

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हृरिः ओं

1.7 प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः राजसूयः

TS 1.8.1.1

अनुंमत्यै पुरोडाशं-मृष्टाकंपालं निर्वपिति धेनुर्दक्षिणाये प्रत्यञ्चः शंयांया अवशीयंन्ते तं नैर्.ऋतमेकं-कपालं कृष्णं ज्वासः कृष्णतूषं दक्षिणा वीहि स्वाहाऽऽहुंतिं जुषाण एष तें निर्.ऋते भागो भूते

ह्विष्मंत्यसि मुञ्जेमम॰ हंसः स्वाहा नमो य इदं चकारांऽऽदित्यं चरुं निर्वपति वरो दक्षिणा ऽऽग्नावैष्णव-मेकांदशकपालं ॰वामुनो वही दक्षिणा ऽग्नीषोमीय - [] 1

TS 1.8.1.2

मेकांदश कपाल्॰ हिरंण्यं दक्षिंणै-न्द्रमेकांदशकपाल-मृष्भो वही दक्षिंणा ऽऽग्नेयमृष्टाकंपालमैन्द्रं दद्ध्यृंष्भो वही दक्षिंणैन्द्राग्नं द्वादंशकपालं ॰वैश्वदेवं चुरुं प्रंथमुजो वृथ्सो दक्षिंणा सौम्य॰ श्यांमाकं

चुरुं ॰वासो दक्षिणा सरंस्वत्यै चुरुः सरंस्वते चुरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणा ॥ 2 (अग्नीषोमीयं-चतुंस्तिःशच्च) A1)

TS 1.8.2.1

आग्नेयमृष्टाकंपालं निर्विपति सौम्यं चुरु॰ सांवित्रं-द्वादंशकपाल॰ सारस्वतं चुरुं पौष्णं चुरुं मांरुत॰ सप्तकंपालं ॰वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यं-मेकंकपालं ॥ 3 (आग्नेय॰ सौम्यं मांरुत-मृष्टादंश) (A2)

(जाप्रवर साम्य मारुता-मुष्टादश) (Az

TS 1.8.3.1

ऐन्द्राग्न-मेकांदशकपालं मारुतीमामिक्षां ॰वारुणीमामिक्षां कायमेकंकपालं प्रघास्यान्ं हवामहे मुरुतों युज्ञवांहसः

करंभेणं सजोषंसः ॥ मो षूणं इन्द्र पृथ्सु देवास्तुं स्म ते शुष्मिन्नव्या । मही ह्यंस्य मीद्वषों युव्या । हविष्मंतो मुरुतो वन्दंते गीः ॥ यद्ग्रामे यदरंण्ये यथ् सुभायां ॰यदिन्द्रिये। यच्छ्रद्रे यदुर्यं एनंश्चकृमावुयं । यदे () कस्याधि धर्मणि तस्यां वयजंनमसि स्वाहां ॥ अक्रन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा मंयोभुवा । देवेभ्यः कर्म कृत्वाऽस्तं प्रेतं सुदानवः ॥ ४ (व्यं ॰यद्-विं॰शृतिश्चं) (A3) TS 1.8.4.1 अग्नयेऽनींकवते पुरोडाशं-मृष्टाकंपालं निर्वपति साक्र सूर्येणोद्यता मरुद्धः सान्तपुनेभ्यों मुद्ध्यंदिने चुरुं मुरुद्ध्यों गृहमेुधिभ्यः सर्वांसां दुग्धे सायं चुरुं पूर्णा दंर्वि परांपत् सुपूर्णा पुनुरा पंत । वस्नेव विक्रीणावहा इषुमूर्जं शतक्रतो ॥ देहि मे ददांमि ते नि में धेहि नि तें दधे। निहारमिन्नि में हरा नि हारं- [] 5 TS 1.8.4.2 नि हंरामि ते ॥ मुरुद्धः क्रीडिभ्यः पुरोडाशं सप्तकंपालं निर्वपति साकर सूर्येणोद्यता-ग्रेयमष्टाकंपालं निर्वंपति सौम्यं चरु ।

सांवित्रं द्वादंशकपाल सारस्वतं चुरुं पौष्णं चुरुमैंन्द्राग्न-मेकांदशकपाल-मैन्द्रं चरुं ॰वैंश्वकर्मण-मेकंकपालं ॥ ६ (हरा निहारंं-त्रि॰शच्चं) (A4) TS 1.8.5.1 सोमांय पितृमतें पुरोडाशु॰ षट्कंपालुं निर्वंपति पितृभ्यों बर्.हिषद्भ्यों धानाः पितृभ्यों ऽग्निष्वात्तेभ्यों ऽभिवान्यांये दुग्धे मन्थमेतत् तें तत् ये च त्वामन्वेतत् तें पितामह प्रपितामह ये च त्वामन्वत्रं पितरो यथाभागं मन्दद्ध्व स्सुसंदृशं त्वा वयं मधंवन् मन्दिषीमहिं। प्रनूनं पूर्णवंन्धुरः स्तुतो यांसि वशा ५ अनुं । योजान्विंन्द्र ते हरीं ॥ ७ TS 1.8.5.2 अक्षुन्नमींमदन्तु ह्यवं प्रिया अंधूषत । अस्तोंषत स्वभांनवो विप्रा नविष्ठया मती । योजा न्विंन्द्र ते हरीं ॥ अक्षंन् पितरोऽमीमदन्त पितरोऽतींतृपन्त पितरोऽमींमृजन्त पितरःं परेंत पितरः सोम्या गम्भीरैः पृथिभिः पूर्व्यैः । अथां पितृन्थ् सुंविदत्रा ॰ अपींत यमेन ये संधुमादं मदंन्ति ॥ मनो न्वा हुंवामहे नाराशु सेन स्तोमेंन पितृणां च मन्मंभिः॥ आ - [] 8

TS 1.8.5.3 नं एतु मनः पुनः क्रत्वे दक्षांय जीवसें । ज्योक्च सूर्यं हशे ॥ पुनंर्नः पितरो मनो ददांतु दैव्यो जनः । जीवं ज्वातं सचेमहि॥ यदुन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां य्यन्मातरं पितरं य्वा जिहिश्सिम । अग्निर्मा तस्मादेनंसो गार्.हंपत्यः प्रमुंञ्चतु दुरिता यानिं चकृम कुरोतु मामंनेनसँ ॥ 9 (हरी-मन्मंभिरा-चतुंश्चत्वारि॰शच्च) (A5) TS 1.8.6.1 प्रतिपूरुषमेकंकपालाः त्रिर्वेपत्येक्-मितंरिक्तं ऱ्यावंन्तो गृह्याः स्मस्तेभ्यः कमंकरं पशूना॰ शर्मासि शर्म यजंमानस्य शर्म मे युच्छैकं एव रुद्रो न द्वितीयांय तस्थ आखुस्तें रुद्र पृशुस्तं जुंषस्वैष तें रुद्र भागः सह स्वस्रां-बिकया तंजुंषस्व भेषुजं गवेऽश्वांय पुरुषाय भेषुजमथीं अस्मभ्यं भेषुज॰ सुभेषजुं - [] 10 TS 1.8.6.2 ॰यथाऽसंति । सुगं मेषायं मेष्यां अवांब रुद्रमंदि-महावं देवं त्र्यंबकं । यथां नः श्रेयंसः कर्द्यथां नो वस्यंसः कर्द्यथां नः पशुमतः करुद्यथां नो व्यवसाययांत्॥ त्र्यंबकं ज्यजामहे सुगुन्धिं पुष्टिवर्द्धनं ।

उर्वारुकमिंव बन्धंनान् मृत्यो र्मुक्षीय माऽमृतांत् ॥ एष तें रुद्र भागस्तं जुंषस्व तेनांवसेनं परो मूजंवतोऽती्ह्य ()

वंतत धन्वा पिनांकहस्तः कृत्तिंवासाः ॥ 11 (सुभेंषज-मिह् त्रीणिं च) (A6)

TS 1.8.7.1

ऐन्द्राग्नं द्वादंशकपालं ॰वैश्वदेवं चुरुमिन्द्रांय शुनासीरांय पुरोडाशं द्वादंशकपालं ॰वायव्यं पयः सौर्यमेकंकपालं द्वादशग्व॰ सीरं दक्षिणा ऽऽग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपिति रौद्रं गांवीधुकं चुरुमैन्द्रं दिधं वारुणं

॰यंवमयं चरुं ॰वहिनीं धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुंरः सदोऽग्निनैत्रा दक्षिणसदों यमनैत्राः पश्चाथ्सदः सिवृतृ नैत्रा उत्तरसदो वरुंण नेत्रा उपरिषदो बृह्स्पतिं नेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते नोंऽवन्तु तेभ्यो - [] 12

TS 1.8.7.2

नम्स्तेभ्यः स्वाहा समूंढ्र रक्षः संदंग्ध्र रक्षं इदम्हर रक्षोऽभि संदंहाम्युग्नयें रक्षोघ्ने स्वाहां यमायं सिवत्रे वरुणाय बृहस्पतंये दुवंस्वते रक्षोघ्ने स्वाहां प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा देवस्यं त्वा सिवतुः

प्रंसवेंऽश्विनौंर्<u>बा</u>हुभ्यां पूष्णो हस्तांभ्या॰ रक्षंसो वधं जुंहोमि हृत॰ रक्षोऽवंधिष्म रक्षो॒ यद्वस्ते तद्दक्षिणा ॥ 13 (तेभ्यः-पञ्चंचत्वारिश्शच्च) (A7)

TS 1.8.8.1

धात्रे पुंरोडाशं द्वादंशकपालं निर्वप्त्यनुंमत्यै च्रुं राकायै च्रुं सिनीवाल्यै च्रुं कुह्वै च्रुं मिथुनी गावौ दक्षिणा ऽऽग्नावैष्ण्वमेकादशकपालं निर्वपत्येन्द्रा-वैष्ण्वमेकादशकपालं व्वष्ण्वं त्रिकपालं व्वामनो वही दक्षिणा ऽग्नीषोमीय-मेकादशकपालं निर्वपतीन्द्रासोमीय-मेकादशकपालं सौम्यं च्रुं ब्रुं द्विणा सोमापौष्णं च्रुं निर्वपत्येन्द्रापौष्णं च्रुं पौष्णं च्रुं ए श्यामो दक्षिणा वैश्वान्रं द्वादंशकपालं नि () विपति हिरंण्यं दक्षिणा वारुणं व्यवमयं च्रुं मिश्वेद्विणा । 14 (वैश्वान्रं द्वादंशकपालं नि-रष्टी चं) (A8)

TS 1.8.9.1

बार्.ह्स्पत्यं चुरुं निर्विपति ब्रह्मणों गृहे शिंतिपृष्ठो दक्षिंणैन्द्र-मेकांदशकपाल॰ राजन्यंस्य गृह ऋषभो दक्षिणाऽऽदित्यं चुरुं महिष्यै गृहे धेनुर्दक्षिणानैर्.ऋतं चुरुं पंरिवृक्त्यैं गृहे कृष्णानां ॰व्रीहीणां

नुखर्निर्भिन्नं कृष्णा कूटा दक्षिणा ऽऽग्नेयमृष्टाकंपाल॰ सेनान्यों गृहे हिरंण्यं दक्षिणा वारुणं दशंकपाल॰ सूतस्यं गृहे महानिरष्टो दक्षिणा

मारुत॰ सप्तकंपालं ग्रामुण्यों गृहे पृश्चिर्दक्षिणा सावित्रं द्वादंशकपालं - [] 15 TS 1.8.9.2

क्षृत्तर्गृह उपद्ध्वस्तो दक्षिणाऽऽश्विनं द्विकपाल॰संग्रहीतुर्गृहे संवात्यौं दक्षिणा पौष्णं चरुं भांगदुघस्यं गृहे श्यामो दक्षिणा रौद्रं गांवीधुकं चरुमंक्षावापस्यं गृहे श्र्बल उद्घारो दक्षिणेन्द्रांय सुत्राम्णे पुरोडाश्-मेकांदशकपालं प्रति निर्वपतीन्द्रांया॰होमुचे ऽयं नो राजां वृत्रहा राजां भूत्वा वृत्रं ॰वंद्ध्यान् मैत्राबार्.हस्पत्यं भंवति श्वेतायैं

श्वेतवंथ्सायै दुग्धे स्वंयं मूर्ते स्वंयंमथित आज्य आश्वंत्थे - [] 16 TS 1.8.9.3

पात्रे चतुः सक्तौ स्वयमवपुत्रायै शाखांयै कृर्णा श्वाकंर्णा श्व तण्डुलान् विचिनुयाद्ये कृर्णाः स पंयसि बार् हस्पत्यो येऽकंर्णाः स आज्ये मैत्रः स्वंयं कृता वेदिर्भवति स्वयंदिनं बर् हिः स्वंयं कृत इद्ध्मः सैव श्वेता श्वेतवंथ्सा दक्षिणा ॥ 17 (सावित्रं द्वादंशकपाल-माश्वंत्थे त्रयंस्त्रिन्शच्च) (A9)

TS 1.8.10.1

अग्नयें गृहपंतये पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्वपिति कृष्णानां व्रीहीणाश् सोमांय वनस्पतंये श्यामाकं चरुश् संवित्रे सत्यप्रंसवाय पुरोडाशं द्वादंशकपालमाशूनां श्र्वींहीणाश् रुद्रायं पशुपतंये गावीधुकं चरुं बृहस्पतंये वाचस्पतंये नैवारं चरुमिन्द्रांय ज्येष्टायं पुरोडाश-मेकांदशकपालं महाव्रींहीणां मित्रायं सत्याया ऽऽम्बानां चरुं श्वरुंणाय धर्मंपतये यवमयं चरुश् संविता त्वां प्रस्वानांश सुवतामुग्नि र्गृहपंतीना सोमो वनस्पतीना रुद्रः पंशूनां - [] 18 TS 1.8.10.2

बृह्स्पतिं र्वाचामिन्द्रौं ज्येष्ठानौं मित्रः सत्यानां ॰वरुणो धर्मपतीनां ॰ये देवा देवसुवः स्थ त इममांमुष्यायणमंनिम्त्रायं सुवद्ध्वं महृते क्षृत्रायं महृत आधिपत्याय महृते जानंराज्यायेष वों भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाः राजाप्रतित्यन्नामं राज्यमंधायि स्वां तुनुवं ॰वरुणो अशिश्रेच्छुचैंर्मित्रस्य व्रत्यां अभूमामंन्महि महृत ऋतस्य नाम सर्वे व्राता () वरुणस्याभूवन्वि मित्र एवैररांतिमतारीदसूंषुदन्त यृज्ञियां ऋतेन् व्यं त्रितो जंरिमाणं न आनुड् विष्णोः क्रमोंऽसि विष्णाेःः क्रान्तमंसि विष्णोर्विक्रांन्तमसि ॥ 19 (पृशूनां-॰व्राताः-पञ्चंवि॰शतिश्च) (A10)

TS 1.8.11.1

अर्थेतः स्थाऽपां पितंरिस वृषांस्यूर्मि वृषसेनोंऽसि व्रजिक्षतः स्थ मरुतामोजः स्थ सूर्यंवर्चसः स्थ सूर्यंत्वचसः स्थ मान्दाः स्थ वाशाः स्थ शक्रंरीः स्थ विश्वभृतः स्थ जनुभृतः स्था ऽग्नेस्तेंज्स्याः स्था ऽपामोषंधीनाः रसः स्थाऽपो देवीर्मधुंमतीरगृह्वन्नूर्जस्वती राज्सूयांय चितांनाः । याभिं र्मित्रावरुंणाव-भ्यषिंञ्चन् याभिरिन्द्रमनंयन्नत्य () रांतीः ॥

राष्ट्रदाः स्थं राष्ट्रं दंत्त स्वाहां राष्ट्रदाः स्थं राष्ट्रममुष्मैं दत्त ॥ 20

(अत्ये-कांदश च) (A11)

TS 1.8.12.1

देवीरापः सं मधुंमतीर्मधुंमतीभिः सृज्यद्ध्वं महि वर्चः क्षित्रियांय वन्वाना अनांधृष्टाः सीद्वतोर्जस्वतीर्मिहि वर्चः क्षित्रियांय दधंतीरिनंभृष्टमिस वाचो बन्धुंस्तपोजाः सोमंस्य दात्रमंसिशुका वः शुक्रेणोत् पुंनामि चन्द्राश्चन्द्रेणामृतां अमृतेन स्वाहां राजसूयांय चितांनाः॥

स्थमादौं द्युम्निनीरूर्जं एता अनिभृष्टा अपस्युवो वसांनः । पुस्त्यांसु चक्रे वरुंणः सुधस्थंमुपा॰ शिशुं - [] 21

TS 1.8.12.2

र्मातृतं-मास्वन्तः ॥

क्षुत्रस्योल्बंमिस क्षुत्रस्य योनिरस्यावित्रो अग्नि र्गृहपंतिरावित्र इन्द्रों वृद्धश्रंवा आवित्रः पूषा विश्ववेदा आवित्रौ मित्रावरुणा वृतावृधावावित्रे द्यावांपृथिवी धृतव्रंते आवित्रा देव्य-दिति विश्वरूप्यावित्रो ऽयमसावांमुष्यायणौंऽस्यां

<u> ॰विश्यंस्मिन्</u>

राष्ट्रे मंहते क्षुत्रायं महत आधिंपत्याय महते जानंराज्यायैष वों भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना॰ राजेन्द्रंस्य - [] 22

TS 1.8.12.3

वज्रोंऽसि वार्त्रघ्नस्त्वया यं ॰वृत्रं ॰वंद्ध्याच्छत्रुबाधंनाः स्थपात मां प्रत्यञ्चं पात मां तिर्यञ्चंमन्वञ्चं मा पात दिग्भ्यो मां पात विश्वांभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पात् हिरंण्यवर्णा-वुषसां विरोकेऽयः स्थूणा-वुदितौ सूर्यस्याऽऽ रोहतं ॰वरुण मित्र गर्तं ततंश्वक्षाथामदितिं दितिं च ॥ 23

(शिशु-रिन्द्रस्यै-कंचत्वारि॰शच्च) (A12)

TS 1.8.13.1

स्मिध्मा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दंसामवतु त्रिवृथ्स्तोमों रथन्तर सामाग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्टुप् त्वा छन्दंसामवतु पञ्चद्रशस्स्तोमों बृहथ्सामेन्द्रों देवतां क्षत्रं द्रविणं चिराजमा तिष्ठ जगंती त्वा छन्दंसामवतु सप्तदृशस्स्तोमों वैरूप सामं मुरुतों देवता विड् द्रविण-मुदींचीमा-तिष्ठानुष्टुप् त्वा - [] 24

TS 1.8.13.2

छन्दंसामवत्वेकवि॰शः स्तोमों वैराज॰ सामं मित्रावरुंणौ देवता बलुं द्रविंण-मूर्द्ध्वामा तिंष्ठ पुङ्क्तिस्त्वा छन्दंसामवतु त्रिणवत्रयस्त्रि॰शौ स्तोमौं शाक्वररैवते सामंनी बृह्स्पतिंर्देवता वर्चो द्रविंण-मीटङ् चांन्याटङ् चैताटङ् चं प्रतिटङ् चं मितश्च संमितश्च सभंराः।

शुक्रज्योंतिश्च चित्रज्योंतिश्च स्तयज्योंतिश्च ज्योतिंष्मा ७ श्च सत्यश्चंर्त्तपाश्चा - [] 25

TS 1.8.13.3

ऽत्यं॰ हाः ।

अग्नये स्वाहा सोमांय स्वाहां सिवते स्वाहा सरंस्वत्यै स्वाहां पूष्णे स्वाहा बृह्स्पतंये स्वाहेन्द्रांय स्वाहा घोषांय स्वाहा श्लोकांय स्वाहा S शांय स्वाहा भगांय स्वाहा क्षेत्रंस्य पतंये स्वाहां पृथिव्यै स्वाहा ऽन्तरिक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहा सूर्यीय स्वाहां चुन्द्रमंसे स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहा ऽद्भ्यः स्वाहौषंधीभ्यः स्वाहा वनुस्पतिंभ्यः स्वाहां चराचरेभ्यः स्वाहां परिप्लुवेभ्यः स्वाहां सरीसृपेभ्यः स्वाहां ॥ 26 (अनुष्टुप्त्वं-र्तुपाश्चं - सरीसृपेभ्यः स्वाहाँ) (A13) TS 1.8.14.1 सोमंस्य त्विषिरसि तवेंव में त्विषिंभूया-दुमृतंमसि मृत्योर्मा पाहि दिद्योन्मां पाह्यवैष्टा दन्दुशूका निरंस्तुं नमुंचेः शिरः ॥ सोमो राजा वरुंणो देवा धंर्मुसुवंश्च ये। ते ते वार्चं सुवन्तां ते तें प्राणं सुवन्तां ते ते चक्षुः सुवन्तां ते ते TS 1.8.14.2 स्तेजंसा सूर्यंस्य वर्च्सेन्द्रंस्येन्द्रियेणं मित्रावरुंणयोर्वीर्येण मुरुतामोजंसा क्षत्राणां क्षत्रपंतिरस्यतिं दिवस्पांहि समावं-वृत्रन्न-धरागुदीं-चीरहिं बुद्ध्रियमनुं संचरंन्ती्स्ताः पर्वतस्य वृष्भस्यं पृष्ठे नावंश्वरन्ति स्वसिचं इयानाः ॥ रुद्र यत्ते क्रयी परं नाम तस्मैं हुतमंसि युमेष्टंमसि । प्रजांपते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परि ता () बंभूव ।

यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वय ७ स्यांम् पतंयो रयीणाम् ॥ 28 (अग्ने-स्तै-कांदश च) (A14)

TS 1.8.15.1

इन्द्रंस्य वज्रोंऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं च्वृत्रं च्वंद्ध्यान् मित्रावरुंणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषां युनज्मि युज्ञस्य योगेन् विष्णोः क्रमोंऽसि विष्णोः क्रान्तमंसि विष्णोर्विक्रांन्तमसि मुरुतां प्रस्वे जेषमाप्तं मनः समहिमेन्द्रियेणं वीर्येण पश्नां मन्युरंसि तवेव मे मन्युर्भ्यान्नमों मात्रे पृथिव्ये माहं मातरं पृथिवी हिंश्सिषं मा - [] 29

TS 1.8.15.2

मां माता पृंथिवी हिंश्सी-दियंदस्या-युंरस्यायुंर्मे धेह्यूर्गस्यूर्जं मे धेहि युङ्ङंसि वर्चोऽसि वर्चो मियं धेह्यग्नये गृहपंतये स्वाहा सोमाय वनस्पतंये स्वाहेन्द्रंस्य बलाय स्वाहां मुरुतामोजंसे स्वाहां हश्सः शुंचिषद् वसुंरन्तिरक्ष-सद्धोतां वेदिषदितिथि र्दुरोणसत् । नृषद् वंरसद्दंतसद् व्योमसद्ब्जा गोजा ऋंतजा () अद्रिजा ऋतं-बृहत् ॥ 30

(हि॰सिषं म-र्तुजा-स्त्रीणिं च) (A15)

TS 1.8.16.1

मित्रोंऽसि वरुंणोऽसि सम्हं ॰विश्वैंदेवैः क्षत्रस्य नाभिरसि क्षत्रस्य योनिरिस स्योनामा सींद सुषदामा सींद मा त्वां हि॰ सीन्मा मां हि॰सीन्नि षंसाद धृतव्रंतो वरुंणः पुस्त्यांस्वा साम्रांज्याय सुक्रतु र्ब्रह्मा(3) न्त्व॰ रांजन् ब्रह्माऽसिं सविताऽसिं सत्यसंवो ब्रह्मा(3)न् त्व॰ रांजन् ब्रह्माऽसीन्द्रोंऽसि सत्यौजा - [] 31 TS 1.8.16.2

ब्रह्मा(3)न् त्व॰ रांजन् ब्रह्माऽसिं मित्रोंऽसि सुशेवो ब्रह्मा(3)न् त्व॰ रांजन् ब्रह्माऽसि वरुंणोऽसि सत्यधर्मेन्द्रंस्य वज्रोंऽसि वार्त्रघृस्तेनं मे रद्ध्य दिशोऽभ्यंय॰ राजांऽभूथ् सुश्लोकाँ(4) सुमंङ्गलाँ(4) सत्यंराजा(3)न् ।

अपां नप्ते स्वाहो र्जो नप्ते स्वाहाऽग्नये गृहपंतये स्वाहां ॥ ३२ (सुत्योजां-श्वतारि॰शच्चं)(A16)

TS 1.8.17.1

आग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपिति हिरंण्यं दक्षिणा सारस्वतं चुरुं ॰वंथ्सत्तरी दक्षिणा सावित्रं द्वादंशकपाल-मुपद्ध्वस्तो दक्षिणा पौष्णं

चुरु थयामो दक्षिणा बार्.हस्पत्यं चुरु शितिपृष्ठो दक्षिणैन्द्र-मेकांदशकपालमृष्भो दक्षिणा वारुणं दशंकपालं महानिरष्टो दक्षिणा सौम्यं चुरुं बुभुर्दक्षिणा त्वाष्ट्रमृष्टाकंपाल श्रुण्ठो दक्षिणा वैष्णुवं त्रिकपालं वांमनो दक्षिणा ॥ 33 (आग्नेय हिरंण्य सारस्वतं-द्विचंत्वारि श्रात्) (A17)

TS 1.8.18.1

सुद्यो दींक्षयन्ति सुद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिस्रुजां प्रयंच्छति

दशभिर्वथ्सतरैः सोमं क्रीणाति दशुपेयों भवति शुतं ब्राँह्मणाः पिंबन्ति सप्तदश७ स्तोत्रं भंवति प्राकाशावंद्ध्वर्यवें ददाति स्रजंमुद्गात्रे रुक्म होत्रेऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्यांद्वादंश पृष्ठौही र्ब्रह्मणें वशां मैंत्रावरुणायंर्.षभं ब्रांह्मणाच्छ श्सिने वासंसी नेष्टापोत्रभ्या ७ स्थूरिं यवाचितमंच्छावाकायां नुड्वाहंमुग्नीधें भार्गवो होतां भवति श्रायुन्तीयं ब्रह्मसामं भंवति वारवन्तीयं () मग्निष्टोमसाम॰ सांरस्वृतीरुपो गृंह्णाति ॥ 34 (बारवन्तीयंं चत्वारिं च) (A18) TS 1.8.19.1 आग्नेयमष्टाकंपालं निर्विपति हिरंण्यं दक्षिंणैन्द्र-मेकांदशकपालमुषभो दक्षिणा वैश्वदेवं चुरुं पिशङ्गीं पष्टौही दक्षिणामैत्रावरुणीमामिक्षां ॰वृशा दक्षिणा बार्.हस्पत्यं चुरु॰ शिंतिपृष्ठो दक्षिणाऽऽदित्यां मल्.हां गुर्भिणीमा लंभते मारुतीं पृश्गिं पृष्ठौहीमुश्विभ्यां पूष्णे पुंरोडाशुं द्वादंशकपालं निर्वपिति सरंस्वते सत्यवाचे चुरु संवित्रे सत्य प्रंसवाय पुरोडाशुं द्वादंशकपालं तिसृधन्व । शुंष्कदृति र्दक्षिणा ॥ 35 (अ्ग्नेय॰ हिरंण्यमैद्रमृष्भो वैंश्वदेवं पिशङ्गीं

बार्.हस्पत्यं - सप्तचंत्वारि श्वात्) (A19)

TS 1.8.20.1

आग्नेयमृष्टाकंपालं निर्विपति सौम्यं चुरु सांवित्रं द्वादंशकपालं बार्.हस्पत्यं चुरुं त्वाष्ट्रमृष्टाकंपालं ॰वैश्वान्रं द्वादंशकपालं दक्षिणो रथ वाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं चुरुं निर्विपति पौष्णं चुरुं मैत्रं चुरुं ॰वांरुणं चुरुं क्षेत्रपत्यं चुरुमांदित्यं चुरुमुत्तरो रथवाहनवाहो दक्षिणा ॥ 36

(आग्नेय॰ सौम्यं बांर्.हस्पृत्यं-चतुंस्त्रि॰शत्) (A20)

TS 1.8.21.1

स्वाद्वीं त्वां स्वादुनां तीवां तीवेणामृतांममृतेन सृजामि स॰सोमेंन सोमोंऽस्पृश्विभ्यां पच्यस्व सरंस्वत्ये पच्यस्वेन्द्रांय सुत्राम्णे पच्यस्व पुनातुं ते परिस्रुत् सोम्॰ सूर्यस्य दुहिता ।

वारेंणु शश्वंत<u>ा</u> तनां ॥

वायुः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ् ख्सोमो अतिंद्रुतः ।

इन्द्रंस्य युज्यः सखाँ ॥

कुविदङ्ग यवंमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यंनुपूर्वं ॰वियूयं । इहेहैंषां कृणुत् भोजंनानि () ये बुर्.हिषो नमोंवृक्तिं न जुग्मुः ॥

आश्विनं धूम्रमा लंभते सारस्वतं मेषमैन्द्रमृष्यभ-मैन्द्र-

मेकांदशकपालं निर्वपिति सावित्रं द्वादंशकपालं ॰वारुणं दशं

कपालु॰

सोमंप्रतीकाः पितरस्तृष्णुत् वडंबा दक्षिंणा ॥ 37

(भोजंनानि-षड्विंश्शतिश्च) (A21)
TS 1.8.22.1
अग्नांविष्णू मिह तद्वां मिहत्वं व्वीतं घृतस्य गुह्यांनि नामं ।
दमेंदमे सप्त रता दधांना प्रतिं वां जिह्वा घृतमा चंरण्येत् ॥
अग्नांविष्णू मिह धामं प्रियं वां विवा घृतस्य गुह्यां जुषाणा ।
दमेंदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रतिं वां जिह्वा घृतमुच्चंरण्येत् ॥
प्रणों देवी सरंस्वती वाजेंभिर्वाजिनींवती ।
धीनामंवित्र्यंवतु ।
आ नों दिवो बृंहतः - [] 38

TS 1.8.22.2 पर्वतादा सरंस्वती यज्ता गंन्तु युज्ञं । हवं देवी जुंजुषाणा घृताचीं शृग्मां नो वाचंमुशती शृंणोतु ॥ बृहंस्पते जुषस्वं नो हृव्यानिं विश्वदेव्य । रास्व रत्नांनि दाशुषें ॥ एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णें युज्ञैर्विंधेम् नमंसा ह्विभिःं । बृहंस्पते सुप्रजा वीरवंन्तो वय १ स्यांम् पतंयो रयीणां ॥ बृहंस्पते अति यद्वर्यो अर्.हांद् द्युमद्विभाति (अर्.हांद्युमद्विभाति)

```
क्रतुंमुज्जनेंषु ।
यदीद-यच्छवंस- [] 39
TS 1.8.22.3
र्तप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रं।
आ नों मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतं ।
मद्ध्वा रजांश्सि सुक्रत् ॥
प्रबाहवां सिसृतं जीवसें नु आ नो गव्यंति मुक्षतं घृतेनं ।
आ नो जनैं श्रवयतं ॰युवाना श्रुतं में मित्रावरुणा हवेमा ॥
अग्निं ॰वः पूर्व्यं गिरा देवमींडे वसूनां ।
सुपूर्यन्तः पुरुप्रियं मित्रं न क्षेत्रसाधंसं ॥
मुक्षु देववंतो रथः - [] 40
TS 1.8.22.4
श्ररों वा पृथ्सु कासुं चित्।
देवानां ज्य इन्मनो यजंमान इयंक्षत्यभीदयंज्वनो भुवत् ॥
न यंजमान रिष्यसि न सुन्वान न देवयो ॥
अस्दत्रं सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्वंयं ॥
निकृष्टं कर्मणा नशुन्न प्रयोषन्न योषति ॥
उपं क्षरन्ति सिन्धंवो मयोभुवं ईजानं चं युक्ष्यमाणं च धेनवः ।
पृणन्तं च पपुंरिं च - [] 41
TS 1.8.22.5
श्रवस्यवों घृतस्य धारा उपंयन्ति विश्वतः ॥
```

सोमांरुद्रा विवृंहतुं विषूंचीममींवा या नो गयंमाविवेशं । आरे बांधेथां निर्ऋंतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्रमुंमुक्तम्स्मत् ॥ सोमांरुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वां तनूषुं भेषजानिं धत्तं । अवंस्यतं मुञ्चतं व्यन्नो अस्तिं तनूषुं बद्धं कृतमेनों अस्मत् ॥ सोमांपूषणा जनंना रयीणां जनंना दिवो जनंना () पृथिव्याः । जातौ विश्वंस्य भुवंनस्य गोपौ देवा अंकृण्वन्नमृतंस्य नाभिं ॥ इमौ देवौ जायंमानौ जुषन्तेमौ तमांश्सि गूहतामजुंष्टा । आभ्यामिन्द्रः पृक्वमामास्वन्तः सोंमापूषभ्यां जनदुस्नियांसु ॥ ४२ (बृह्तः-शवंसा-रथः-पपुंरिं च-दिवो जनंना-पञ्चंविश्शतिश्च) (A22)

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 22 Anuvaakams :-अनुंमत्या-आग्नेय-मैंन्द्राग्नम्ग्नये-सोमांय-प्रतिपूरुष-मैंन्द्राग्नं-धात्रेबांर्.हस्पत्य-मृग्नये-ऽर्थतो-देवीः-समिध्र-सोम्स्ये-न्द्रंस्य -मित्र-आंग्नेयश्-सद्य-आंग्नेयश्-मांग्नेयश्-स्वाद्वीं त्वा-ऽग्नांविष्णू-द्वाविंश्शतिः।)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis:-

(अनुंमत्यै-यथाऽसंति-देवींरापो-मित्रोंऽसि-शूरों वा-द्विचंत्वारि॰शत् ।)

First and Last Padam of Eighth Prasnam :-(अर्नुमत्या-उसियांसु ।)

Kanda Korvai with starting Padams of Eight Prasnas of Kandam 1:-

(डूष-आपों-देवस्या-ऽऽ दंदे-देवासुराः-सं त्वां-पाकय्ज्ञ-मनुंमत्यै ।)

> ॥ हरिः ओं ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः समाप्तः ॥ ॥ इति प्रथमं काण्डं ॥

Details of Anuvakam, Panchati and Padam for Kandam 1

Anuvakam	Panchati	Padams

प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

Prasna 1	14	28	1530
Prasna 2	14	34	1690
Prasna 3	14	31	1567
Prasna 4	46	54	1810
Prasna 5	11	51	2717
Prasna 6	12	51	2509
Prasna 7	13	51	2655
Prasna 8	22	42	2094
`	146	342	16572